

มทสจ

คดีทุจริต
ภารกิจพิชิตโกง

“ ไชปม 10 คดีทุจริต ภารกิจพิชิตโกง ”

จัดทำโดย สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ
เลขที่ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย
อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000
www.nacc.go.th

พิมพ์ครั้งที่ 1 มีนาคม 2563

จำนวน 20,000 เล่ม

ISBN 978-616-8280-00-3

พิมพ์ที่ บริษัท เจ-บีคส์ เทรตติ้ง จำกัด
เลขที่ 51/75 ถนนวิภาวดีรังสิต 66 แขวงตลาดบางเขน
เขตหลักสี่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10210

ออกแบบรูปเล่ม บริษัท เจ-บีคส์ เทรตติ้ง จำกัด

หนังสือเล่มนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

“ ไชปม 10 คดีทุจริต ภารกิจพิชิตโกง ”

คำนำ

หนังสือ **ไขปม 10 คดีทุจริต ภารกิจพิชิตโกง** จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อประเทศชาติ เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนในด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยการทุจริตของประชาชนอาจเปรียบเสมือนการคดโกง ระหว่างบุคคลแต่สำหรับการทุจริตโดยผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่รัฐ หรือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในโครงการของภาครัฐเปรียบเสมือนการคดโกงต่อประเทศชาติ ซึ่งการกระทำดังกล่าวส่งผลกระทบต่อให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนและประเทศชาติเป็นอย่างมาก

การทำงานของ ป.ป.ช. ถือเป็นหน่วยงานสำคัญที่ช่วยตรวจสอบการกระทำทุจริตของผู้มีอำนาจในภาครัฐ แต่การทำงานนั้นต้องอาศัยทั้งข้อมูลที่ถูกต้องการสังเกตความผิดปกติของผู้กระทำการทุจริต เช่น ร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งผู้กระทำการทุจริตมักมีการวางแผนที่ซับซ้อนและรัดกุม ทำให้การทำงานของ ป.ป.ช. ต้องมีความเข้มงวดมากยิ่งขึ้นเพื่อให้สามารถจับคนโกงได้

การสร้างความร่วมมือร่วมใจกันจับผิด “คนโกงชาติ” ถือเป็น ภารกิจพิชิตคนโกง ที่ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการแจ้งเบาะแสอันเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของ ป.ป.ช. เพราะประชาชนเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมให้ดียิ่งขึ้น

พลังของประชาชนจะเป็นกำลังสำคัญที่ทำให้ “คนโกงชาติ” นั้น รู้จักยำเกรง ละอายแก่ใจ ก่อนที่จะกระทำการทุจริตคอร์รัปชันใดๆ โดยตัวอย่าง 10 คดีทุจริต ภารกิจพิชิตโกง ในหนังสือเล่มนี้ เป็นการนำเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในสังคม ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ต้องการนำเสนอให้ประชาชนได้ทราบเพื่อรู้เท่าทันคนโกง และทำให้ผู้กระทำความผิดเกิดความละอายไม่กล้ากระทำการทุจริตอีก

สำนักงาน ป.ป.ช. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในการร่วมสร้างเครือข่ายปราบปรามการทุจริต จนทำให้คนทุจริตไม่สามารถมีที่ยืนในสังคมได้ รวมทั้งเพื่อร่วมกันสร้างค่านิยม หรือ ทักษะคนดีใหม่ที่จะไม่ยอมทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบได้อีกต่อไป

สำนักงาน ป.ป.ช.

คำนิยาม

หัวใจสำคัญของหนังสือ “**ไขปม 10 คดีทุจริต ภารกิจพิชิตโกง**” คือ การแกะรอยและคลายปมการทุจริตของผู้ที่มีอำนาจมาเปิดโปงให้เห็นถึงขั้นตอน และกระบวนการทุจริตอันตั้งใจของผู้กระทำความผิด โดยนำคดีทุจริตที่สำคัญมาเสนอให้ประชาชนได้รับทราบ ซึ่งทางสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ได้คัดเลือก 10 คดีทุจริตสำคัญที่มีการดำเนินคดีถึงที่สุดแล้วทั้งทางวินัยและอาญา และได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มาถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับกระบวนการทุจริต ถอดบทเรียนในคดีต่างๆ รวมถึงเกร็ดความรู้ในแต่ละเรื่อง เพื่อให้ประชาชนได้รับความรู้มากที่สุด

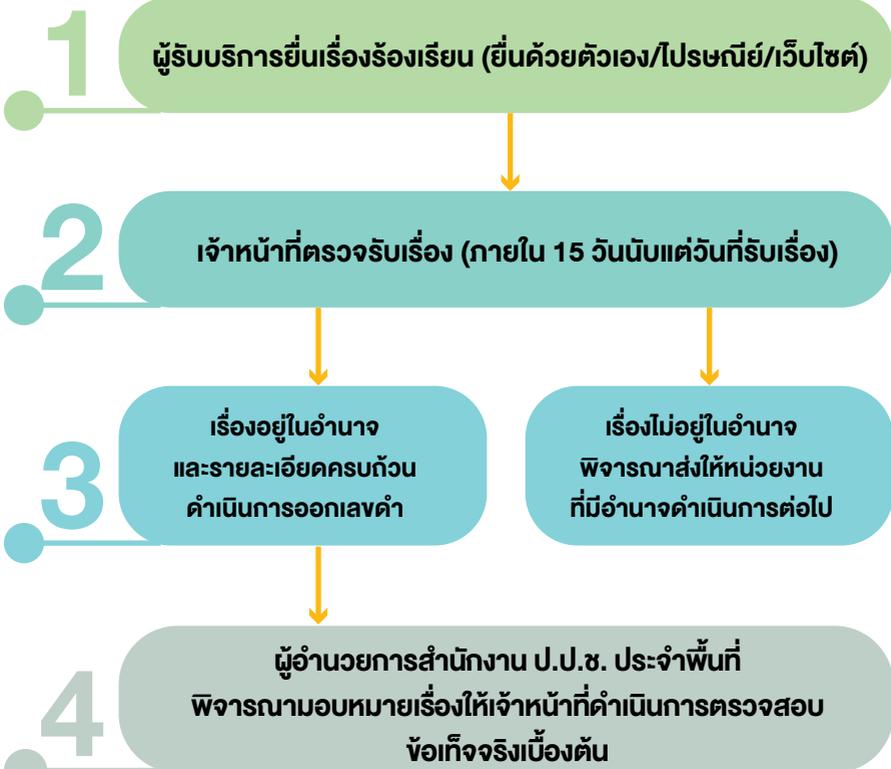
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่รัฐ หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในโครงการต่างๆ ของภาครัฐโดยตรง อย่างไรก็ตาม การตรวจสอบการทุจริตทั้งหมดนั้น ไม่สามารถกระทำเพียงหน่วยงานเดียว แต่ยังคงอาศัยความร่วมมือจากประชาชนคอยเป็นหูเป็นตาในการสอดส่องผู้กระทำความผิดที่ทำการทุจริตต่อหน้าที่ หรืออาศัยอำนาจหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อเอื้อประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นอันทำให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนและประเทศชาติ

ภารกิจพิชิตโกง จึงไม่ใช่เพียงหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเท่านั้น แต่ยังเป็นภารกิจที่สำคัญของประชาชนทุกคนในประเทศ ดังนั้น การทำงานจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ร่วมกันเฝ้าระวัง คอยสอดส่อง เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการต่อสู้กับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันให้หมดไปจากสังคมไทย

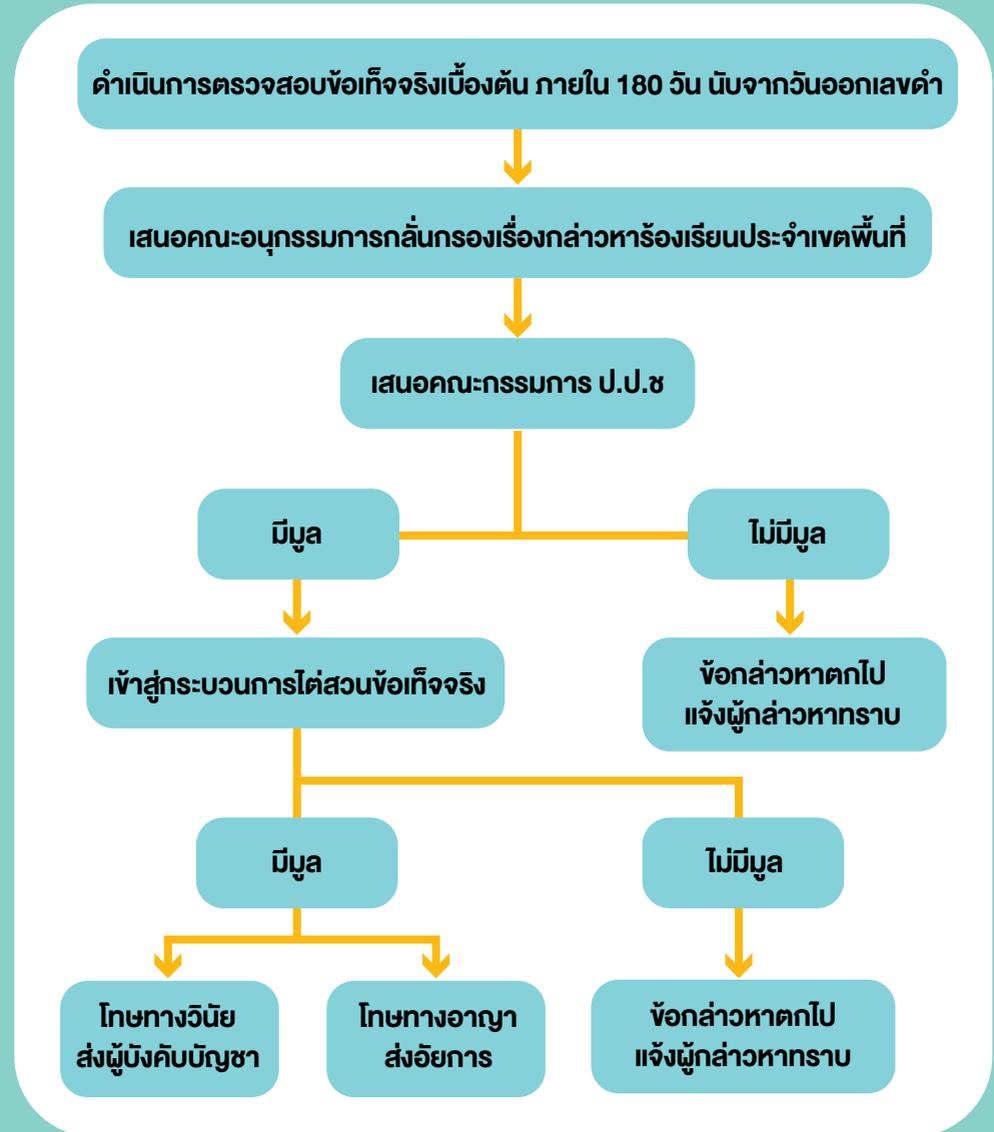
ท้ายที่สุด หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในโครงการต่างๆ ของภาครัฐ ได้รับทราบถึงบทลงโทษ หรือผลที่ได้รับจากการทุจริต รวมไปถึงประชาชนได้ตระหนักถึงปัญหาและพิษภัยการทุจริตในทุกรูปแบบที่จะส่งผลให้ประเทศเกิดความเสียหายอย่างมหาดาล

พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ
ประธานกรรมการ ป.ป.ช.

ขั้นตอนการตรวจสอบ ของ ป.ป.ช. การรับเรื่องกล่าวหาเรื่องเรียน

กระบวนการ และไต่สวนข้อเท็จจริง

สารบัญ

01 คดีที่ 1 **กรณีกล่าวหา นายชูชีพ หาญสวัสดิ์** 14 - 33
 (อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และนายวิทยา เทียนทอง อดีตเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์)
 • พุทธการการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ (ปุ๋ยหมัก) ประจำปี 2545

02 คดีที่ 2 **กรณีศาลพิพากษาจำคุก** 34 - 49
 นายทักษิณ ชินวัตร (อดีตนายกรัฐมนตรี)
 • ในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีปล่อยกู้ Exim Bank แก่รัฐบาลพม่า

03 คดีที่ 3 **กรณีกล่าวหา นายเกษม นิยมลรัตนี** 50 - 79
 (เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่)

- ใจเย็นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
- มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติกว่า 180 ล้านบาท

04 คดีที่ 4 **กรณีกล่าวหา นพ.สุรพงษ์ สืบวงศ์ดี** 80 - 99
 (เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที)) กับ พวกวม 3 คน
 • ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ กรณีอนุมัติแก้ไขสัญญาสัมปทานโครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ

05 คดีที่ 5 **กรณีขอให้วินิจฉัย นายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม** 100 - 111
 (อดีตปลัดกระทรวงคมนาคม)
 • ใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ทรัพย์สินของนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม ตกเป็นของแผ่นดินจำนวน 64,998,587.52 บาท เนื่องจากร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติและมีทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่รัฐรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลนอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย

สารบัญ

06	คดีที่ 6 กรณีกล่าวหา นายสมศักดิ์ ปริศนานันท์ทุกุล (อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)	112 - 129
	<ul style="list-style-type: none"> • ตั้งใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ • ร่ำรวยผิดปกติ กรณีบ้านพักอาศัย มูลค่า 16 ล้านบาท 	

07	คดีที่ 7 กรณีขอให้ถอดถอน นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร (อดีตนายกรัฐมนตรี)	130 - 149
	<ul style="list-style-type: none"> • ออกจากการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในเหตุอันควรสงสัยว่านางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรปล่อยให้มีการทุจริตในโครงการรับจำนำข้าวและการระบายข้าวโดยเพิกเฉยไม่ระงับยับยั้งความเสียหายที่เกิดขึ้นกับราชการตามอำนาจหน้าที่ 	

08	คดีที่ 8 กรณีกล่าวหา นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ (อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) กับพวก	150 - 171
	<ul style="list-style-type: none"> • ทุจริตโครงการรับจำนำข้าว และการระบายข้าว 	

09	คดีที่ 9 กรณีขอให้ทรัพย์สินของ พ.ต.นพ.ดร.วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ (อดีตผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และ อดีตเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์)	172 - 203
	<ul style="list-style-type: none"> • ตกเป็นของแผ่นดิน เนื่องจากร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ จำนวน 896,554,760.28 บาท 	

10	คดีที่ 10 กรณีกล่าวหา นายธาริต เพ็งดิษฐ์ (อดีตอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ)	204 - 223
	<ul style="list-style-type: none"> • ตั้งใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริง ที่ควรแจ้งให้ทราบ 	

	กรณีความรู้	224 - 239
--	-------------	-----------

คดีที่ 1 กรณีกล่าวหา นายชูชีพ หาญสวัสดิ์
(อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
และนายวิทยา เกียนทอง
อดีตนายกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์)

ทุจริตการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ (ปุ๋ยหมัก)
เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยธรรมชาติ
ประจำปี 2545

คดีหมายเลขดำที่ อม. 27/2558

คดีหมายเลขแดงที่ อม. 60/2559

เกิดจากภัยพิบัติ

ในอดีตที่ผ่านมา ประเทศไทยก็เคยประสบปัญหาจากภัยพิบัติทางธรรมชาติมาแทบทุกปี และในปี 2544 – 2545 ก็เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติเหมือนปี 2562 คือ เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติจากความแห้งแล้ง เกิดภัยพิบัติน้ำท่วมเนื่องจากพายุไต้ฝุ่นอุซางิ และร่องความกดอากาศต่ำ ได้มีการให้ความช่วยเหลือประชาชนโดยเฉพาะเกษตรกรเช่นเดียวกัน แต่ว่าการช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัยพิบัติในปี 2544 – 2545 มีการทุจริตและแสวงหาประโยชน์จากการช่วยเหลือดังกล่าว ทั้งในระดับนโยบาย และในระดับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบาย ซึ่งสามารถนำมาถอดเป็นบทเรียนสำหรับใช้เป็นอุทาหรณ์ เพื่อเป็นการยับยั้งชั่งใจให้บรรดาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติการตามนโยบาย ได้พึงระลึกถึงผลกระทบที่จะได้รับการทุจริต

บทเรียนจากคดีนี้ เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับนโยบาย และก่อนที่จะเข้าถึงเนื้อหาของพฤติกรรมแห่งคดี เรามาทำความเข้าใจ คำว่า “ทุจริตเชิงนโยบาย” กันก่อน เพราะเป็นประเด็นปัญหาโดยตรงของเรื่องนี้

“การทุจริตเชิงนโยบาย” (Policy Corruption) หรือในทางวิชาการเรียกว่า “ทุจริตเชิงระบบ” (Systematic Corruption) หมายถึง การทุจริตที่เกิดจากผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในฝ่ายบริหาร ได้แก่ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี รวมทั้งผู้บริหารท้องถิ่น ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่กำหนดนโยบายสาธารณะ โดยมีเจตนาทุจริต เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อตนเอง กลุ่มทุน เครือญาติ และพวกพ้อง นอกจากนี้ การทุจริตเชิงนโยบายยังรวมถึงการอาศัยนโยบายของรัฐในการแสวงหาผลประโยชน์ในทางทุจริตอีกด้วย

ในปี 2562 ประเทศไทยประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทย ทั้งภัยพิบัติจากความแห้งแล้ง และภัยพิบัติน้ำท่วมจากพายุโซนร้อนโพดุล และพายุติเปรสชันคาจิกิ สร้างความเสียหายให้กับประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ และสังคมความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างใหญ่หลวง รัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติดังกล่าว โดยคณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ 20 และ 27 สิงหาคม 2562 จัดสรรงบประมาณให้แก่ทุกจังหวัดทั่วประเทศ วงเงินรวม 15,800 ล้านบาท เพื่อดำเนินโครงการแก้ไขและบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ อันเนื่องมาจากภัยพิบัติภัยแล้งและอุทกภัยในจังหวัด

การยื่นเสนอประกวดราคาปุ๋ยอินทรีย์ 3 ราย

ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย จำกัด

ผู้เสนอราคารายที่ 2

ผู้เสนอราคารายที่ 3

การประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้าง

คดีนี้มีความเป็นมาจากการส่งเสริมการเกษตรได้ประกาศประกวดราคาจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ (ปุ๋ยหมัก) ตามโครงการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยธรรมชาติ ในพื้นที่ 41 จังหวัด ประจำปี 2545 จำนวน 140,637,880 กิโลกรัม ซึ่งผลการประกวดราคาจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ตามโครงการฯ ปรากฏว่า

ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด (ชสท.) เป็นผู้มีความประสงค์ถูกต้องตามเงื่อนไขเพียงรายเดียว และเสนอราคาต่ำกว่าราคากลาง แต่เนื่องจากวงเงินในการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ (ปุ๋ยหมัก) ในครั้งนี้ เกินกว่า 100,000,000 บาท จึงอยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัดที่จะอนุมัติรับราคาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ข้อ 65 (3)

131,567,160 กิโลกรัม

367,072,376.40 บาท

ต่อมานายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ก็ได้ให้ความเห็นชอบและอนุมัติรับราคาการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ตามโครงการฯ ทั้งที่การดำเนินการก่อนการเสนอให้พิจารณารับราคา ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในประกาศประกวดราคาฯ ทำให้กรมส่งเสริมการเกษตรได้ทำสัญญาซื้อขายปุ๋ยอินทรีย์จำนวน 131,567,160 กิโลกรัม เป็นเงินทั้งสิ้น 367,072,376.40 บาท กับชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2545 ซึ่งหลังจากที่ได้ทำสัญญาซื้อขายปุ๋ยอินทรีย์ดังกล่าว ปรากฏว่าชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด ได้ส่งมอบปุ๋ยอินทรีย์ไม่ถูกต้องตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในสัญญา รวมทั้งไม่สามารถส่งมอบปุ๋ยอินทรีย์ตามจำนวนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา กรมส่งเสริมการเกษตรจึงยกเลิกสัญญาการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์กับชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด

ตรวจสอบนโยบาย

ในทางการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏพฤติการณ์ทุจริตของ นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และนายวิทยา เกียนทอง เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังต่อไปนี้

ในการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรที่ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ ระหว่างปี 2544 – 2545 ได้มีการสำรวจความต้องการของเกษตรกร ปรากฏว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือด้วยปุ๋ยเคมี แต่นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ในฐานะรัฐมนตรีได้กระทำการเปลี่ยนแปลงความช่วยเหลือเป็นการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์แทน โดยได้กล่าวอ้างในหนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ กษ 0207/926 ลงวันที่ 17 มกราคม 2545 เพื่อของบกลางสำหรับช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยดังกล่าวว่า

เป็นนโยบายของรัฐบาล ซึ่งจากข้อเท็จจริงแนวนโยบายนั้นมีหลักการส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทนการใช้ปุ๋ยเคมี โดยสนับสนุนด้านวิชาการให้ราษฎร หรือ กลุ่มราษฎร รู้จักวิธีการผลิตการทำปุ๋ยอินทรีย์เอง เป็นลักษณะการพึ่งตนเอง มิใช่เป็นการจัดหาปุ๋ยอินทรีย์โดยดำเนินการทางพาณิชย์ ตามที่ได้กระทำการเปลี่ยนแปลงความช่วยเหลือ เพื่อขออนุมัติงบกลางสำหรับจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ครั้งนี้

ประกอบกับก่อนหน้าที่จะดำเนินการของงบประมาณ ในการประชุมคณะกรรมการป้องกันภัยและแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งแต่งตั้งตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ 107/2544 เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2544 ที่ได้พิจารณาอนุมัติในหลักการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัย เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายรัฐบาลจึงให้ปรับจากการช่วยเหลือด้วยปุ๋ยเคมี เป็นการช่วยเหลือด้วยปุ๋ยอินทรีย์ หรือปุ๋ยชีวภาพตามคำแนะนำของกรมพัฒนาที่ดิน ในวงเงินเท่าเดิมนั้น ก็ไม่ได้หมายถึงการซื้อ หรือ การประมูลปุ๋ย แต่หมายถึงการสนับสนุนในด้านการให้ราษฎรรู้จักวิธีผลิต การผสม และการใช้ปุ๋ยอินทรีย์เอง ซึ่งนายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ย่อมต้องทราบถึงหลักการตามนโยบายดังกล่าวของรัฐบาลได้เป็นอย่างดี แต่ก็กลับยังอนุมัติให้จัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ จำนวนมากถึง 131,567,160 กิโลกรัม วงเงินจำนวน 367,072,376.40 บาท ตามที่กรมส่งเสริมการเกษตรเสนอ

ในระหว่างที่กรมส่งเสริมการเกษตรได้ดำเนินการประกวดราคาจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ตามโครงการฯ ได้มีการร้องเรียนจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี เสนอญัตติด่วนขอให้ตรวจสอบการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัย ปี 2545 ผ่านประธานคณะกรรมการกำกับดูแลการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ตรวจสอบการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ในครั้งนี้ซึ่งส่งไปในทางทุจริต และนายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ได้สั่งการให้ประธานคณะกรรมการฯ ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามกรณีดังกล่าว

การตรวจสอบยืนยันว่าได้มีการเรียกผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าชี้แจง

ทั้งด้วยวาจา และลายลักษณ์อักษร พร้อมกับมีข้อสังเกตแจ้งให้รองอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร ทราบถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้น อันเนื่องมาจากเงื่อนไขระบุผู้เสนอราคาต้องมีสต็อกปุ๋ยอินทรีย์ ร้อยละ 50 (จำนวน 70,000 ตัน) ซึ่งไม่มีผู้ใดจะมีสต็อกปุ๋ยมากถึงขนาดนั้น และไม่เคยมีการดำเนินการมาก่อน รวมถึงการมีผู้ยื่นซองเสนอราคาใกล้เคียงกันทั้ง 3 ราย มีลักษณะของการสมยอมกันเสนอราคา

แต่หลังจากดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว ก็ไม่ปรากฏว่าได้มีการรายงานผลการตรวจสอบให้นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ได้รับทราบอย่างเป็นทางการจะลักษณะเพื่อที่จะได้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไปแต่อย่างใด และก็ไม่ปรากฏว่านายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

และสหกรณ์ผู้สั่งการให้ดำเนินการตรวจสอบเรื่องนี้ได้สอบถามความคืบหน้าหรือดำเนินการอย่างไรที่จะทำให้เห็นได้ว่าการตรวจสอบเพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดเกี่ยวกับการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ ตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ขอให้ตรวจสอบในฐานะรัฐมนตรีผู้มีหน้าที่กำกับดูแลกระทรวง โดยปล่อยปละละเลยและเพิกเฉยต่อการกระทำ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่กรมส่งเสริมการเกษตร และเกษตรกรตามโครงการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยธรรมชาติ

**คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตประพฤติมิชอบสภาผู้แทนราษฎร
(คณะกรรมการ ป.ป.ช.)**

ได้มีหนังสือ ที่ 7668/2545 ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2545

ขอให้นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สั่งการให้กรมส่งเสริมการเกษตรระงับการทำสัญญาจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ตามโครงการฯ อันเนื่องมาจากที่คณะอนุกรรมการฯ ตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น ในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่า การจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ตามโครงการฯ ดังกล่าว มีประเด็นน่าเชื่อได้ว่า มีข้อพิรุธ และอาจมีความไม่เหมาะสมหลายประการ ซึ่งปรากฏหลังจากที่สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ได้รับหนังสือดังกล่าวแล้ว

**นายวิทยา เทียนทอง เลขาธิการรัฐมนตรี
ได้รายงานให้นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ทราบ**

**พร้อมกับทำหนังสือกระทรวงเกษตรฯ
ที่ กษ 0100/6009 ลงวันที่ 29 สิงหาคม 2545**

แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการจัดซื้อปุ๋ยตามโครงการฯ ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น ในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบสภาผู้แทนราษฎร เพื่อประกอบการพิจารณา โดยปรากฏข้อเท็จจริงว่า หนังสือ ที่ กษ 0100/6009 ลงวันที่ 29 สิงหาคม 2545 ที่นายวิทยา เทียนทอง ลงนามแจ้งตอบไปนั้น เป็นข้อมูลที่ทางกรมส่งเสริมการเกษตรได้เคยนำไปประกอบการชี้แจงกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่ามีข้อพิรุธ และอาจมีความไม่เหมาะสม สมควรที่จะสั่งการให้กรมส่งเสริมการเกษตรระงับการทำสัญญา หรือนิติกรรมใด ๆ ในการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ครั้งนี้

กรณีดังกล่าว การที่ **นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ และนายวิทยา เทียนทอง** ไม่ได้ตรวจสอบว่า กรมส่งเสริมการเกษตรได้ดำเนินการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ ในครั้งนี้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องหรือไม่ แต่กลับใช้ข้อมูลของกรมส่งเสริมการเกษตรที่เคยประกอบการชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ เพื่ออ้างว่าการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ในครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุทุกประการ

เมื่อ **นายวิทยา เทียนทอง** ได้แจ้งตอบหนังสือให้กับคณะกรรมการฯ แล้ว **นายชูชีพ หาญสวัสดิ์** ก็เพียงแต่รับทราบ โดยไม่มีความเห็นหรือข้อท้วงติงแต่อย่างใด และเมื่อนายวิทยา เทียนทอง ได้มีบันทึกต่อทำหนังสือ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลงวันที่ 10 กันยายน 2545 ทั้งที่ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีข้อสังเกตเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจนว่า สมควรให้คณะกรรมการฯ เพิกถอนความเห็นหรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดที่แสดงว่าพอใจกับคำชี้แจงของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามหนังสือที่ กษ 0100/6009 ลงวันที่ 29 สิงหาคม 2545 ก่อน โดยกระทำการในลักษณะบิดเบือนข้อเท็จจริงว่า

“บัดนี้ คณะอนุกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ 347/2545 ลงวันที่ 11 กันยายน 2545 รับทราบการดำเนินการ จัดหาปุ๋ยดังกล่าวว่า เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 แล้ว จึงเห็นสมควรรับราคา”

ซึ่งหนังสือดังกล่าวนี้เป็นเพียงการตอบว่าได้รับหนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ กษ 0100/6009 ลงวันที่ 29 สิงหาคม 2545 ไว้แล้วเท่านั้น

ประกอบกับในขณะนั้นปรากฏข้อเท็จจริงในการร้องเรียนกล่าวโทษ และมีการร้องเรียนผ่านทางสื่อมวลชนเกี่ยวกับการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ในครั้งนี้ว่าส่อไปในทางทุจริต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการสมยอมกันเสนอราคา การกำหนดคุณสมบัติ อันมีลักษณะเอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มผู้ประกอบการบางกลุ่มบางราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีตามเงื่อนไขในการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ตามที่แนบท้ายประกาศประกวดราคา เกี่ยวกับการตรวจวิเคราะห์ปุ๋ยอินทรีย์ที่คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ละเว้นไม่ดำเนินการตรวจวิเคราะห์ตามคุณสมบัติเฉพาะ ข้อ 9 ที่กำหนดว่า **“ปุ๋ยอินทรีย์ต้องไม่เป็นพิษต่อการเจริญเติบโตของพืช โดยตรวจสอบการเจริญเติบโตและการผิดปกติของพืช (ในช่วง 15 วัน) เมื่อผสมกับดินในอัตราที่ใช้ตามปกติ”** ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่สำคัญ

จนท้ายที่สุดปรากฏว่ามีการทุจริตของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการเกษตรที่เกี่ยวข้อง และมีการสมยอมกันเสนอราคาระหว่างผู้ประกอบการ ที่ได้ยื่นประมูลในการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ของกรมส่งเสริมการเกษตรในครั้งนั้น กรณีที่กล่าวมานี้อยู่ในอำนาจหน้าที่ที่นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ จะต้องดำเนินการตรวจสอบ แต่กลับไม่ดำเนินการใดๆ และได้เห็นชอบและอนุมัติรับราคาตามที่นายวิทยา เทียนทอง เสนอทันทีในวันเดียวกัน คือ วันที่ 11 กันยายน 2545

หลังจากที่นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ได้อนุมัติรับราคาตามที่กรมส่งเสริมการเกษตรเสนอ เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2545 แล้ว ปรากฏว่าในวันที่ 16 กันยายน 2545 ประธานอนุกรรมการพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น ในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบสภาผู้แทนราษฎร ได้มีหนังสือ ที่ 454/2545 ลงวันที่ 16 กันยายน 2545 รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ตามโครงการฯ ขอให้แจ้งให้กรมส่งเสริมการเกษตรระงับการลงนามทำสัญญาการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ในครั้งนี้ไว้ก่อน

แต่จากข้อเท็จจริงพบว่า สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2545 และนายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ได้รับทราบเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2545 ซึ่งเป็นวันหลังจากที่กรมส่งเสริมการเกษตรได้ทำสัญญากับชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัดแล้ว เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2545 ซึ่งมีลักษณะแห่งพฤติการณ์ที่ประวิงเวลา เพื่อที่จะละเว้นไม่ดำเนินการตามข้อสังเกตจากรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบสภาผู้แทนราษฎร

ซึ่งหลังจากที่กรมส่งเสริมการเกษตรได้ทำสัญญาซื้อขายปุ๋ยอินทรีย์ดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด ได้ส่งมอบปุ๋ยอินทรีย์ไม่ถูกต้องตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในสัญญา รวมทั้งไม่สามารถส่งมอบปุ๋ยอินทรีย์ตามจำนวนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา กรมส่งเสริมการเกษตรจึงได้ยกเลิกสัญญาการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์กับชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด เป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ กรมส่งเสริมการเกษตร รวมถึงเกษตรกรตามโครงการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยธรรมชาติด้วย

คำวินิจฉัย

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า จากพฤติการณ์การกระทำที่กล่าวมาตามลำดับ ปรากฏพยานหลักฐาน และข้อเท็จจริงว่า นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ และ นายวิทยา เทียนทอง ซึ่งเป็นเจ้าพนักงาน และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้ร่วมกันกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติ การพิจารณา หรือการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาครั้งนี้

รัฐหรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่าควรรู้ว่าการเสนอราคาในครั้งนั้น มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 ละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มี

การยกเลิกการดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาในครั้งนั้น ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำการใดๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา กับหน่วยงานของรัฐ ในฐานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 และในฐานะเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 มาตรา 12 ประกอบมาตรา 13 และตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 83 พร้อมกับมีมติให้ส่งรายงาน เอกสาร และพยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป

มาตรา 157 ประกอบมาตรา 83 จำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 และมาตรา 10 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 83 เป็นการกระทำการผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักสุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้จำคุกจำเลยทั้งสองคนละ 6 ปี ตามคดีหมายเลขดำที่ อม.27/2558 คดีหมายเลขแดงที่ อม.60/2559

คำพิพากษา

อัยการสูงสุดได้ยื่นฟ้องนายชูชีพ หาญสวัสดิ์ และนายวิทยา เทียนทอง เป็นจำเลยต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 และมาตรา 12 ประมวลกฎหมายอาญา

เกร็ดความรู้

นิยามความหมายตามพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานที่ตรงกันและเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานในโครงการต่างๆ ดังนี้

พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560

“การจัดซื้อจัดจ้าง” หมายความว่า การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งพัสดุ โดยการซื้อ จ้าง เช่า แลกเปลี่ยน หรือโดยนิติกรรมอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“พัสดุ” หมายความว่า สินค้า งานบริการ งานก่อสร้าง งานจ้างที่ปรึกษา และงานจ้างออกแบบหรือควบคุมงานก่อสร้าง รวมทั้งการดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“สินค้า” หมายความว่า วัสดุ ครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง และทรัพย์สินอื่นใด รวมทั้งงานบริการที่รวมอยู่ในสินค้านั้นด้วย แต่มูลค่าของงานบริการต้องไม่สูงกว่ามูลค่าของสินค้านั้น

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542

“การเสนอราคา” หมายความว่า การยื่นข้อเสนอเพื่อเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐอันเกี่ยวกับการซื้อ การจ้าง การแลกเปลี่ยน การเช่า การจำหน่ายทรัพย์สิน การได้รับสัมปทานหรือการได้รับสิทธิใดๆ

“การฮั้ว” ภาษากฎหมาย เรียกว่า การสมยอมการเสนอราคา

“การสมยอมการเสนอราคา” (ฮั้ว) หมายความว่า การที่ผู้เสนอราคาตั้งแต่สองคนขึ้นไป ตกลงกระทำการร่วมกันในการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อให้เข้าใจง่ายยิ่งขึ้น การฮั้ว คือ การตกลงกันที่จะไม่มีการแข่งขันในการประกวดราคาประมูลงานระหว่างพ่อค้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ราคาที่ตกลงกัน และมีการแบ่งผลประโยชน์กัน

ข้อคิดจากผู้ตรวจสอบคดีทุจริต

เจ้าหน้าที่รัฐ มีหน้าที่ช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ประชาชน การกระทำหาผลประโยชน์เอารัดเอาเปรียบประชาชนในขณะที่กำลังเดือดร้อน เป็นการกระทำที่ไม่สามารถให้อภัยได้ ทั้งในแง่ของกฎหมายและในแง่ของมนุษยธรรม

คดีที่ 2 กรณีศาลพิพากษาจำคุก
นายทักษิณ ชินวัตร
(อดีตนายกรัฐมนตรี)

ในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
กรณีปล่อยกู้ Exim Bank แก่รัฐบาลพม่า

คดีหมายเลขดำที่ อม. 3/2551
คดีหมายเลขแดงที่ อม. 4/2551

ณ ขณะนี้ นายทักษิณ ชินวัตร ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ประจำประเทศไทย ณ ขณะนั้น ท่านได้ทำการอนุมัติ ให้เงินกู้แก่รัฐบาลสหภาพพม่า จำนวน 4,000 ล้านบาท ซึ่งการอนุมัติให้เงินกู้นี้ จุดประสงค์ของเงินที่ให้กู้คือ นายทักษิณ ชินวัตร มีจุดประสงค์จึงใจกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ส่วนตน

ขณะที่ นายทักษิณ ชินวัตร ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และในระหว่างที่ได้มีการอนุมัติวงเงินกู้สินเชื่อให้แก่รัฐบาลสหภาพพม่า จำนวน 4,000 ล้านบาท เมื่อปี 2547 บุคคลในตระกูลชินวัตร ซึ่งรวมถึงตัว นายทักษิณ ชินวัตร เป็นผู้ถือครองหุ้นส่วนใหญ่อยู่ในบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัทดังกล่าวก็ถือหุ้นส่วนใหญ่ในบริษัท ชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ได้รับสัมปทานโครงการโทรคมนาคมทั่วประเทศของสหภาพพม่า

อำนาจของนายกรัฐมนตรี

นายทักษิณ ชินวัตร
ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2544 ถึง วันที่ 19 กันยายน 2549

เมื่อระหว่างวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2544 ถึง วันที่ 19 กันยายน 2549 นายทักษิณ ชินวัตร ดำรงอยู่ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่สั่งการและกำกับโดยทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดินทั้งปวงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2535 มาตรา 4 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 4 และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534

มาตรา 10 มาตรา 11 และมาตรา 12 รวมถึงการสั่งการที่เกี่ยวข้องกับธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ผ่านทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เช่น การแต่งตั้งกรรมการ การแต่งตั้งถอดถอนประธานกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีของจำเลยตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2536 ดังนั้นจำเลยจึงเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีหน้าที่จัดการดูแลกิจการของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการต่างประเทศจำเลยมีอำนาจสั่งการผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

จุดเริ่มต้น

ระหว่างวันที่ 6 ถึง 8 ตุลาคม 2546 มีการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนที่เมืองบาหลี ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย นายทักษิณ ชินวัตรได้แสดงความพร้อมของประเทศไทยที่จะให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่สหภาพพม่า เพื่อก่อสร้างโครงสร้างขั้นพื้นฐาน อย่างไรก็ตามเป็นการและไม่เคยอยู่ในระเบียบวาระการประชุมต่อนายกรัฐมนตรีสหภาพพม่าโดยไม่ปรากฏว่าขณะนั้นสหภาพพม่ามีความต้องการจะขอความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อพัฒนาระบบโทรคมนาคมแต่อย่างใด

13 ตุลาคม 2546 นาย อู วิน อ่อง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหภาพพม่า มีหนังสือถึง นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ สรุปว่า ตามที่ นายทักษิณ ชินวัตร ได้แสดงความพร้อมของประเทศไทยที่จะให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่สหภาพพม่าเพื่อก่อสร้างโครงสร้างขั้นพื้นฐาน สหภาพพม่าจึงขอวงเงินสินเชื่ออย่างน้อย 3,000 ล้านบาท เพื่อใช้ในการก่อสร้างโครงสร้างขั้นพื้นฐาน

ข้อสังเกต

ระหว่างวันที่ 10 ถึง 12 พฤศจิกายน 2546 นายทักษิณ ชินวัตร เข้าร่วมการประชุมสุดยอดผู้นำ ว่าด้วยยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่เมืองพุกาม สหภาพพม่า นายทักษิณ ชินวัตร อนุมัติให้นายพานทองแท้ ชินวัตร บุตรชาย และเจ้าหน้าที่ของบริษัท ชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) เดินทางไปในคณะทางการด้วย และเข้าไปสาธิตระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM ผ่านดาวเทียม ของบริษัท ชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) ในบริเวณที่ประชุม

ขณะเกิดเหตุจำเลยและ นางพจมาน ชินวัตร คู่สมรสของจำเลย ให้บุคคลต่าง ๆ ถือหุ้นบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) แทน ดังนี้ นายพานทองแท้ ชินวัตร บุตรชาย ถือหุ้นแทน 293,950,220 หุ้น นางสาวพินทองทา หรือ นางสาวพินทองทา ชินวัตร บุตรสาว ถือหุ้นแทน 440,000,000 หุ้น นายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ พี่ชายของนางพจมาน ชินวัตร ถือหุ้นแทน 404,430,300 หุ้น นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร น้องสาวจำเลย ถือหุ้นแทน 20,000,000 หุ้น และบริษัท แอมเฟิลริช อินเวสเมนต์ จำกัด ถือหุ้น 229,200,000 หุ้น โดยจำเลยให้ นายพานทองแท้ ชินวัตร นางสาวพินทองทา ชินวัตร นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ มีชื่อถือหุ้นแทนในบริษัท แอมเฟิลริช อินเวสเมนต์ จำกัด รวมทั้งหมด 1,150,380,520 หุ้น คิดรวมเป็นร้อยละ 47.08 ของจำนวนหุ้นทั้งหมด

บริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัท ชิน แชนเกลโลว์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ได้รับสัมปทานโทรคมนาคมทั่วประเทศของสหภาพพม่า แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงผู้ถือหุ้น และจำนวนหุ้นที่ถือครองในบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และมีการขายหุ้นทั้งหมดให้กับกลุ่มเทมาเล็ก ประเทศสิงคโปร์ เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2549 ก็ตาม แต่ก็เป็น การกระทำร่วมกันในกลุ่มบุคคลในครอบครัวชินวัตร และแม้จะมีการทำหลักฐานการโอนหุ้นและการชำระหนี้แต่ก็กลับพบข้อพิรุธจนไม่น่าเชื่อว่าจะมีการซื้อขายหุ้นกันจริง ระหว่างจำเลยกับผู้ถือหุ้นแทนดังกล่าว ดังนั้นจำเลยจึงได้ประโยชน์จากผลประโยชน์ของกิจการของบริษัท ชิน แชนเกลโลว์ จำกัด (มหาชน)

คำคัดค้าน

ระหว่างการประชุม นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทย ได้แจ้งแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหภาพพม่า ว่าไม่สมควรที่จะมีความร่วมมือทางด้านโทรคมนาคมเป็นการเฉพาะกับประเทศไทย เนื่องจากนายกรัฐมนตรีของไทยมีส่วนเกี่ยวข้องและเป็นเจ้าของกิจการโทรคมนาคมที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

ผลการประชุมได้ให้ความเห็นชอบปฏิญญาพุกาม (Bagan Declaration) ซึ่งปฏิญญาพุกามระบุความร่วมมือใน 5 สาขา โดยไม่มีความตกลง หรือความร่วมมือด้านโทรคมนาคมแต่อย่างใด

ผลการประชุมได้ให้ความเห็นชอบปฏิญญาพุกาม (Bagan Declaration) ซึ่งระบุความร่วมมือ 5 สาขา คือ

1. การอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุน
2. ความร่วมมือทางด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
3. การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมในภูมิภาค
4. การท่องเที่ยว
5. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

โดยที่ทาง นายทักษิณ ชินวัตร เสนอให้สนับสนุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม และผลการประชุมก็ไม่มี การระบุความตกลง หรือความร่วมมือด้านการพัฒนาระบบโทรคมนาคมแต่อย่างใด

8 มกราคม 2547 สหภาพพม่ามีหนังสือถึงอุปทูตไทยประจำสหภาพพม่า แจ้งว่า สหภาพพม่ามีโครงการจะพัฒนาระบบโทรคมนาคมขอรับความช่วยเหลือจากไทยมูลค่า 24.05 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยการติดต่อขอความช่วยเหลือดังกล่าวไม่เป็นไปตามช่องทางการติดต่อปกติ เพราะตามปกติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของสหภาพพม่า จะติดต่อกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศไทย

ระหว่างวันที่ 7 และ 8 กุมภาพันธ์ 2547 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหภาพพม่า มีการประชุมหารือข้อราชการกัน โดยนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย มีหนังสือรายงาน นายทักษิณ ชินวัตร ว่าในส่วนสินเชื่อสำหรับโครงการพัฒนาระบบโทรคมนาคมของสหภาพพม่า วงเงินจำนวน 24.05 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สหภาพพม่าแจ้งยืนยันความประสงค์ที่จะขอรับสินเชื่อดังกล่าวจากฝ่ายไทย ซึ่งนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย แจ้งว่าในหลักการรัฐบาลไทยยินดีให้การสนับสนุน แต่ขอให้โครงการดังกล่าวอยู่ภายใต้กรอบสินเชื่อ 3,000 ล้านบาท ที่ไทยจะให้แก่สหภาพพม่า

15 กุมภาพันธ์ 2547 ภายหลังได้รับการปฏิเสธสินเชื่อสำหรับโครงการพัฒนาระบบโทรคมนาคม วงเงิน 24.05 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทย กระทรวงการต่างประเทศสหภาพพม่า มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทย ขอเพิ่มวงเงินสินเชื่อจาก 3,000 ล้านบาท เป็น 5,000 ล้านบาท ซึ่งนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย ได้นำเรียน นายทักษิณ ชินวัตร พร้อมย้ำจุดยืนว่าตนและกระทรวงการต่างประเทศ

เห็นว่าไม่ควรมีการขยายวงเงินจาก 3,000 ล้านบาทขึ้นไปอีก แต่นายทักษิณ ชินวัตร สั่งการว่า

“เราให้หลักการเอาไว้ 3,000 ล้านบาท เมื่อเขาขอมา 5,000 ล้านบาท ก็ให้พบกันครึ่งทาง ให้เขา 4,000 ล้านบาท และแจ้งไปว่านายกรัฐมนตรี ได้สั่งการว่าให้เพิ่มวงเงินเป็น 4,000 ล้านบาท”

พฤติการณ์การได้รับผลประโยชน์

พฤติการณ์ที่ได้มีการขอกู้ยืมเงินเพิ่มเติมอีกมูลค่า 24.05 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไม่ใช้ช่องทางปกติที่ต้องเสนอผ่านกระทรวงการต่างประเทศ และเมื่อได้รับการปฏิเสธก็เปลี่ยนเป็นขอขยายวงเงินกู้ยืมเพิ่มขึ้นจาก 3,000 ล้านบาท เป็น 5,000 ล้านบาทแทน เพื่อจะนำไปใช้ในเรื่องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาพื้นที่ชายแดนและแก้ไขปัญหาความยากจน ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในกรอบความร่วมมือปฏิญญาพูกามนั้น บ่งชี้ให้เห็นถึงการมุ่งที่จะหลบเลี่ยงข้อจำกัดของกระทรวงการต่างประเทศที่ไม่เห็นด้วยกับการให้กู้ยืมเพื่อพัฒนาระบบโทรคมนาคมนั่นเอง แต่ในความเป็นจริงแล้ววงเงินสินเชื่อกู้ยืมเพิ่มเติมอีก จำนวน 1,000 ล้านบาทนี้มิได้นำไปใช้ตามวัตถุประสงค์เดิมดังจะเห็นได้จากสัญญาระหว่างกระทรวงสื่อสารโทรคมนาคม ไปรษณีย์และโทรเลขของสหภาพพม่ากับบริษัท ชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) เอกสารหมายเลข จ.51 พร้อมคำแปล ในส่วนเงื่อนไขทางการค้า หมวด 1

คำนิยามโครงการมีความหมายว่า เป็นการจัดหาและการติดตั้งระบบเทคโนโลยี ดาวเทียมบรอดแบนด์ อุปกรณ์ปลายทาง อุปกรณ์ดาวเทียมบรอดแบนด์ ระบบซี แบนด์ วีแซต ทวีซัท กิ่ง ระบบสื่อสารสัญญาณด้วยเส้นใยแก้วนำแสง ซอฟต์แวร์ และการบริการให้คำปรึกษาด้านเครือข่ายไร้สาย ตามข้อ 12 การมีผลของสัญญาระบุว่า สัญญาฉบับนี้ให้ผลและใช้บังคับอย่างสมบูรณ์ ในวันที่บรรลุเงื่อนไข ดังต่อไปนี้ เมื่อสัญญาผู้สินเชื่อเพื่อลงทุนในการส่งออก มีผลใช้บังคับระหว่างธนาคารการค้าระหว่างประเทศพม่าและธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ตามที่เกี่ยวกับโครงการนี้ ข้อกำหนดในการชำระเงิน ข้อ 5.1 ระบุว่า ตามที่สัญญาผู้สินเชื่อเพื่อการลงทุน ในการส่งออกจำนวน 4,000 ล้านบาท ได้รับการลงนามระหว่างธนาคารการค้าระหว่างประเทศพม่าและธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2547 การชำระเงินตามสัญญานี้ให้ดำเนินการจากการกู้สินเชื่อเพื่อการลงทุนในการส่งออก เมื่อพิจารณาจากเงื่อนไขในการเกิด สัญญาและชำระเงินตามสัญญาขึ้นอยู่กับที่ได้รับเงินกู้ยืมจำนวน 4,000 ล้านบาท ดังกล่าวมานี้ ย่อมเป็นข้อแสดงให้เห็นว่า การอ้างเหตุผลในการกู้ยืมส่วนที่เพิ่มเติมอีก 1,000 ล้านบาท เพื่อนำไปซื้อเครื่องจักรและพัฒนาประเทศตาม วัตถุประสงค์เดิมนั้น มีลักษณะเป็นทำนองหลีกเลี่ยงที่จะใช้คำว่าเพื่อพัฒนา ระบบโทรคมนาคมอันเป็นข้อทักท้วงของกระทรวงการต่างประเทศเท่านั้น ซึ่งเป็นการยากที่จำเลยจะไม่รู้เห็นในการนี้ นอกจากนี้ยังได้ความตามเอกสาร หมายเลข.29 แผ่นที่ 365 ถึง 371 ว่ามีการขอความช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย เทียบเท่าเงิน จำนวน 10.50 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อใช้ในการก่อสร้างอาคารใหม่ 5 ชั้น ระบบไฟฟ้าและสายเคเบิลเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีบริษัท ชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้จัดการโครงการและที่ปรึกษาด้านวิชาการ

การที่สหภาพพม่าจ่ายเงินให้กู้ยืมนี้ไปใช้พัฒนาระบบโทรคมนาคมดังกล่าว บริษัทที่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องในการนี้อย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่แรกโดยตลอด และในที่สุดก็ได้รับประโยชน์จากการขายสินค้า รวมทั้งเป็นผู้บริหารและที่ปรึกษาโครงการให้แก่สหภาพพม่าโดยตรงก็คือ บริษัท ชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน)

4 มิถุนายน 2547 พลโท ชินยูน นายกรัฐมนตรีสหภาพพม่า เดินทางมาเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการในฐานะนายกรัฐมนตรีสหภาพพม่า นายทักษิณ ชินวัตร ได้แจ้งแก่ฝ่ายสหภาพพม่าว่าจะเสนอเรื่องให้วงเงินสินเชื่อ 4,000 ล้านบาท ในการประชุมคณะรัฐมนตรีครั้งต่อไป สินเชื่อดังกล่าว จะไปใช้ในเรื่องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาพื้นที่ชายแดนและแก้ไขปัญหาความยากจน ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในกรอบความร่วมมือของปฏิญญาพุกาม

8 มิถุนายน 2547 ในการประชุมคณะรัฐมนตรีครั้งที่ 23/2547 โดยนายทักษิณ ชินวัตร ร่วมประชุมด้วย คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ ดำเนินการตามที่เสนอ

การได้มาซึ่งผลประโยชน์ส่วนตน

จากการที่ นายทักษิณ ชินวัตร เป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่กำกับดูแลกิจการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ได้สั่งการให้ธนาคารดังกล่าวอนุมัติเงินกู้จำนวน 4,000 ล้านบาทแก่สหภาพพม่า โดยมีอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าต้นทุนรวมทั้งขยายระยะเวลาปลอดการชำระหนี้การจ่ายเงินต้นจาก 2 ปี เป็น 5 ปี ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2536 มาตรา 7 และมาตรา 8 เป็นเหตุให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ได้รับความเสียหายตามประมาณการโครงการทั้งสิ้นเป็นเงิน 670,436,201.25 บาท และต้องขอความคุ้มครองจากกระทรวงการคลังเพื่อชดเชยความเสียหาย ซึ่งกระทรวงการคลังต้องจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2549 และปี 2550 ชดเชยความเสียหายดังกล่าวให้แก่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ได้รับความเสียหายเป็นเงิน 189,125,644.55 บาท การกระทำของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 เกี่ยวพันและต่อเนื่องกันตั้งแต่ระหว่างวันที่ 6 ตุลาคม 2546 ถึงวันที่ 18 ธันวาคม 2549 ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 152, 157 ให้นายทักษิณ ชินวัตร คืนหรือชดใช้เงินจำนวน 189,125,644.55 บาท แก่กระทรวงการคลัง

19 กันยายน 2549 คณะปฏิรูปการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (คปค.) ซึ่งมีพลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน เป็นหัวหน้า ได้เข้ายึดอำนาจการปกครองราชอาณาจักรไทย

30 กันยายน 2549 คณะปฏิรูปการปกครองฯ ออกประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ 30 ลงวันที่ 30 กันยายน 2549 ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ (คตส.) มีอำนาจตรวจสอบการดำเนินงานหรือโครงการที่ได้รับอนุมัติหรือเห็นชอบโดยบุคคลในคณะรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยผลของการปฏิรูปการปกครองฯ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะจะไปโดยทุจริตหรือประพฤติดมิชอบ

27 มิถุนายน 2551 คตส. ยื่นฟ้องนายทักษิณ ชินวัตร ต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในฐานความผิดเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใด เข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นเนื่องด้วยกิจการนั้น และเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต กรณีทุจริตอนุมัติให้เงินกู้แก่รัฐบาลสหภาพพม่า จำนวน 4,000 ล้านบาท (คดี Exim Bank)

30 กรกฎาคม 2551 ศาลมีคำสั่งให้ประทับฟ้องเป็นคดีหมายเลขดำที่ อม. 3/2551 และอนุญาตให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้าเป็นโจทก์แทน คตส. (เนื่องจากคตส. มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีนี้ ตามประกาศฉบับที่ 30 ได้จนถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2551)

16 กันยายน 2551 ในการพิจารณาคดีครั้งแรก นายทักษิณ ชินวัตร จำเลย ไม่มาศาล ศาลสั่งจำหน่ายคดีชั่วคราวและออกหมายจับ นายทักษิณ ชินวัตร แต่ไม่ได้ตัวจำเลยมาภายใน 3 เดือน จึงพิจารณาคดีต่อไป โดยไม่ต้องทำต่อหน้าจำเลย และถือว่าจำเลยให้การปฏิเสธ

ตัดสิน

23 เมษายน 2562 ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อม. 4/2551 พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 152 องค์คณะโดยเสียงข้างมากให้จำคุกจำเลย 3 ปี

ข้อคิดจากผู้ตรวจสอบคดีทุจริต

คดี Exim Bank อนุมัติเงินกู้สินเชื่อจำนวน 4,000 ล้านบาท แก่รัฐบาลสหภาพพม่า ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติ เป็นเงินกว่า 180 ล้านบาท นายทักษิณ ชินวัตร ในฐานะผู้กำกับดูแลโครงการดังกล่าวกลับใช้อำนาจในมือที่ไม่ถูกต้องทำชาติเสียหายและยังหลบหนีไม่กลับมารับโทษในสิ่งที่ตนเองกระทำ ซึ่งเป็นสิ่งที่เจ้าหน้าที่รัฐที่ดีสมควรกระทำ

Exim Bank หรือ Export-Import Bank of Thailand ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธสน. มีขอบเขตอำนาจในการทำธุรกิจได้อย่างกว้างขวาง (ธสน.) จึงสามารถให้สินเชื่อได้ทุกรูปแบบ เช่น สินเชื่อระยะสั้น และสินเชื่อระยะยาว สินเชื่อในประเทศและสินเชื่อต่างประเทศ โดยสามารถทำธุรกิจได้ทั้งที่เป็นสกุลเงินบาทและสกุลเงินตราต่างประเทศ นอกจากนี้ยังสามารถกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินทุกประเภททั้งในประเทศ และต่างประเทศ และออกตราสารการเงินระยะสั้นและระยะยาว ขายแก่สถาบันการเงินและประชาชนทั่วไปทั้งในประเทศและต่างประเทศ กล่าวโดยสรุป ธสน. สามารถทำธุรกิจทุกประเภทที่ธนาคารพาณิชย์ทำได้ ยกเว้นเพียงการรับฝากเงินจากประชาชนทั่วไปเท่านั้น สำหรับนักลงทุนไทยที่ไปลงทุนในต่างประเทศ สนับสนุนการลงทุนในรูปแบบของการให้บริการทางการเงินทั้งสินเชื่อระยะสั้น และระยะยาว และเพื่อเป็นการเพิ่มความมั่นใจแก่นักลงทุน ยังพร้อมที่จะร่วมลงทุนถือหุ้นในกิจการอีกด้วย การรับประกันความเสี่ยงในการเรียกเก็บเงินจากการส่งออก

คดีที่ 3 กรณีกล่าวหา นายเกษม นิยมลรัตน
(เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่)

จงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน
และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ

คดีหมายเลขดำที่ อม. 64/2559 คดีหมายเลขแดงที่ อม. 43/2560

มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติกว่า 180 ล้านบาท

คดีหมายเลขดำที่ อม. 97/2559 คดีหมายเลขแดงที่ อม. 44/2560

คดีหมายเลขดำที่ อม. 123/2560 คดีหมายเลขแดงที่ อม. 97/2561

นายเกษม นิยมลรัตน์

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มืออยู่จริงในวันที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีซึ่งนายเกษม นิยมลรัตน์ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในตำแหน่งและกรณีต่างๆ ดังนี้

ยื่นบัญชี ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ตำแหน่งที่ต้องยื่นบัญชี

วัน เดือน ปี ที่ยื่นบัญชี

ที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

• เข้ารับตำแหน่ง 23 มิถุนายน 2551	22 กรกฎาคม 2551
• พ้นจากตำแหน่ง 19 สิงหาคม 2554 (ลาออก)	19 กันยายน 2554
• พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี 19 สิงหาคม 2555	20 มีนาคม 2556

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

• เข้ารับตำแหน่ง 14 มิถุนายน 2555	11 กรกฎาคม 2555
• พ้นจากตำแหน่ง 13 มีนาคม 2556 (ลาออก)	10 เมษายน 2556
• พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี 13 มีนาคม 2557	22 เมษายน 2557

รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

• เข้ารับตำแหน่ง 20 มีนาคม 2556	10 เมษายน 2556
• พ้นจากตำแหน่ง 5 ตุลาคม 2558 (ลาออก)	3 พฤศจิกายน 2558
• พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี 5 ตุลาคม 2559	2 พฤศจิกายน 2559

ผลการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงรวมถึงความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งโดยเปรียบเทียบกับกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่พบว่า นางดวงสุดา นิมมลรัตน์ คู่สมรส มีเงินลงทุนเพิ่มขึ้น 76,691,483.52 บาท และมีหนี้สินเพิ่มขึ้น จำนวน 72,000,000.00 บาท โดยนายเกษม นิมมลรัตน์ ชี้แจงว่า

จากการตรวจสอบพบว่า มีทรัพย์สินในส่วนของเงินลงทุนและเงินกู้ยืมของคู่สมรสที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ทรัพย์สินของนางดวงสุดา นิมมลรัตน์ เพิ่มขึ้น 75,579,579.48 บาท หนี้สินของนางดวงสุดา นิมมลรัตน์ เพิ่มขึ้นจำนวน 72,003,398.59 บาท ซึ่งถือเป็นเงินจำนวนมาก นายเกษม นิมมลรัตน์ ชี้แจงหนี้สินดังกล่าวว่า

นางดวงสุดา นิมมลรัตน์ ได้กู้ยืมเงินจากนางบุญทอง สุภารังษี (มารดาของ นายเกษม นิมมลรัตน์) จำนวน 72,000,000.00 บาท มาซื้อหุ้นบริษัท แอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (ASCON) โดยนางบุญทอง สุภารังษี นำเงินสดที่เก็บสะสมไว้ที่บ้าน และเงินจากการประกอบอาชีพเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด แมปิง ดีเวลลอปเม้นท์ มาให้นางดวงสุดา นิมมลรัตน์ กู้ยืม ซึ่งเงินที่ได้กู้ยืมจาก นางบุญทอง สุภารังษี ได้ชำระหนี้คืบหมดแล้วเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2555 โดยนางดวงสุดา นิมมลรัตน์ ได้ออหุ้น ASCON จำนวน 20,612,770 หุ้นราคาหุ้นละ 3.60 บาท คิดเป็นมูลค่า 74,205,972.00 บาท ให้นางบุญทอง สุภารังษี เพื่อเป็นการชำระหนี้เงินกู้ยืม

เงินกู้ยืมในส่วนนี้ นางดวงสุดา นิมมลรัตน์ ได้กู้ยืมเงินจาก นางบุญทอง สุภารังษี มารดาของนายเกษม นิมมลรัตน์ มาเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2552 เพื่อนำเงินไปซื้อหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (ASCON) ซึ่งการกู้ยืมเงินดังกล่าวจะได้รับมาเป็นเงินสดหลายครั้ง

ดำเนินการตรวจสอบ

ทรัพย์สินและหนี้สินของนางดวงสุดา นิมมลรัตน์ (คู่สมรส) มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ

พบพิรุธการแสดงหนี้สินสัญญากู้ยืมเงินระหว่างนางดวงสุดา นิมมลรัตน์ คู่สมรสของนายเกษม นิมมลรัตน์ กับนางบุญทอง สุภารังษี มารดาของ นายเกษม นิมมลรัตน์ จำนวน 72,000,000 บาท เพื่อนำมาซื้อหุ้นบริษัท แอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (ASCON) 21,535,770 หุ้น มูลค่า 77,528,772 บาท และจากการรวบรวมเอกสาร หลักฐานเกี่ยวกับการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ของนางดวงสุดา นิมมลรัตน์ ยังปรากฏว่านางดวงสุดา นิมมลรัตน์

มีเงินลงทุนเพิ่มขึ้น
จำนวน 76,691,483.52 บาท

มีหนี้เงินกู้ยืมเพิ่มขึ้น
จำนวน 72,000,000 บาท

มีเงินที่ได้จากการขายหุ้น บริษัท วินโคสต์อินดัสเทรียล พาร์ต จำกัด (มหาชน)(WIN) จำนวน 26,192,205.70 บาท และได้มีการทยอยถอนเงินออกจากบัญชีเป็นเงินสด ก่อนที่นายเกษม นิยมลรัตน์จะมีหน้าที่ยื่นบัญชีกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2554

ตรวจสอบข้อมูลการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ทั้งหมดรวม 7 ครั้ง

ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน

- หนี้สินกู้ยืมเพิ่มขึ้น 72,000,000 บาท ระหว่าง นางดวงสุดา นิยมลรัตน์ กับ นางบุญทอง สุภารังษี
- หุ้น ASCON จำนวน 21,535,770 หุ้น มูลค่า 77,528,772 บาท ในชื่อนางดวงสุดา นิยมลรัตน์
- เงินได้จากการขายหุ้น WIN รวมจำนวน 26,192,205.70 บาท (ไม่แสดงต่อ ป.ป.ช.)

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของนายเกษม นิยมลรัตน์ ในตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดเชียงใหม่

จากการตรวจสอบรายการทรัพย์สินและหนี้สินของนายเกษม นิยมลรัตน์ ที่แสดงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในตำแหน่งและกรณีต่างๆ พบข้อเท็จจริงว่าทรัพย์สินของผู้ยื่นและคู่สมรสมีความเปลี่ยนแปลงในลักษณะทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ โดยทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นจำนวนมาก เป็นทรัพย์สินในส่วนของรายการเงินลงทุนของนางดวงสุดา นิยมลรัตน์ คู่สมรส ซึ่งพบว่ามีการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์เป็นจำนวนมาก โดยไม่ปรากฏว่านายเกษม นิยมลรัตน์ และนางดวงสุดา นิยมลรัตน์ มีฐานะการเงินเพียงพอที่จะซื้อหุ้นดังกล่าวได้ และเมื่อมีการขายหุ้นดังกล่าวแล้ว ได้โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของนางดวงสุดา นิยมลรัตน์ และมีการถอนเป็นเงินสดออกจากบัญชีเงินฝากดังกล่าวโดยทันทีเกือบทั้งหมด โดยไม่ปรากฏว่ามีการนำเงินไปฝากที่บัญชีเงินฝากหรือนำไปซื้อทรัพย์สินอื่น นอกจากนี้ยังปรากฏกรณีที่นางดวงสุดา นิยมลรัตน์ ได้ซื้อหุ้นในบริษัท แอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (ASCON) จำนวน 21,535,770 หุ้น เป็นเงินจำนวน 77,528,772 บาท ในช่วงที่นายเกษม นิยมลรัตน์ ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยนายเกษม นิยมลรัตน์ และนางดวงสุดา นิยมลรัตน์ กล่าวอ้างว่าได้ทำสัญญากู้ยืมเงินจาก นางบุญทอง สุภารังษี (มารดานายเกษม นิยมลรัตน์) จำนวน 72,000,000 บาท ตามสัญญา ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2552 แต่จากการรวบรวมเอกสารหลักฐานพบว่า นางบุญทอง สุภารังษี ไม่มีฐานะทางการเงินเพียงพอที่จะมีเงินสด จำนวน 72,000,000 บาท มาให้นางดวงสุดา นิยมลรัตน์ กู้ยืมเงิน ต่อมานางดวงสุดา นิยมลรัตน์ โอนหุ้น ASCON จำนวน 20,612,770 หุ้น เป็นเงินจำนวน 74,205,972 บาท ให้นางบุญทอง สุภารังษี เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2555 โดยกล่าวอ้างว่า โอนเพื่อชำระหนี้เงินให้กู้ยืม ทั้งที่พยานหลักฐานที่ได้จากการตรวจสอบเชื่อว่าไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง

จากพฤติการณ์ดังกล่าวเชื่อว่านายเกษม นิมมลรัตน์ และนางดวงสุดา นิมมลรัตน์ มีพฤติการณ์ โอน ยักย้าย แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สิน อันมีลักษณะเป็นการมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินของนายเกษม นิมมลรัตน์ นางดวงสุดา นิมมลรัตน์ และนางบุญทอง สุภารังษี ไว้เป็นการชั่วคราว

การดำเนินการในคดีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

• ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงบัญชีทรัพย์สิน

ตำแหน่งที่ปรักษานายก อบจ. เชียงใหม่ กรณีพ้น พ้นหนึ่งปีตำแหน่ง สส. กรณีพ้น (ลาออก) และพ้นหนึ่งปี

ปี 2554 ทรัพย์สินเพิ่มขึ้น 887,751.02 บาท	ปี 2556 ทรัพย์สินเพิ่มขึ้น 46,677,229.97 บาท
ปี 2555 ทรัพย์สินเพิ่มขึ้น 18,237,353.64 บาท	ปี 2557 ทรัพย์สินเพิ่มขึ้น 31,344,132.19 บาท

• ดำเนินการอายัดทรัพย์สินชั่วคราว ได้แก่

1. เงินฝากในธนาคาร 7 แห่ง
2. หุ่น/เงินลงทุน บริษัทหลักทรัพย์ อาร์เอชบี ๔ และ ไทลอบล็อก
3. รถยนต์ 2 คัน และ จักรยานยนต์ 1 คัน
4. หุ่น ASCON ที่อยู่ในชื่อของนางบุญทอง สุภารังษี มูลค่า 68,846,651.80 บาท
5. ที่ดิน 4 แปลง ในจังหวัดเชียงใหม่

• สอบปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้อง 12 ราย

• ขอลงเอกสารหลักฐานจากหน่วยงานต่างๆ

• เชิญนายเกษมฯ มาให้ถ้อยคำและชี้แจงทรัพย์สิน

• ตรวจสอบเงินลงทุนหุ้นบริษัท - แอสคอนฯ การซื้อขายหุ้น ASCON ของนางดวงสุดา นิมมลรัตน์

• ตรวจสอบเงินลงทุนบริษัท - วินโคสท์ อินดิสเทรียลฯ การซื้อขายหุ้น WIN ของนางดวงสุดา นิมมลรัตน์

• ตรวจสอบเงินลงทุนบริษัท เอ็ม ลิงค์ เอเชียฯ การซื้อขายหุ้น MLINK ของนางดวงสุดา นิมมลรัตน์

• ตรวจสอบรายได้ นายเกษมฯ นางดวงสุดาฯ และนางบุญทอง สุภารังษี

• สรุปความเห็นการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน

พบทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ รวม 186,620,637.76 บาท

จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมเอกสารหลักฐานจากสถาบันการเงิน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งสอบปากคำพยานบุคคลพบข้อพิรุณ ดังนี้

1 นางดวงสุดา นิมมลรัตน์ (คู่สมรส) ได้กู้ยืมเงินจากนางบุญทอง สุภารังษี (มารดาของนายเกษม นิมมลรัตน์) จำนวน 72,000,000 บาท โดยการรับเงินสดมาจำนวนหลายครั้ง และเป็นเงินสดที่นางบุญทอง สุภารังษี เก็บไว้ที่บ้าน ซึ่งเป็นการผิดวิสัยและเป็นพิรุณ เพราะนอกจากจะไม่มีความปลอดภัยจากการเก็บเงินแล้ว ยังขาดประโยชน์จากการได้ดอกเบี้ยอีกด้วย

2 นางบุญทอง สุภารังษี ไม่น่าจะมีฐานะทางการเงินเพียงพอที่จะนำเงินสดจำนวนมากถึง 72,000,000.00 บาท มาให้กู้ยืม เนื่องจากช่วงเวลาที่มีการกู้ยืมเงินนั้น ห้างหุ้นส่วนจำกัด แมปิง ดีเวลลอปเม้นท์ ประสบภาวะขาดทุนมาโดยตลอด

3 นางบุญทอง สุภารังษี มีบัญชีเงินฝากจำนวน 2 บัญชี ยอดรวมเงินฝากทั้ง 2 บัญชีธนาคารรวมกันประมาณกว่า 200,000 บาท และไม่พบการยื่นแบบ ภ.ง.ด. ปีภาษี 2552 - 2555 แต่อย่างใด

4 นางบุญทอง สุภารังษี เป็นคนสมัยโบราณ มัธยัสถ์เก็บออม และกลัวเรื่องโจรหรือขโมยมาก แต่กลับเก็บรักษาเงินจำนวนมากถึง 72,000,000 บาท ไว้ที่บ้าน จึงเป็นการผิดวิสัยของวิญญูชนโดยทั่วไป

5 เงินที่นางบุญทอง สุภารังษี ให้นางดวงสุดา นิมมลรัตน์ กู้ยืมเงินจำนวน 72,000,000 บาท เป็นเงินของนายโจสง แซ่ نیم (สามีของนางบุญทอง สุภารังษี) ที่ได้จากการทำกิจการค้าขายเกี่ยวกับโรงน้ำแข็งและเก็บรักษาเงินสดไว้ในตู้เซฟที่บ้าน แต่นางนิภาพร มั่นศักดิ์ พยาน (บุตรของนางบุญทอง สุภารังษี) กลับให้การแตกต่างว่าเงินให้กู้ยืม จำนวน 72,000,000 บาท ดังกล่าวเป็นเงินที่ นายโจสง แซ่ نیم ได้จากการขายกิจการโรงน้ำแข็ง

6 การรับส่งมอบเงินให้กู้ยืมระหว่างนางบุญทอง สุภารังษี กับนางดวงสุดา นิยมลรัตน พยานบุคคลทั้ง 5 ราย ได้ให้ถ้อยคำแตกต่างกัน คือ นางบุญทอง สุภารังษี ชี้แจงว่าได้ส่งมอบเงินสดให้นางดวงสุดา นิยมลรัตน จำนวนหนึ่งในวันทำสัญญากู้ยืมเงิน แต่นางดวงสุดา นิยมลรัตน กลับให้ถ้อยคำว่าในวันทำสัญญากู้ยืมเงินตนยังไม่ได้รับเงิน ส่วนนางสาวจันทร์จิรา สุวรรณเสน และนางนิภาพร มั่นศักดิ์ (พยานในหนังสือสัญญากู้ยืมเงิน) ได้ให้ถ้อยคำสอดคล้องกับคำให้การของนางบุญทอง สุภารังษี ว่าในวันทำสัญญากู้ยืมเงินได้มีการส่งมอบเงินบางส่วน แต่จำนวนเท่าใดไม่ทราบ ให้กับนางดวงสุดา นิยมลรัตน แต่มีรายละเอียดแตกต่างกันคือ นางสาวจันทร์จิรา สุวรรณเสน ให้ถ้อยคำว่านางบุญทอง ส่งมอบซองสีน้ำตาลขนาด A4 ซึ่งภายในบรรจุเงินจำนวนเท่าใดไม่ทราบ ส่งมอบให้กับนางดวงสุดา นิยมลรัตน ส่วนนางนิภาพร มั่นศักดิ์ ให้ถ้อยคำว่านางบุญทอง สุภารังษี เข้าไปภายในห้องและได้หยิบเงินจากตู้เสื้อผ้ามามอบให้กับนางดวงสุดา นิยมลรัตน เป็นเงินสดจำนวนเท่าใดนั้นไม่ทราบ และนางสาวจันทร์จิรา สุวรรณเสน กับนางนิภาพร มั่นศักดิ์ ให้ถ้อยคำว่าในวันทำสัญญากู้ยืมเงิน นายเกษม นิยมลรัตน ได้อยู่ในเหตุการณ์ แต่นายเกษม นิยมลรัตน และนางดวงสุดา นิยมลรัตน กลับให้ถ้อยคำว่านายเกษม นิยมลรัตน ไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์ในวันที่ทำสัญญากู้ยืมเงิน

7 นางบุญทอง สุภารังษี มีรายได้จากกิจการโรงน้ำแข็ง และกิจการโรงสีข้าวของนายโจสง แซ่ฉิม (สามี) เดือนละประมาณ 70,000 - 80,000 บาท ซึ่งต่อมาได้เลิกกิจการโรงสีข้าว ได้รับเงินส่วนแบ่งมาประมาณ 10,000,000 บาท และได้มีการขายกิจการโรงน้ำแข็งไป ได้รับเงินส่วนแบ่งประมาณ 60,000,000 - 80,000,000 บาท หลังจากนั้นนายโจสง แซ่ฉิม ได้นำเงินไปลงทุนซื้อทองคำและจัดตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัด แม่ปิง ดีเวลลอปเม้นท์ และได้มีการ

ขายที่ดินอันเป็นที่ตั้งของโรงน้ำแข็ง ราคารวมประมาณ 46,000,000 บาท แต่ทั้งหมดเป็นเพียงคำกล่าวอ้างลอยๆ ไม่มีร่องรอยเอกสารทางการเงินหรือหลักฐานอื่นที่น่าเชื่อถือมาแสดงแต่อย่างใด

8 เมื่อนายโจสง แซ่ฉิม ถึงแก่ความตาย เพื่อนนายโจสง แซ่ฉิม ได้นำเงินสด 20,000,000 ล้านบาท มาให้นางบุญทอง สุภารังษี แต่นางบุญทอง สุภารังษี ไม่ทราบชื่อและไม่มีหลักฐานการรับเงินส่วนแบ่งจากการค้าทองคำ ซึ่งเป็นเรื่องไม่สมเหตุผลของวิญญูชนที่จะรับเงินจากบุคคลที่ไม่รู้จัก ถึงขนาดไม่ทราบชื่อและนามสกุลเป็นจำนวนมากถึง 20,000,000 บาทได้

9 นายเกษม นิยมลรัตน แสดงรายการไว้ในบัญชี ว่านางดวงสุดา นิยมลรัตน (คู่สมรส) กู้ยืมเงินจากนางบุญทอง สุภารังษี (มารดา) จำนวน 72,000,000 บาท แต่ต่อมานางดวงสุดา นิยมลรัตน กลับให้การว่า ได้รับเงินกู้ยืมไม่ครบตามที่ระบุไว้ในสัญญากู้ยืมเงิน โดยได้รับเงินมาประมาณกว่า 30,000,000 ล้านบาท ซึ่งเป็นพิรุณว่าการทำสัญญากู้ยืม มากกว่าจำนวนเงินที่ได้รับ ย่อมเป็นการผิดปกติวิสัยของลูกหนี้ที่จะต้องรับภาระผูกพันเงินไปกว่าประโยชน์ที่ตนได้รับตามความเป็นจริง อีกทั้งการอ้างว่ากู้ยืมเงินมาเพื่อจะซื้อหุ้น แต่มีการซื้อขายหุ้นกันหลังจากทำสัญญากู้ยืมเงินมาแล้วเป็นเวลาประมาณ 1 ปี จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำสัญญากู้ยืมเงินล่วงหน้าเป็นเวลานาน

10 จากการตรวจสอบพบว่านางบุญทอง สุภารังษี มีที่ดินแปลงอื่นอีก จำนวน 5 แปลง แต่ไม่ได้มีการซื้อขายเปลี่ยนมือหรือไม่ได้มีการนำออกให้เช่า นางบุญทอง สุภารังษี จึงไม่อาจมีรายได้ที่จะมาเป็นส่วนหนึ่งของที่มาของเงินที่ให้กู้ยืม

11 นางดวงสุดา นิยมลรัตน ซื้อหุ้น บริษัท แอสคอน สตรัคชัน จำกัด (มหาชน) (ASCON) จากนายวัฒน์ชัย วิไลลักษณ์ จำนวน 21,535,770 หุ้น คิดเป็นมูลค่า 77,528,772 บาท แล้วต่อมาได้ทำการซื้อ-ขายหุ้นบริษัท แอสคอน สตรัคชัน จำกัด (มหาชน)

ผ่านบริษัทหลักทรัพย์ โกลเบติก จำกัด ตั้งแต่วันที่ 15 ตุลาคม 2553 เรื่อยมา จนกระทั่ง ให้นำขึ้นเครื่องหมาย SP ห้ามซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ เนื่องจากบริษัทประสบปัญหาขาดทุนตั้งแต่วันที่ 12 เมษายน 2554 จนถึงปัจจุบันที่นางดวงสุดา นิยมลรัตน อ้างว่าเป็นผู้ลงทุนในการซื้อขายหุ้น แต่กลับทำการตกลงซื้อขายหุ้นคราวเดียวกันเป็นเงินจำนวนมาก มีใช้ลักษณะของผู้ลงทุนทั่วไปที่มักจะทยอยลงทุนเพื่อดูทิศทางของตลาด

12 นายเกษม นิยมลรัตน และนางดวงสุดา นิยมลรัตน ให้ถ้อยคำฯ นางดวงสุดา นิยมลรัตน ได้ชำระเงินค่าหุ้นแก่นายวัฒน์ชัย วิไลลักษณ์ ครบถ้วนแล้ว มีเพียงนายวัฒน์ชัย วิไลลักษณ์ เท่านั้นที่ให้ถ้อยคำฯ ยังคงค้างเงินค่าหุ้นอีกประมาณ 30 ล้านบาท และต่อมา นายเกษม นิยมลรัตน ได้มีหนังสือชี้แจงว่านางดวงสุดา นิยมลรัตน ได้ชำระเงินค่าหุ้นให้กับนายวัฒน์ชัย วิไลลักษณ์ เป็นเงินจำนวน 35-36 ล้านบาทเท่านั้น และซึ่งคำให้การดังกล่าวมีความขัดแย้งกัน และในการซื้อขายหุ้นได้มีการทยอยชำระค่าหุ้นกันเป็นเงินสดจำนวนหลายครั้ง แต่ไม่มีการทำหลักฐานการชำระเงินระหว่างกัน ซึ่งมีใช้ลักษณะของผู้ลงทุนทั่วไปที่จะโอนหุ้นให้กับบุคคลอื่น โดยที่ยังชำระเงินไม่ครบถ้วน และไม่มีการทำหลักฐานการชำระเงินค่าหุ้น และไม่มีการติดดอกเบี้ยยต่อกัน

13 นางดวงสุดา นิยมลรัตน โอนหุ้นบริษัท แอสคอน สตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (ASCON) ที่เหลือทั้งหมด จำนวน 20,612,770 หุ้นคิดเป็นมูลค่า 74,205,972 บาท ให้แก่นางบุญทอง สุภารังษี โดยอ้างว่าเป็นการชำระหนี้เงินกู้ยืมจำนวน 72,000,000 บาท เป็นมูลค่าเกินกว่าเงินที่อ้างว่าได้รับไปจริงจากการกู้ยืมเงินถึงเกือบเท่าตัว การกระทำดังกล่าวเป็นการผิดปกติเป็นอย่างมากที่ลูกหนี้จะโอนทรัพย์สินชำระหนี้มากกว่าจำนวนเงินที่อ้างว่าได้รับไปจริง

14 การที่นางบุญทอง สุภารังษี รับโอนหุ้นแทนการรับชำระหนี้เป็นเงินสด ภายหลังจากที่หุ้น (ASCON) ถูกขึ้นเครื่องหมาย SP การรับโอนหุ้นจึงมีความเสี่ยง

ยิ่งไปกว่าการรับชำระหนี้เป็นเงินสดอย่างมาก อีกทั้งนางบุญทอง สุภารังษี ไม่เคยเล่นหุ้นมาก่อนแต่กลับยอมรับโอนหุ้นแทนการรับชำระหนี้เป็นเงินสด จึงเป็นการผิดวิสัย

15 จากการตรวจสอบสถานะของนางดวงสุดา นิยมลรัตน พบว่าเป็นเจ้าหน้าที่บริหารบริษัท เอ็ม ลิ่งค์ เอเชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และมีรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. ปีภาษี 2550 – 2557 รวมประมาณ 5,600,000 บาท เท่านั้น

16 หลังจากนายเกษม นิยมลรัตน ได้รับตำแหน่งทางการเมือง นางดวงสุดา นิยมลรัตน คู่สมรส เริ่มมีการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์เป็นจำนวนมาก

17 นางดวงสุดา นิยมลรัตน คู่สมรส ซื้อหุ้นบริษัท วินโคสท์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) (WIN) นอกตลาดหลักทรัพย์รวมเป็นเงิน 26,055,774.30 บาท และทำการขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ผ่านบริษัทหลักทรัพย์ โกลเบติก จำกัด จากนั้นได้ทยอยถอนเงินสดออกจากบัญชีเงินฝากทำให้มียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่นายเกษม นิยมลรัตน มีหน้าที่ยื่นบัญชี กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 49,133.66 บาทเท่านั้น

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ 725-97/2558
วันที่ 24 ธันวาคม 2558

มีมติว่านายเกษม นิยมลรัตน จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่งกรณีพ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ รวม 6 กรณี ให้เสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 34 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2554 และได้ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 119 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ด้วย

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ 759-33/2559
วันที่ 28 เมษายน 2559

มีมติว่า นายเกษม นิยมลรัตน เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นั้นมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ตามมาตรา 38 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 รวมมูลค่า 186,620,637.76 บาท ให้ส่งเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่ พร้อมทั้งรายงานผลการตรวจสอบไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้ทรัพย์สินของนายเกษม นิยมลรัตน ที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตามที่กล่าวข้างต้น ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 38 วรรคสอง ต่อไป

ต่อมาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2560 ในคดีหมายเลขดำที่ อม. 64/2559 คดีหมายเลขแดงที่ อม. 43/2560 ระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ร้อง และนายเกษม นิยมลรัตน ผู้คัดค้านว่านายเกษม นิยมลรัตน ผู้คัดค้าน จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ และปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 32 และมาตรา 33 ห้ามมิให้ผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ 5 ตุลาคม 2558 อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตำแหน่งสุดท้ายของการกระทำความผิดที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 34 วรรคสอง ก็มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 119 การกระทำของผู้คัดค้านเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระทงละ 2 เดือน รวม 6 กระทง เป็นจำคุก 12 เดือน พิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว เป็นเรื่องร้ายแรง องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติเสียงข้างมากไม่รอการลงโทษ

และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2560 ในคดีหมายเลขดำที่ อม. 97/2559 คดีหมายเลขแดงที่ อม. 44/2560 ระหว่างอัยการสูงสุด ผู้ร้อง นางดวงสุดา นิยมลรัตน ผู้คัดค้านที่ 1 นางบุญทอง สุภารังษี ผู้คัดค้านที่ 2 และนายเกษม นิยมลรัตน ผู้ถูกกล่าวหาพิพากษาว่าให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติรวมมูลค่า 168,453,245.70 บาท ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 4 และ 38 ประกอบมาตรา 83 หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 83 ให้คืนรถยนต์นั่งส่วนบุคคลยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก 111 เชียงใหม่ มูลค่า 700,000 บาท และหุ้น NFC จำนวน 9,870 หุ้น แก่เจ้าของ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยกจากการตรวจสอบรายการทรัพย์สินและหนี้สินของนายเกษม นิยมลรัตน ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

ต่อมาคณะอนุกรรมการตรวจสอบฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของนายเกษม นิยมลรัตน์ ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

ผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเปรียบเทียบกับกรณีเข้ารับตำแหน่งแล้วปรากฏว่า มีทรัพย์สินรวมเพิ่มขึ้นสุทธิ 186,958,043.19 บาท กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ซึ่งเปรียบเทียบกับกรณีเข้ารับตำแหน่งแล้วปรากฏว่า มีทรัพย์สินรวมเพิ่มขึ้นสุทธิ 157,404,863.11 บาท ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่า ทรัพย์สินที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่

1 ที่ดินที่อยู่ในชื่อของนายเกษม นิยมลรัตน์ จำนวน 2 แปลง มูลค่าขณะได้มา 11,865,000 บาท (มูลค่าที่แสดงในบัญชีฯ 7,000,000 บาท) ได้แก่

- ที่ดินโฉนดเลขที่ 11777 ตำบลลัมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 3 งาน 96.4 ตารางวา สัณฐานวันที่ 29 ธันวาคม 2557
- ที่ดินโฉนดเลขที่ 11783 ตำบลลัมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 3 งาน 95 ตารางวา สัณฐานวันที่ 29 ธันวาคม 2557

2 เงินลงทุนในการซื้อหุ้นบริษัท แอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (ASCONE) ที่อยู่ในชื่อของนางดวงสุดา นิยมลรัตน์ (คู่สมรส) จำนวน 61,838,310 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 0.15 บาท คิดเป็นมูลค่ารวม 9,275,746.50 บาท (มูลค่าตามราคาตลาด ณ วันที่ซื้อ หุ้นละ 3.34 บาท คิดเป็นมูลค่า 206,539,955.40 บาท) ซึ่งฝากไว้กับบริษัทหลักทรัพย์ ไทยบลีก จำกัด

1.ตรวจสอบเกี่ยวกับการได้มาของที่ดิน

- สำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาแมริม แจ้งว่า นางปฎิมา โกชะโยธิน ได้ขายที่ดินทั้งสองแปลงให้แก่นายเกษม นิยมลรัตน์ โดยทำนิติกรรมซื้อขายกันเป็นเงิน 7,000,000 บาท

- นางปฎิมา โกชะโยธิน ผู้ขายที่ดินให้แก่นายเกษม นิยมลรัตน์ ให้ถ้อยคำว่าเป็นผู้ขายที่ดินให้แก่นายเกษม นิยมลรัตน์ ซึ่งนายเกษม นิยมลรัตน์ ได้จ่ายเงินค่าที่ดินเป็นเช็คเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนแจ้งวัฒนะ เลขที่ 01605051 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2557 จำนวน 11,000,000 บาท และจ่ายเป็นเงินสดในวันโอนอีก 865,000 บาท โดยนางปฎิมา โกชะโยธิน เป็นผู้ชำระเงินค่าธรรมเนียมและค่าภาษีการโอนที่ดินทั้ง 2 แปลงดังกล่าวทั้งหมด และได้จ่ายค่านายหน้าไป 3% เป็นเงินประมาณ 3 แสนบาทเศษ

- จากการเดินทางไปตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนแจ้งวัฒนะ เพื่อขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการซื้อแคชเชียร์เช็ค เลขที่ 01605051 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2557 จำนวน 11,000,000 บาท ที่นายเกษม นิมมลรัตน์ นำไปชำระค่าที่ดินให้แก่ นางปฎิมา โกชะโยธิน โดยมีพนักงานของธนาคาร คือนางสาววาสนา ไก่แก้ว (ผู้ช่วยผู้จัดการ) และคณะ เป็นผู้ส่งมอบเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ทำการตรวจสอบ ซึ่งจากการตรวจสอบเอกสารพบข้อเท็จจริงว่าเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2557 นายยุทธศาสตร์ แก้วลาย ได้นำเงินสดจำนวน 5,932,500 บาท มาขอซื้อ แคชเชียร์เช็คเลขที่ 01605018 ลงวันที่ 23 ธันวาคม 2557 สั่งจ่าย นางปฎิมา โกชะโยธิน ต่อมาในวันที่ 26 ธันวาคม 2557 นายยุทธศาสตร์ แก้วลาย ได้มาทำเรื่องขอคืนเงินตามแคชเชียร์เช็คดังกล่าว และได้นำเงินสดมาเพิ่มอีกจำนวน 5,068,000 บาท เพื่อขอซื้อเช็คฉบับใหม่ เป็นแคชเชียร์เช็ค เลขที่ 01605051 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2557 มูลค่า 11,000,000 บาท และได้ทำการสั่งจ่ายนางปฎิมา โกชะโยธิน

- คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน จึงมีหนังสือเชิญให้นายยุทธศาสตร์ แก้วลาย มาให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการซื้อแคชเชียร์เช็ค ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนแจ้งวัฒนะ ที่นำมาชำระราคาที่ดินทั้ง 2 แปลงดังกล่าวหลายครั้ง แต่ปรากฏว่านายยุทธศาสตร์ แก้วลาย ไม่ได้มาพบคณะอนุกรรมการตรวจสอบ แต่อย่างใด

ตรวจพบข้อพิรุธ

- นายยุทธศาสตร์ แก้วลาย จะมาทำธุรกรรมที่ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนแจ้งวัฒนะบ่อยครั้ง โดยเป็นผู้รับมอบอำนาจจากคนในตระกูลวงศ์สวัสดิ์ให้มาทำธุรกรรมแทน

- นายยุทธศาสตร์ แก้วลาย เพียงทำหนังสือขอเลื่อนการให้ถ้อยคำเท่านั้น แต่ไม่เคยมาให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน แต่อย่างใด

- จากการตรวจสอบประวัติการทำงานของนายยุทธศาสตร์ แก้วลายจากระบบประกันสังคมพบว่า ตั้งแต่ปี 2551-2559 นายยุทธศาสตร์ แก้วลายทำงานในบริษัทของตระกูลวงศ์สวัสดิ์

- จากการตรวจสอบไม่ปรากฏหลักฐานว่า นายยุทธศาสตร์ แก้วลาย เป็นลูกจ้าง หรือมีความสัมพันธ์อย่างหนึ่งอย่างใดกับนายเกษม นิมมลรัตน์ ถึงขนาดที่จะรับมอบเงินนับสิบล้านบาทจากนายเกษม นิมมลรัตน์ เพื่อไปซื้อแคชเชียร์เช็ค ในการชำระค่าที่ดินทั้ง 2 แปลงดังกล่าว และนายยุทธศาสตร์ แก้วลาย ก็มีได้มีฐานะและความจำเป็นใดที่จะต้องซื้อที่ดินให้นายเกษม นิมมลรัตน์

- ที่ดินทั้ง 2 แปลงตั้งอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ แต่นายเกษม นิยมลรัตน และนางดวงสุดา นิยมลรัตน มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ และมีเงินฝากธนาคารในจังหวัดเชียงใหม่หลายบัญชี การมอบเงินให้ไปซื้อแคชเชียร์เช็คที่กรุงเทพมหานครแล้วนำกลับมาซื้อที่ดินที่จังหวัดเชียงใหม่จึงเป็นพิรุช
- นายเกษม นิยมลรัตน ชี้แจงว่าที่ดินทั้ง 2 แปลงซื้อมาในราคา 7,000,000 บาท โดยนำเงินจากการขายหุ้นและเงินที่ใช้หมุนเวียนในครอบครัวมาซื้อ แต่จากการตรวจสอบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. พบว่าไม่เพียงพอที่จะซื้อที่ดินทั้ง 2 แปลงดังกล่าว นอกจากนี้ยังไม่ปรากฏหลักฐานใดที่จะเชื่อมโยงว่า มีการเบิกถอนเงินจากบัญชีธนาคารของนายเกษม นิยมลรัตน และนางดวงสุดา นิยมลรัตน แล้วมอบเงินให้นายยุทธศาสตร์ แก้วลายไปซื้อแคชเชียร์เช็คเพื่อนำมาชำระราคาที่ดินทั้ง 2 แปลงแต่อย่างใด

หลังจากที่นางดวงสุดา นิยมลรัตน ได้โอนหุ้นให้แก่นางบุญทอง สุภารังษี เพื่อเป็นการชำระหนี้ต่อมาบริษัท แอสคอน สตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (ASCON) เสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนด้วยวิธีการจัดสรรให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิมของบริษัท ตามสัดส่วนของการถือหุ้นเดิมในอัตรา 1 หุ้นสามัญเดิมต่อ 2 หุ้นสามัญเพิ่มทุน และเสนอขายในราคาหุ้นละ 0.15 บาท แต่นางบุญทอง สุภารังษี ไม่ประสงค์จะซื้อ นางดวงสุดา นิยมลรัตน จึงใช้สิทธิซื้อหุ้นดังกล่าวในนามของนางบุญทอง สุภารังษี โดยเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2557 นางดวงสุดา นิยมลรัตน โอนเงินจำนวน 9,275,746.50 บาท จากบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาเซ็นทรัลแอร์พอร์ต จังหวัดเชียงใหม่ ไปชำระค่าหุ้นสามัญเพิ่มทุนดังกล่าว นางดวงสุดา นิยมลรัตน ได้นำกำไรจากการขายหุ้นหลายรายการไปชำระค่าหุ้นสามัญเพิ่มทุน และเงินในบัญชีก็กลับเป็นเงินที่ใช้หมุนเวียนซื้อขายหุ้นวินโคสต์ ซึ่งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาฯ ได้เคยมีคำวินิจฉัยไปแล้วว่าหุ้นวินโคสต์เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ จึงเป็นกรณีที่น่าทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติไปแปรเปลี่ยนเป็นทรัพย์สินอื่น มีผลให้หุ้นสามัญเพิ่มทุนบริษัท แอสคอน สตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (ASCON) จำนวน 61,838,310 หุ้น มูลค่า 9,275,746.50 บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ

2. ตรวจสอบเงินลงทุนในการซื้อหุ้น

จากการตรวจสอบเงินลงทุนในการซื้อหุ้นบริษัท แอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (ASCON) ที่อยู่ในชื่อของนางดวงสุดา นิยมลรัตน (คู่สมรส) จำนวน 61,838,310 หุ้น มูลค่าขณะได้มาหุ้นละ 0.15 บาท คิดเป็นมูลค่ารวม 9,275,746.50 บาท ซึ่งฝากไว้กับบริษัทหลักทรัพย์ ไกลบอล จำกัด

**คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ 853-24/2560
วันที่ 30 มีนาคม 2560**

มีมติว่านายเกษม นิยมลรัตน และนางดวงสุดา นิยมลรัตน มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ รวมมูลค่า 21,140,746.50 บาท ได้แก่ 1. ที่ดิน จำนวน 2 แปลง มูลค่า 11,865,000 บาท 2. หุ้นบริษัท แอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (ASCON) มูลค่ารวม 9,275,748.50 บาท ให้ส่งเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่ พร้อมทั้งรายงานผลการตรวจสอบไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 38 บรรคสอง

ต่อมาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีหมายเลขดำที่ อม. 123/2560 คดีหมายเลขแดงที่ อม. 97/2561 เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2561 ระหว่าง อัยการสูงสุด ผู้ร้อง นายเกษม นิยมลรัตน ผู้ถูกกล่าวหา พิพากษาว่า

ที่ดินโฉนดเลขที่ 11777 และโฉนดเลขที่ 11783 ตำบลริมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ของผู้ถูกกล่าวหา กับหุ้นบริษัท แอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (ASCON) ที่อยู่ในชื่อของนางดวงสุดา นิยมลรัตน คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา จำนวน 61,838,310 หุ้น ซึ่งซื้อมาในราคา 9,275,746.50 บาท ที่ฝากไว้กับบริษัทหลักทรัพย์ โกลบอลีก จำกัด พร้อมดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติให้ตกเป็นของแผ่นดิน

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 4 และ 38 หากไม่อาจบังคับคดีตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ แต่ทั้งนี้ราคาที่ดิน 2 แปลง ต้องไม่เกินกว่า 11,865,000 บาท และราคาหุ้นมูลค่าต้องไม่เกินกว่า 9,275,746.50 บาท ซึ่งเป็นมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 83

ทางแพ่งก็เป็นอีกมาตรการหนึ่งที่สร้างความเกรงกลัวให้กับผู้ที่คิดจะทุจริต เพราะถึงแม้จะได้ทรัพย์สินไปครอบครองเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่ง แต่เมื่อถูกตรวจสอบว่าทำการทุจริตก็จะถูกดำเนินการติดตามทรัพย์สินเพื่อเอากลับมาเป็นของรัฐต่อไป

ท้ายสุดนี้ ขอฝากถึงผู้ที่เข้ามาใช้อำนาจรัฐ ควรระลึกอยู่เสมอว่า ท่านต้องมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะอาสาเข้ามาทำงานเพื่อประโยชน์ของบ้านเมืองจริงๆ นั่นคือต้องมีความเสียสละ อดทน กล้าหาญ ซื่อสัตย์ สุจริต มีความโปร่งใส ไม่ใช้อำนาจหน้าที่เพื่อการแสวงหาประโยชน์ส่วนตนหรือประโยชน์ให้แก่พวกพ้อง เพื่อช่วยสร้างสังคมให้ใสสะอาดและปราศจากการทุจริตคอร์รัปชันตลอดไป

เครื่องหมาย Trading Suspension

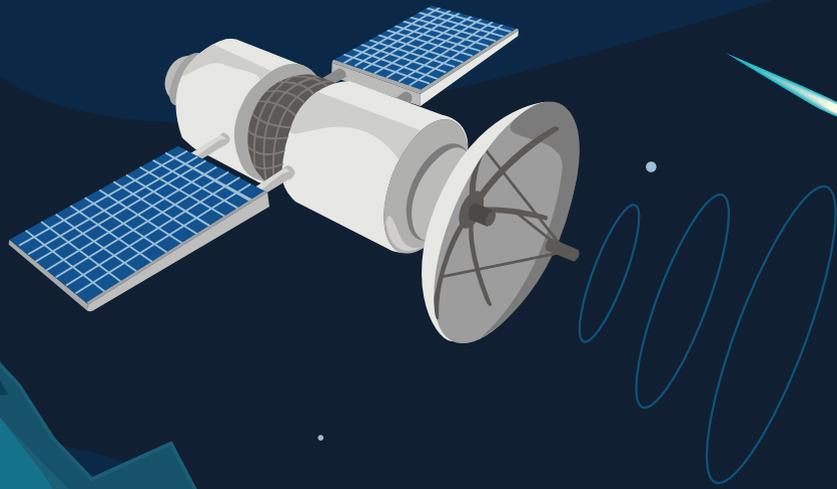
SP

เครื่องหมาย (SP) มาจากคำว่า Trading Suspension เป็นเครื่องหมายแสดงการห้ามซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียนเป็นการชั่วคราว โดยแต่ละครั้งมีระยะเวลาเกินกว่าหนึ่งรอบการซื้อขายซึ่งตลาดหลักทรัพย์มีหลักเกณฑ์ในการขึ้น เครื่องหมาย SP ดังนี้

หลักเกณฑ์ในการขึ้นเครื่องหมาย Trading Suspension

- เมื่อเกิดกรณีเช่นเดียวกับข้อ 1 ถึง 3 ของการขึ้นเครื่องหมาย H และตลาดหลักทรัพย์ เห็นว่าบริษัทไม่สามารถชี้แจงหรือเปิดเผยข้อมูลได้ในทันที
- บริษัทฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และมติ คณะกรรมการ จอตกลง ตลอดจนหนังสือเวียนที่ตลาดหลักทรัพย์ กำหนดให้บริษัทปฏิบัติตาม
- บริษัทไม่นำส่งงบการเงินให้ตลาดหลักทรัพย์ภายในเวลาที่กำหนด
- หลักทรัพย์อยู่ระหว่างการพิจารณาเพิกถอนหรืออยู่ระหว่างการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ พ้นจากการถูกเพิกถอน
- หลักทรัพย์จะครบกำหนดเวลาในการไต่ถอนหรือการแปลงสภาพ หรือการใช้สิทธิหรือ การขายคืน
- มีเหตุการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อการซื้อขายหลักทรัพย์

(ความหมายของการขึ้นเครื่องหมายในตลาดหลักทรัพย์ ข้อมูลจากเว็บไซต์ กลุ่มตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย)

คดีที่ 4 กรณีกล่าวหา นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี
(เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร (ไอซีที)) กับพวกรวม 3 คน

ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ
กรณีอนุมัติแก้ไขสัญญาสัมปทาน
โครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ

คดีหมายเลขดำที่ อม.66/2558

คดีหมายเลขแดงที่ อม.107/2559

ปฏิทินเหตุการณ์

ปี 2526 - 2528

ที่มาของโครงการ

โครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศได้ริเริ่มขึ้นในช่วงปี 2526 - 2528 ในสมัยรัฐบาลโดยพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี ต้องการจัดหา ดาวเทียมเพื่อรองรับด้านการสื่อสารของประเทศซึ่งขยายตัวอย่างรวดเร็ว แต่ในเวลานั้นประเทศไทยยังไม่มีดาวเทียมเป็นของตนเอง และต้องทำการ เช่าวงจรสื่อสารจากดาวเทียมของต่างประเทศ ทำให้เกิดความไม่สะดวก และสูญเสียเงินออกนอกประเทศเป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากการจัดสร้าง ดาวเทียมต้องใช้เงินลงทุนสูงมากจึงได้มีการเปิดประมูลเพื่อให้สัมปทาน แก่บริษัทเอกชนเข้ามาดำเนินการแทนการใช้งบประมาณจากภาครัฐ โดยมี บริษัทเอกชนเสนอตัวเข้ามาหลายราย แต่ไม่สามารถบรรลุข้อตกลงให้เป็น ที่พอใจทั้งสองฝ่ายได้

ปี 2533

จนกระทั่งปี 2533 ในสมัยรัฐบาลโดยพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรี จึงได้มีการประกาศเชิญชวนอีกครั้ง ผลปรากฏว่า บริษัท ชินวัตร คอมพิวเตอร์ แอนด์ คอมมิวนิเคชั่น จำกัด ได้เข้าเสนอตัวและเจรจา จนสามารถบรรลุข้อตกลงและเงื่อนไข เป็นที่พอใจแก่ฝ่ายรัฐได้

ปี 2534

เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2534 คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้บริษัท ชินวัตร คอมพิวเตอร์ แอนด์ คอมมิวนิเคชั่น จำกัด ได้รับสัมปทาน โครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ และอนุมัติให้โครงการ ดังกล่าวเป็นโครงการของชาติ (National Project)

เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2534 ได้มีการลงนามในสัญญา (สมัยรัฐบาล โดยนายอานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรี) จึงเกิดเป็น “สัญญาดำเนินการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ” ระหว่าง กระทรวงคมนาคม ลงนามโดยนายบุญลพ ประจวบเหมาะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในขณะที่นั้น กับบริษัท ชินวัตร คอมพิวเตอร์ แอนด์ คอมมิวนิเคชั่น จำกัด ลงนาม โดยนายทักษิณ ชินวัตร กรรมการผู้มีอำนาจลงนาม

เงื่อนไขและสาระที่สำคัญของสัญญา ได้แก่ สัญญามีระยะเวลาโครงการ 30 ปี โดยบริษัทฯ ต้องจัดให้มีการสื่อสารด้วยระบบดาวเทียมอย่างต่อเนื่อง ตลอดอายุสัญญา ดาวเทียมและสถานีควบคุมดาวเทียมที่ทางบริษัทฯ จัดสร้างให้ตกเป็นทรัพย์สินของกระทรวงฯ โดยกระทรวงฯ จะส่งมอบให้บริษัทฯ ใช้ดำเนินกิจการ โดยบริษัทฯ ต้องให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่กระทรวงฯ ทุกปีตลอดอายุสัญญาสัมปทาน

และในข้อ 4 ของสัญญา “กำหนดให้บริษัทจะต้องจัดตั้งบริษัทขึ้นใหม่ เพื่อดำเนินงานตามสัญญาสัมปทาน โดยมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 1,000 ล้านบาท ให้เสร็จสิ้นภายใน 12 เดือน และบริษัทจะต้องเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 และต้องดำเนินการ ให้บริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่รับผิดชอบตามสัญญาสัมปทานต่อกระทรวงร่วมกัน และแทนกันกับบริษัท”

เงื่อนไขที่กำหนดให้ บริษัทจะต้องเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ได้มีการกำหนดไว้ในข้อกำหนด (TOR) ตั้งแต่แรก และเป็นนัยสำคัญที่คณะกรรมการอนุมัติให้บริษัท ชินวัตร คอมพิวเตอร์ แอนด์ คอมมิวนิเคชั่น จำกัด ได้รับสัมปทาน และจะต้องระบุไว้ในสัญญาด้วย เนื่องจากบริษัท ชินวัตร คอมพิวเตอร์ฯ ประกอบธุรกิจด้านคอมพิวเตอร์เป็นหลัก จึงต้องกำหนดให้ตั้งบริษัทขึ้นใหม่เพื่อประกอบกิจการดาวเทียม โดยตรง เพื่อความมั่นคงในการดำเนินโครงการดาวเทียม

ปี 2535

บริษัท ชินวัตร คอมพิวเตอร์ แอนด์ คอมมิวนิเคชั่น จำกัด ได้ทำตามข้อกำหนด ในสัญญาข้อ 4 โดยบริษัทที่ตั้งขึ้นใหม่เพื่อดำเนินโครงการดาวเทียม ได้แก่ บริษัท ชินวัตรแซทเทลไลท์ จำกัด

ลักษณะสำคัญของโครงการ

โครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ เป็นโครงการที่มีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1

เป็นโครงการของชาติ (National Project)

2

เป็นโครงการที่จะทำให้เกิดดาวเทียมดวงแรกของประเทศไทย

3

วงโคจรดาวเทียม เป็นสมบัติของชาติ

4

ดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ มีความสำคัญเกี่ยวข้องกับ ความมั่นคงของประเทศไทย

ปี 2544

เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2544 นายทักษิณ ชินวัตร ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

ปี 2545

ได้มีการโอนอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลโครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ จากกระทรวงคมนาคมไปยังกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545

ปี 2547

ปี 2549

เหตุการณ์แห่งการกระทำความผิด

ในขณะที่นายทักษิณ ชินวัตร ยังคงดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และยังคงถือหุ้นของบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (ชื่อเดิมคือ บริษัท ชินวัตรคอมพิวเตอร์ แอนด์ คอมมิวนิเคชั่น จำกัด) นายทักษิณ ชินวัตร จึงเป็นคู่สัญญากับรัฐในโครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2547 นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในขณะนั้น ได้อนุมัติแก้ไขสัญญาสัมปทานโครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (ฉบับที่ 5) เพื่อลดสัดส่วนการถือหุ้นของบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ที่ต้องถือในบริษัท ชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) (ชื่อเดิมคือ บริษัท ชินวัตรแซทเทลไลท์ จำกัด) จากไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของจำนวนหุ้นทั้งหมด ตามที่บริษัท ชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) ร้องขอ โดยมีนายไชยยงค์ ฟิ่งเกียรติไพโรจน์ ผู้อำนวยการสำนักกิจการอวกาศแห่งชาติในขณะนั้น เป็นผู้พิจารณาทำข้อเสนอให้มีการอนุมัติ และนายไกรสร พรสุธิ ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในขณะนั้น เป็นผู้ใช้ดุลพินิจเสนอขออนุมัติ โดยได้ลงนามแก้ไขสัญญากัน เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2547

การไต่สวนโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือ คปค. ได้ทำการรัฐประหารยึดอำนาจจากรัฐบาลนายทักษิณ ชินวัตร โดยอ้างเหตุผลข้อหนึ่งว่า การบริหารราชการแผ่นดินส่อไปในทางทุจริต ประพฤติมิชอบอย่างกว้างขวาง และได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือ คตส. ขึ้นทำหน้าที่ตรวจสอบการทุจริตภายใต้รัฐบาลในการกำกับดูแลของนายทักษิณ ชินวัตร ซึ่งใช้เวลาในการตรวจสอบ 1 ปี 9 เดือน (ตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน 2549 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2551) โดยใช้อำนาจตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 สรุปสำนวนคดีทั้งสิ้น 24 คดี

ใน 24 คดีดังกล่าว มีคดีสำคัญคดีหนึ่ง คือ คดีร่ำรวยผิดปกติได้ทรัพย์สินโดยไม่สมควร เนื่องจากในขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี นายทักษิณ ชินวัตร ยังคงเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และได้ใช้อำนาจหน้าที่ออกมาตรการต่างๆ ที่เอื้อประโยชน์แก่บริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ รวม 7 กรณี และ **กรณีการอนุมัติแก้ไขสัญญาสัมปทานโครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (ฉบับที่ 5) เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2547 เป็น 1 ใน 7 กรณีดังกล่าว**

11 กันยายน 2534

ได้มีคำสั่งลงนามสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ระหว่าง กระทรวงคมนาคม กับบริษัท ชินวัตร คอมพิวเตอร์ แอนด์ คอมมิวนิเคชั่น

จำกัด โดยในข้อ 4 ของสัญญา “กำหนดให้บริษัทจะต้องจัดตั้งบริษัทขึ้นใหม่เพื่อดำเนินงานตามสัญญาสัมปทาน โดยมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 1,000 ล้านบาท ให้เสร็จสิ้นภายใน 12 เดือน และบริษัทจะต้องเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 และต้องดำเนินการให้บริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่รับผิดชอบตามสัญญาสัมปทานต่อกระทรวงร่วมกันและแทนกันกับบริษัท”

บริษัท ชินวัตร คอมพิวเตอร์ แอนด์ คอมมิวนิเคชั่น จำกัด ได้ทำตามข้อกำหนดในสัญญาข้อ 4 โดยบริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่เพื่อดำเนินโครงการดาวเทียม ได้แก่ บริษัท ชินวัตรแซทเทลไลท์ จำกัด

24 ธันวาคม 2546

บริษัท ชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) หรือบริษัท ไทยคม จำกัด (มหาชน) ในปัจจุบัน ยื่นหนังสือถึงกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ขออนุมัติลดสัดส่วนการถือหุ้นของบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ที่ต้องถือในบริษัท ชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) จากเดิมไม่น้อยกว่า 51%

เป็นไม่น้อยกว่า 40% โดยให้เหตุผลว่าต้องการหาพันธมิตรขยายศักยภาพในการแข่งขันให้มีความเข้มแข็งและมีเงินทุนเพียงพอในการดำเนินการโครงการไอพีสตาร์ หรือดาวเทียมไทยคม 4

9 กุมภาพันธ์ 2547

นายไชยยงค์ พึ่งเกียรติไพโรจน์ ผู้อำนวยการสำนักกิจการอวกาศแห่งชาติ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3) เห็นว่า เพื่อความรอบคอบในการดำเนินการ

ดังกล่าว จึงเห็นสมควรหารือสำนักงานอัยการสูงสุด และหากเห็นว่าสามารถดำเนินการได้ ขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาตรวจร่างสัญญาแก้ไขก่อน

25 กุมภาพันธ์ 2547

นายไกรสร พรสุธี รองปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2) ลงนามหนังสือเสนอร่างสัญญาแก้ไขเพิ่มเติม

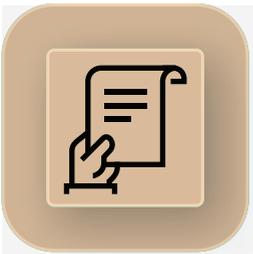
สัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ไปให้สำนักงานอัยการสูงสุดตรวจพิจารณา

3 มิถุนายน 2547

สำนักงานอัยการสูงสุดได้แจ้งผลการตรวจสัญญา โดยมีความเห็นว่า ไม่มีกรณีที่รัฐต้องเสียประโยชน์ และกระทรวงฯ สามารถใช้ดุลพินิจที่จะพิจารณา

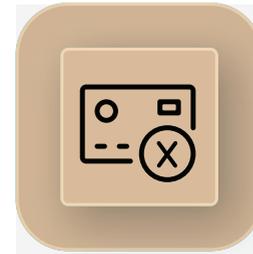
อนุมัติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาได้ อย่างไรก็ตามสำนักงานอัยการสูงสุด ได้ให้ข้อสังเกตว่า การแก้ไขเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขสัญญานี้เป็นสาระสำคัญของสัญญาและเป็นส่วนหนึ่งแห่งที่มาของการอนุมัติโดยคณะรัฐมนตรี จึงควรที่จะนำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาก่อนแก้ไขสัญญา

17 มิถุนายน 2547

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1) ลงนามหนังสือถึงสำนักเลขาธิการ

คณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาการลดสัดส่วนการถือหุ้น ตามสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ซึ่งถือเป็นการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขของสัญญา ข้อ 4.2 เพื่อความชัดเจนในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวต่อไป

20 สิงหาคม 2547

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องคืน โดยที่ได้ให้เหตุผลว่า เรื่องไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ประกอบกับคณะรัฐมนตรีมีนโยบายที่จะลดเรื่องที่จะเสนอ

24 กันยายน 2547

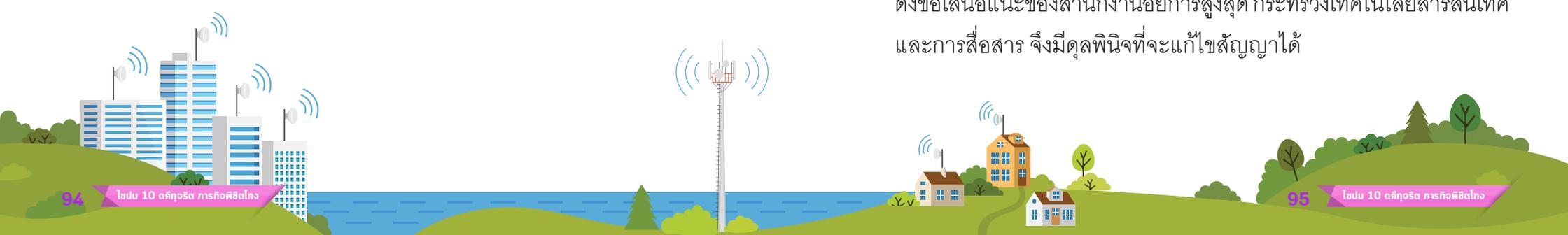
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้มีหนังสือหารือไปยังสำนักงานอัยการสูงสุดอีกครั้ง ในกรณีที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องดังกล่าวคืน

13 ตุลาคม 2547

สำนักงานอัยการสูงสุดได้ตอบข้อหารือว่าเมื่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีความเห็นว่าเรื่องนี้อยู่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเสนอคณะรัฐมนตรี

ตั้งข้อเสนอแนะของสำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงมีดุลพินิจที่จะแก้ไขสัญญาได้

14 ตุลาคม 2547

ผู้อำนวยการสำนักกิจการอวกาศแห่งชาติ (นายไชยยันต์ พึ่งเกียรติไพโรจน์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3) มีบันทึกข้อความ ถึงปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (นายไกรสร พรสุธี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2)

นำเสนอข้อพิจารณาว่า ตามผลการพิจารณาของสำนักงานอัยการสูงสุดว่า กระทรวงฯ จึงมีดุลพินิจที่จะแก้ไขสัญญาตามร่างที่สำนักงานอัยการสูงสุดได้ตรวจแก้ได้นั้น เห็นควรให้เสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารพิจารณาอนุมัติแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญา

18 ตุลาคม 2547

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1) ได้พิจารณาลงนามอนุมัติทำบันทึกข้อความดังกล่าว

27 ตุลาคม 2547

ได้มีการลงนามสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญา ดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (ฉบับที่ 5) สำคัญ คือ ข้อ 4.2 บริษัทจะต้องเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทใหม่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของจำนวนหุ้นทั้งหมด

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2556 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนพยานบุคคลและพยานเอกสารทั้งหมดแล้ว มีมติว่า การอนุมัติให้แก้ไขสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (ฉบับที่ 5) เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2547 เพื่อลดสัดส่วนการถือหุ้นของบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ที่ต้องถือหุ้นในบริษัท ชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) จากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของจำนวนหุ้นทั้งหมด โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 พิจารณาทำข้อเสนอให้มีการอนุมัติ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ใช้ดุลพินิจเสนอขออนุมัติ และผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 พิจารณาอนุมัติ เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) เนื่องจาก

- การอนุมัติให้แก้ไขสัญญาสัมปทานฯ (ฉบับที่ 5) เพื่อลดสัดส่วนการถือครองหุ้นไม่ได้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบเป็นการอนุมัติโดยมิชอบ
- การลดสัดส่วนการถือครองหุ้นเป็นการลดทอนความมั่นคงและความมั่นใจในการดำเนินโครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศของบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ในฐานะผู้ได้รับสัมปทานโดยตรงที่ต้องมีอำนาจควบคุม บริหารจัดการอย่างเด็ดขาด และต้องเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่

ไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ในบริษัท ซินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้บริหารโครงการดาวเทียมตามสัญญาสัมปทาน

• การอนุมัติให้ลดสัดส่วนการถือครองหุ้นของบริษัทซิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ในบริษัท ซินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) เป็นการกระทำที่เอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัท ซิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัท ซินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) ผู้รับสัมปทานจากรัฐ

การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสาม จึงมีมูลเป็นความผิดทางอาญารฐานเป็นเจ้าของงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 และที่ 3 ยังมีมูลเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

คำพิพากษา

เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2559 ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ อม. 66/2558 คดีหมายเลขแดงที่ อม. 107/2559 ระหว่างคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โจทก์ นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี กับพวก รวม 3 คน จำเลย เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ให้จำคุกนายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี จำเลยที่ 1 มีกำหนด 1 ปี จำคุกนายไกรสร พรสุธี จำเลยที่ 2 และนายไชยยันต์ ฟุ้งเกียรติไพโรจน์ จำเลยที่ 3 คนละ 1 ปี และปรับคนละ 20,000 บาท สำหรับจำเลยที่ 2 และที่ 3 โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนดคนละ 5 ปี

unสรุป

ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาที่มีโทษจำคุกเช่นเดียวกับคดีอาญาทั่วไป ดังนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ว่าจะตำแหน่งหน้าที่ใด จึงพึงระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ ภายใต้กรอบของระเบียบและกฎหมาย เพื่อไม่ให้เกิดการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ หรือเกิดความเสียหายแก่ผู้ใด

กรณีศึกษาในคดีนี้ ผู้กระทำความผิด ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มาจากนักการเมือง แต่ภายหลังจากที่เข้าสู่ตำแหน่งแล้ว ก็เชื่อว่าทำหน้าที่อย่างไรก็ได้ เพราะเป็นตัวแทนฝ่ายรัฐที่มีหน้าที่ต้องดูแลรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ การกระทำใดหากจะทำให้รัฐเสียหาย จำต้องพึงระมัดระวังและหลีกเลี่ยงเสีย เพราะยังมีทางเลือกที่จะไม่กระทำได้ ไม่ใช่กรณีที่ไม่มีทางเลือกแต่อย่างใด หากเลือกที่จะกระทำไปแล้ว ไม่ว่าจะกระทำด้วยหวังสิ่งใด ย่อมต้องรับผลแห่งการกระทำนั้น

ดังเช่นในกรณีนี้ ทันทีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้อ่านคำพิพากษาเสร็จสิ้น เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ได้ควบคุมตัวนายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี เข้าเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร เพื่อรับโทษจำคุก 1 ปี ตามคำพิพากษา

คดีที่ 5 กรณีง้อให้วินิจฉัย นายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม
(อดีตปลัดกระทรวงคมนาคม)

จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ทรัพย์สินของนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม ตกเป็นของแผ่นดิน จำนวน 64,998,587.52 บาท
เนื่องจากร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และมีทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่สมควร สืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลนอกเหนือจากทรัพย์สิน หรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย

คดีหมายเลขดำที่ อม. 3/2561

คดีหมายเลขแดงที่ อม. 27/2562

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 469/2561

คดีหมายเลขดำที่ อท. 3/2562

คดีหมายเลขแดงที่ อท. 27/2562

เหตุเกิดจากโจรปล้น

เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2554 เวลาประมาณ 21.00 น. เกิดเหตุการณ์ กลุ่มคนร้ายบุกปล้นทรัพย์สินบ้านพักของนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม บริเวณซอยลาดพร้าว โดยช่วงที่เกิดเหตุ นายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม พร้อมด้วยครอบครัว ได้เดินทางไปร่วมงานแต่งงานบุตรสาว ซึ่งจัดขึ้นที่โรงแรมพลาซ่าแอทธินี และเมื่อทราบเรื่อง นายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม ได้โทรแจ้งเหตุให้ทางเจ้าหน้าที่ ตำรวจเข้าตรวจสอบ โดยสถานที่เกิดเหตุอยู่บริเวณห้องนอนของนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม พบกระเป๋าหลายใบถูกรื้อค้น พร้อมอุปกรณ์ของคนร้ายที่ทิ้งไว้

ตามการสืบสวนทางตำรวจพบว่า ขณะเกิดเหตุกลุ่มคนร้าย ซึ่งเข้าไปในบ้านนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม ได้จับแม่บ้าน 2 คน มัดมือแล้วขู่ว่าไม่ให้ส่งเสียงดัง โดยมีแม่บ้านอีกคนหนีเข้าไปแอบอยู่ในห้องน้ำ กลุ่มคนร้าย ได้ใช้มีดจี้แม่บ้านที่ถูกจับมัดมือบังคับให้นำขึ้นไปยังชั้นสองของบ้าน และได้นำเข้าไปภายในห้องนอนของนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม รื้อค้นเอาทรัพย์สิน และทิ้งมีดคัตเตอร์กับชะแลงที่ก่อเหตุไว้ ก่อนขึ้นรถกระบะ โตโยต้า รุ่นวีโก้ สีประตูดำ ไม่ทราบสีและทะเบียนหลบหนีไป

สื่อพืธนำเสนอ “ เงินสดจำนวนมาก ”

1 ผู้ต้องหาให้การว่า

หลังจากตำรวจจับกุมกลุ่มคนร้ายได้ มีการสอบปากคำพยาน ผู้ต้องหาให้การว่า เขาได้ร่วมกันเข้าปล้นทรัพย์สินในบ้านของนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม และพบเงินสดในห้องนอนของนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม จำนวนมากบรรจุอยู่ในกระเป๋าผ้าหลายใบและอยู่ในกล่องกระดาษอีกจำนวนหลายกล่อง และยังมีเงินสดวางอยู่บนโต๊ะทำงาน แต่เขาได้นำเฉพาะเงินสดที่อยู่ในกระเป๋าและกล่องใส่กระดาษส่วนเงินสดนั้นไม่ได้นำออกมา

2 พนักงานสอบสวนให้การว่า

ในวันเกิดเหตุได้รับแจ้งว่ามีกลุ่มคนร้าย 5 คนบุกเข้าปล้นทรัพย์สินบ้านนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม โดยคนร้ายได้เข้าไปในห้องนอนของนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม และรื้อค้นตู้เสื้อผ้าพบกระเป๋าหลายใบใส่เงินสดจำนวนมาก กลุ่มคนร้ายได้กรีดกระเป๋าและนำเงินสดใส่กระเป๋าเดินทาง และถุงตลาดนัดขนาดใหญ่ที่เตรียมมาและหลบหนีไป ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมได้พร้อมเงินสดของกลาง กลุ่มคนร้ายทั้งหมดยอมรับสารภาพ

ของกลางที่ยึดคืนมาได้

เงินสด 18,121,000 บาท

ทองคำ 10 บาท

จากคำให้การของกลุ่มคนร้ายและผู้ที่ได้รับเงินไปจากกลุ่มคนร้ายที่บงการว่าเงินที่ได้จำนวนทั้งหมดนี้เป็นเงินที่นำออกมาจากบ้านของนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม โดยกลุ่มคนร้ายเล่าชนวนเหตุในการบุกปล้นบ้านนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม เนื่องจากบุตรชายของผู้ซึ่งเคยเป็นเลขานุการของนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม เล่าให้กลุ่มคนร้ายคนหนึ่งฟังว่าที่บ้านของนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม มีเงินที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเก็บไว้จำนวนมากหากปล้นไป นายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม ก็ไม่กล้าแจ้งความ จากนั้นคนร้ายก็ได้มีการรวบรวมคนเพื่อเข้าปล้นทรัพย์ โดยนัดกันว่าจะทำการปล้นทรัพย์ในวันฉลองพิธีสมรสของบุตรสาวของนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม เพราะเชื่อว่าไม่มีคนอยู่บ้าน

เงินของกลาง ถูกแบ่งออกกระจายไปยังเครือข่ายของกลุ่มคนร้าย ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ซึ่งบุคคลที่รับเงินของกลาง จากกลุ่มคนร้ายได้นำเงินดังกล่าวมาคืนให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจ รวมเงินที่ยึดได้ทั้งสิ้น 18,121,000 บาท และทองคำรูปพรรณน้ำหนัก 10 บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. เริ่มตรวจสอบ

เมื่อพบว่านายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม มีเงินสดจำนวนมากอยู่ภายในบ้าน คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน ในวันที่ 22 พฤศจิกายน 2554 เนื่องจากมีเหตุอันควรสงสัย 3 ประเด็น คือ ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีมติ ดังนี้

ให้นายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสที่มีอยู่ ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน 2554 เพื่อตรวจสอบเปรียบเทียบกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ที่ได้มีการยื่นไว้แล้ว จากการไต่สวนพบความผิดกรณีร่ำรวยผิดปกติ

ผลการไต่สวน

คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่านายสุพจน์ทรัพย์ล้อม มีทรัพย์สินไม่สัมพันธ์กับรายได้ เนื่องจากเมื่อนำรายได้ที่รับจากราชการ 4,980,000 บาท และเงินได้พิเศษจากการทำงานนอกราชการ โดยไม่หักค่าใช้จ่ายที่นายสุพจน์ทรัพย์ล้อม ยื่นแสดงไว้ครั้งแรก รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 21,080,000 บาท หักจากทรัพย์สินตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว นายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม มีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มมากขึ้นผิดปกติ และนายสุพจน์ทรัพย์ล้อม ไม่สามารถชี้แจงที่มาของทรัพย์สินตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้เป็นเงินจำนวน 44,185,587.52 บาท แยกได้ดังนี้

- เงินฝากธนาคารพาณิชย์ จำนวน 4 บัญชี เป็นเงิน 29,625,587.52 บาท
- ที่ดินจำนวน 6 แปลง และสิ่งปลูกสร้าง 1 หลัง มูลค่ารวม 7,860,000 บาท
- สิ่งปลูกสร้างอื่น จำนวน 1 หลัง รวมมูลค่า 1,500,000 บาท
- ยานพาหนะ จำนวน 2 คัน รวมมูลค่า 5,200,000 บาท

และไม่สามารถชี้แจงที่มาของทรัพย์สินจำนวน 17,553,000 บาท (หักเงินรับไหว 568,000 บาท) ที่เป็นของกลางในคดีปล้นทรัพย์และทรัพย์สินที่ไม่ได้แสดงไว้ และรถยนต์ยี่ห้อโฟล์คสวาเกนมูลค่า 3,000,000 บาทได้

มีเหตุให้เชื่อได้ว่าเงินของกลางเป็นของนายสุพจน์

รายละเอียดในการกระทำความผิดของกลุ่มคนร้ายที่เล่าให้ทางเจ้าพนักงานตำรวจฟัง มีความเชื่อมโยงสอดคล้องรับกันไม่มีข้อพิรุธ ตั้งแต่มูลเหตุที่กลุ่มคนร้ายเข้าปล้นทรัพย์บ้านนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม พฤติการณ์ในการปล้นทรัพย์ เช่น บุคคลที่เกี่ยวข้อง และวันเวลาในการปล้นทรัพย์ ตลอดจนเงินกับทรัพย์สินอื่นที่ได้มาจากบ้านนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม เงินส่วนแบ่งที่แต่ละคนได้รับ เป็นต้น และที่มาของเงินของกลางว่าได้มาอย่างไร จากใคร จนนำไปสู่การที่เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมกลุ่มคนร้ายพร้อมตรวจยึดของกลาง สำหรับเงินของกลางที่ยึดได้จากกลุ่มคนร้ายหรือนำมาคืนมีจำนวนมาก หากแต่ละคนไม่ได้รับส่วนแบ่งมาก็คงโต้แย้งในขณะเจ้าพนักงานตำรวจยึดเป็นของกลาง เพราะเมื่อคดีถึงที่สุดแล้วศาลต้องพิพากษาคืนแก่เจ้าของ ทั้งไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ ในการมาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าว เพราะบางคนถูกดำเนินคดีในข้อหาร่วมกันปล้นทรัพย์ และบางคนถูกดำเนินคดีในข้อหารับของโจร กับไม่มีเหตุผลใดที่ต้องเบิกความกลับแก้ล้างใส่ร้ายนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม โดยปราศจากมูลความจริง

คำเบิกความของกลุ่มคนร้าย จึงมีเหตุผลอันเชื่อได้ว่าเป็นการเบิกความไปตามจริง เชื่อได้ว่าเงินของกลางได้มาจากการปล้นบ้านนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม ส่วนเจ้าพนักงานตำรวจที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างเบิกความในเรื่องที่รู้เห็น

จากการปฏิบัติหน้าที่และเป็นพยานคนกลางไม่ปรากฏว่ามีส่วนได้เสียกับฝ่ายใดทั้งตามทางนำสืบได้ความว่าการจับกุมกลุ่มคนร้ายและยึดเงินของกลางทำโดยเจ้าพนักงานตำรวจหลายท้องที่ เป็นการยากที่เจ้าพนักงานตำรวจทั้งหมดหรือคนใดคนหนึ่งจะร่วมมือกับคนร้ายเพื่อบิดเบือนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเงินของกลางขึ้นมา เพื่อปรักปรำนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม และก็ไม่มีเหตุผลใดที่จะกระทำเช่นนั้นด้วย คำเบิกความย่อมมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม กลับให้การคัดค้านว่า

กลุ่มคนร้ายปล้นเงินไปจากบ้านนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม เพียง 5,068,000 บาท เงินส่วนที่เกินเป็นเงินที่ผู้บงการชักใยคนร้ายให้กลับแกดั่งใส่ร้ายนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม เนื่องจากสาเหตุของการเมืองที่ต้องการทำลายเกียรติยศ ชื่อเสียง และตำแหน่งหน้าที่การงาน

จากพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนไม่มีเหตุผลให้รับฟังคำเบิกความของนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม เพราะมีแต่คำเบิกความลอยๆ และจำนวนเงินที่นายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม อ้างว่าถูกคนร้ายปล้นไปนั้น ก็ขัดกับคำเบิกความของเจ้าพนักงานตำรวจที่เป็นพยานให้กับนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม เรื่องที่ว่าพยานไปงานแต่งงานของบุตรสาวของนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม เมื่อทราบว่ามีการปล้นทรัพย์บ้านนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม ได้เดินทางไปที่บ้านเกิดเหตุ ต่อมาในช่วงเข้าพยานได้พาผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ไปบ้านนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม เบื้องต้นนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม แจ้งว่าเงินหายไป 800,000 บาท ทั้งๆ ที่ภายหลังเกิดเหตุเขามีเวลาตรวจสอบว่าเงินหายไปเท่าใด ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าเงินจำนวน 18,121,000 บาท และทองคำรูปพรรณน้ำหนัก 10 บาท มูลค่า 260,000 บาท ของกลางในคดีปล้นทรัพย์ เป็นทรัพย์ที่ได้มาจากบ้านนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม

กลับคำให้การเรื่องเงินของกลาง

ต่อมานายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม กลับอ้างว่าเขาถูกกลุ่มคนร้ายปล้นไป 5,068,000 บาท โดยเป็นเงินสด 2,000,000 บาท ซึ่งเขาคืนให้แก่บุตรสาวและลูกเขยนำไปเป็นทุนการสร้างครอบครัว และเงินที่บิดาลูกเขยมอบให้บุตรชายและลูกสะใภ้ จำนวน 2,500,000 บาท เป็นทุนในการเริ่มต้นครอบครัวใหม่ กับเงินรับไหว้ 568,000 บาท

พบความผิด

ผลจากการไต่สวน คณะอนุกรรมการไต่สวน จึงพิจารณาเห็นว่า นายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงคมนาคม ร่ำรวยผิดปกติ จำนวน 64,998,587.52 บาท โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มมากขึ้นผิดปกติ จำนวน 44,185,587.52 บาท และมีทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ เพราะไม่สามารถชี้แจงที่มาที่ไปของทรัพย์สินให้ชัดเจนได้ จึงใจปกปิดหรือแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ และมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

คำพิพากษา

ยึดทรัพย์ตกเป็นของแผ่นดิน จำนวน 64,998,587.52 บาท ตามคำพิพากษาของศาลฎีกา ลงโทษจำคุก 10 เดือน ในความผิดฐานจงใจ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ตามคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงโทษจำคุก 18 เดือน ในความผิดฐานเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐ รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลภายนอกหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมาย ตามคำพิพากษาของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

ข้อคิดจากผู้ตรวจสอบคดีทุจริต

ผู้ใดทำกรรมใดไว้ ย่อมได้รับผลกรรมนั้นไม่วันใดก็วันหนึ่ง เฉกเช่นเดียวกับกรรมของนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม ซึ่งหากมิได้กระทำการใดอันเป็นการมิชอบด้วยหน้าที่ราชการ คงไม่เกิดเหตุการณ์ที่เป็นผลกระทบให้ต้องถูกดำเนินการไต่สวนโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. และต้องถูกริบทรัพย์สิน รวมถึงต้องคำพิพากษา ลงโทษจำคุก

คดีที่ 6 กรณีกล่าวหา นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล
(อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)

จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ
ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

คดีหมายเลขดำที่ อม. 4/2554 คดีหมายเลขแดงที่ อม. 3/2554

ร่ำรวยผิดปกติ กรณีบ้านพักอาศัย มูลค่า 16 ล้านบาท

คดีหมายเลขดำที่ อม. 74/2558 คดีหมายเลขแดงที่ อม.128/2559

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล

เป็นอดีตนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีความซื่อสัตย์สุจริตใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และร่ำรวยผิดปกติ ในขณะที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ร่ำรวยผิดปกติ แบ่งเป็น 4 กรณี

การมีทรัพย์สิน
มาก
ผิดปกติ

การมีทรัพย์สิน
เพิ่มขึ้น
มากผิดปกติ

การมีหนี้สิน
ลดลง
มากผิดปกติ

การได้ทรัพย์สิน
มาโดยไม่สมควร

สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่

เหตุเกิดจากการร้องเรียน

ในวันที่ 5 ตุลาคม 2543 ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล มีบ้านมูลค่าประมาณ 50,000,000 บาท ตั้งอยู่ใน อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง โดยมีได้แสดงรายการบ้านดังกล่าว ดังนั้นเมื่อมีการยื่นเรื่องร้องเรียนมา ทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงรับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริง

หลังจากได้รับเรื่องดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนขึ้นมา เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงของการแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของนายสมศักดิ์ ปริตนายนันท์กุล ว่ามีการแสดงบ้านหลังนี้หรือไม่ ปรากฏว่า**ไม่มี**การ**แสดงบ้านหลังนี้**ใน**บัญชีทรัพย์สิน**ทางคณะกรรมการป.ป.ช. จึงเริ่มต้นตรวจสอบคำร้องเรียนว่ามีมูลจริงหรือไม่ ซึ่งระบุว่าบ้านหลังใหญ่ตั้งอยู่ บ้านเลขที่ 5/5 ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง เริ่มตรวจสอบพบว่าบ้านหลังนี้มีอยู่จริง **แต่ยังไม่ทราบว่าเป็นเจ้าของ และบ้านหลังนี้ปลูกสร้างบนที่ดินของใคร**ทางคณะกรรมการป.ป.ช. ขอเอกสารจากสำนักงานที่ดิน เพื่อหาข้อมูลว่าใครเป็นเจ้าของที่ดิน ปรากฏว่า

บ้านหลังนี้ปลูกสร้างบนที่ดินของบุคคลอื่น โดยผู้เป็นเจ้าของบ้านคือ นายไพโรจน์ วัตรบริรักษ์ พี่ชายของ นางรวีวรรณ ปริตนายนันท์กุล คู่สมรสของนายสมศักดิ์ ปริตนายนันท์กุล ได้อ้างว่าบ้านหลังนี้เป็นบ้านกงสีที่ปลูกสร้างขึ้นเพื่อให้ครอบครัววัตรบริรักษ์ได้เข้ามาพักอาศัย และเป็นสถานที่รับรองแขกทางการเมืองของนายสมศักดิ์ ปริตนายนันท์กุล

เขาร้องเรียนว่านายสมศักดิ์ ปริตนายนันท์กุล เป็นเจ้าของบ้าน แต่เอกสารทางราชการเป็นของนายไพโรจน์ วัตรบริรักษ์ ทั้งหมด เมื่อไม่มีเอกสารหรือหลักฐานที่ปรากฏว่านายสมศักดิ์ ปริตนายนันท์กุล เป็นเจ้าของบ้านหลังนี้ แล้วคำร้องนี้มีมูลหรือไม่ทางคณะกรรมการป.ป.ช. จึงตรวจสอบข้อมูลเชิงลึกว่า ที่มาของบ้านหลังนี้มีกระบวนการอย่างไร

พบพิรุธจำนวนเงินฝากที่เคลื่อนไหวในบัญชี

ในช่วงระยะเวลาที่มีการปลูกสร้างบ้าน นายไพโรจน์ วัตรบริรักษ์ นายเกรียงศักดิ์ วัตรบริรักษ์ (พี่ชายของนางรวีวรรณ ปริตนายนันท์กุล) และ โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจมีการเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ต่างๆ รวม 19 บัญชี เมื่อพิจารณาเงินหมุนเวียนในบัญชีของโรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจก็น่าจะเชื่อได้ว่ามีการทำธุรกิจและมีรายได้เพียงพอจะปลูกสร้างบ้านดังกล่าวได้ แต่จากการตรวจสอบพบว่า บัญชีเงินฝาก 5 บัญชี มียอดเงินฝากจำนวนมากเป็นเงินฝากของนายสมศักดิ์ ปริตนายนันท์กุล หรือนางรวีวรรณ ปริตนายนันท์กุล ที่ฝากในชื่อบัญชีของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ จะเห็นได้ว่า นายสมศักดิ์ ปริตนายนันท์กุล จงใจที่จะไม่แสดงว่าตนหรือนางรวีวรรณ ปริตนายนันท์กุล เป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากชื่อ ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ หากนายสมศักดิ์ ปริตนายนันท์กุล ตั้งใจจะแสดงเงินดังกล่าวว่าเป็นของตนเอง คงนำเงินฝากไว้ในบัญชีตนเอง หรือควรแจ้งว่ามีเงินของตนเองอยู่ในบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ แต่นายสมศักดิ์ ปริตนายนันท์กุล กลับไม่ทำเช่นนั้น จึงเห็นได้ชัดว่านายสมศักดิ์ ปริตนายนันท์กุล มีพฤติการณ์จงใจปกปิดและยื่นข้อมูลอันเป็นเท็จเกี่ยวกับรายการทรัพย์สินดังกล่าว

กงสี หมายถึง ของกองกลางที่ใช้ร่วมกันสำหรับคนหมู่หนึ่งๆ หุ้นส่วน บริษัท. (จ.กงซี ว่า บริษัท ทำการค้า กิจการที่จัดเป็นสาธารณะ)

กระบวนการสืบค้นความจริง

แม้ว่าเอกสารทางราชการทั้งหมดจะระบุชี้ชัดว่าเจ้าของบ้านคือนายไพโรจน์ ฉัตรบริรักษ์ หรือเรียกว่าเป็นบ้านกงสี แต่ทางเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. มิได้เชื่อในเอกสารทั้งหมด เพราะคำร้องเรียนมีจริง พบบ้านหลังใหญ่อยู่จริง จึงเป็นเรื่องที่มีมูลต้องตรวจสอบความเป็นมาเจ้าของที่ดินและการปลูกสร้างบ้าน

การปลูกสร้างบ้านหลังนี้นั้น มีพันตำรวจโท ก้องกาญจน์ ฉันทปรีดา เป็นสถาปนิกผู้ออกแบบ นายนิธิต์ ฉัตรวีระชัยกิจ เป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง นายวิทยา เชื้อไสย์ เป็นวิศวกรควบคุมการก่อสร้าง นายสุรเชษ นิ่มกุล เป็นผู้รับจ้างถมที่ดิน ส่วนวัสดุก่อสร้างซื้อจากร้านกือหลีซึ่งเป็นของนางอมอร ตั้งเกียรติตระกูล มีนายไพโรจน์ ฉัตรบริรักษ์ เป็นผู้ยื่นคำขออนุญาต ปลูกสร้างบ้านและขอเลขที่บ้าน

บ้านของปริศนานันทกุล หรือ ฉัตรบริรักษ์

ลักษณะของบ้านหลังนี้ เป็นบ้านตึก 3 ชั้น มีห้องใต้ดิน 1 ชั้น ซึ่งเป็นห้องสันทนาการ และห้องแสดงผลงานของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ชั้นที่ 1 เป็นห้องโถงรับแขก ชั้นที่ 2 เป็นห้องนอนของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล และห้องอื่นๆ รวม 5 ห้อง ชั้นที่ 3 เป็นห้องพระและห้องรับแขก นายไพโรจน์ ฉัตรบริรักษ์ และนางรวิวรรณ ปริศนานันทกุล พักอาศัยอยู่ที่บ้านดังกล่าวทุกวัน ส่วนนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล จะพักอาศัยเฉพาะวันเสาร์และวันอาทิตย์

นายไพโรจน์ ฉัตรบริรักษ์ นายเกรียงศักดิ์ ฉัตรบริรักษ์ และนางรวิวรรณ ปริศนานันท์กุล ทั้ง 3 คน อ้างว่าบ้านหลังนี้ใช้เงินของงสสในการก่อสร้างบ้าน ซึ่งมาจากห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจ เป็นธุรกิจใครอบครัว

โรงสีพิเศษชัยชาญเจริญกิจ

- ตั้งขึ้นในปี 2516 ลงทุน 500,000 บาท
- ปี 2539 มีกำไรสุทธิ 76,331.38 บาท
- ปี 2541 - ปี 2543 มีกำไรสุทธิปีละ 400,000 บาท

เกี่ยวข้องในการปลูกสร้างบ้านหลังนี้หรือไม่

จากการตรวจสอบโดยคณะอนุกรรมการไต่สวนพบว่า นายสุรเชษ นิมกุล เป็นอดีตกำนันและยังเป็นผู้สนับสนุนทางการเมืองของนายสมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล ซึ่งเขานั้นมีฐานะปานกลางจะนำเงินจากไหนมาซื้อที่ดินจำนวน 2 แปลง มูลค่า 6,000,000 บาท จากนางเอมอร ตั้งเกียรติตระกูล(เจ้าของที่ดินเดิม) ปรากฏว่านายสุรเชษ นิมกุลไปกู้เงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์และจดทะเบียน จำนองที่ดินเป็นประกันขณะนั้นนายสมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล ดำรงตำแหน่ง โฆษกสำนักนายกรัฐมนตรี เจ้าหน้าที่อาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่แล้วว่า

นายสมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล ได้โทรมาที่นำห้องของผู้บริหาร ระดับสูงเพื่อสอบถามและเร่งรัดการปล่อยเงินกู้จากทางธนาคาร โดยโทรมาขอให้ธนาคารพิจารณาอนุมัติเงินกู้ และยังมี กระดาษโน้ตที่ระบุว่านายสมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล ได้โทรมา นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ข้อมูลว่า นายสมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล ยังเป็นผู้ที่จัดหาสถาปนิกออกแบบบ้าน ซึ่งได้ออกแบบบ้าน ตามความประสงค์ของนายสมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล

ที่ดินแปลงนี้สำคัญอย่างไร

เพราะเป็นที่ดินแปลงสวยและมีทำเลดี ไม่ไกลจากแม่น้ำ และตลาด การเดินทางเข้า-ออกสะดวก นายสมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล จึงให้คนใกล้ชิด เป็นผู้จัดการทำการซื้อขายที่ดินดังกล่าว เพื่อปลูกสร้างบ้านของตนแทน

ปฏิเสธไม่ยอมรับว่าเป็นบ้านของตน

เมื่อเรื่องถึงศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ศาลจึงไต่สวน และดูที่พฤติการณ์ว่าใครเป็นเจ้าของบ้านแท้จริง ปรากฏข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติว่า บ้านหลังดังกล่าวเป็นของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ที่ให้นายโพธิ์จรณ์ จัตรบริรักษ์ ถูกรองแทน ศาลจึงพิพากษาว่านายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช 2550

มาตรา 263
วรรคสอง

ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. 2542
มาตรา 34 วรรคสอง

ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. 2542
มาตรา 119

ห้ามมิให้นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือ ตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลา 5 ปี นับแต่วันที่ 2 ธันวาคม 2551 เป็นต้นไปลงโทษจำคุก 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท

ไม่ปรากฏว่านายสมศักดิ์ได้รับโทษจำคุกมาก่อนโทษจำคุก เห็นสมควรรอกการลงโทษไว้กำหนด 3 ปี

กลับคำให้การทั้งหมด ยอมรับว่าเป็นบ้านของตน

หลังศาลตัดสินว่าจางเจี้ยนบ๋วยซึ่ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบแล้ว นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ได้เข้ามาชี้แจงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในคดีร่ำรวยผิดปกติ โดยมีหนังสือลงวันที่ 27 ตุลาคม 2557 ยอมรับว่าบ้านดังกล่าวเป็นของตนเอง โดยเงินที่นำมาปลูกสร้างบ้านนั้นได้มาจากการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากพรรคชาติไทยและผู้สนับสนุนอื่น ตั้งแต่ก่อนดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ตรวจสอบเพิ่มเติมหากี่มาของเงิน

การอ้างว่าเงินที่ได้รับจากการสนับสนุนทางการเมืองจากพรรคชาติไทย และบุคคลอื่นๆ ในช่วงปี 2529 – 2539 ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอ่างทอง 6 ครั้ง มีเงินถึง 50,000,000 บาท ซึ่งนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล นำเงินสดเก็บไว้บางส่วน บางส่วนฝากบัญชีเงินฝากของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ และฝากไว้ที่นายสวัสดิ์ เลิศเจริญศิลป์ (พี่เขยของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล)

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล

ห้างหุ้นส่วนจำกัด
โรงสีวิเศษชัยชาญเจริญกิจ

นายสวัสดิ์ เลิศเจริญศิลป์

แผนการสร้างบ้านปรศนานันทกุล

9 เมษายน 2556 นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ชี้แจงเล่าย้อนเหตุการณ์พร้อมมีเอกสารประกอบว่าเมื่อประมาณเดือนมกราคม 2540 ได้ทราบจากนางรวิวรรณ ปริศนานันทกุล คู่สมรส ว่าครอบครัวจัดทรัพย์สิน โดยนายไพโรจน์ ฉัตรบริรักษ์ และนายเกรียงศักดิ์ ฉัตรบริรักษ์ มีความเห็นตกลงร่วมกันจะหาซื้อที่ดินแปลงหนึ่งในจังหวัดอ่างทองเพื่อก่อสร้างบ้านครอบครัว และจะสร้างสำนักงานเพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล โดยมีนายไพโรจน์ ฉัตรบริรักษ์ รับเป็นผู้จัดซื้อที่ดิน ส่วนนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ได้ตกลงเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการปลูกสร้างบ้านทั้งหมด ซึ่งเป็นเงินสดสะสมที่ได้มาจากการประกอบอาชีพส่วนตัวและที่เหลือจากการเลือกตั้ง เป็นเงินประมาณ 55,600,000 บาท

55,600,000

25,800,000 เก็บรักษาไว้

29,800,000 ให้ครอบครัวฉัตรบริรักษ์

นำไปเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ต่างๆ ตามหนังสือสำเนาชี้แจงเพิ่มเติม

คำวินิจฉัย ของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.

ในการชี้แจงเรื่องที่มาของเงินจำนวนมากดังกล่าว นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ได้ส่งเอกสารเพิ่มเติม และส่งสำเนาสมุดบันทึกการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล อ้างว่าได้จดบันทึกการได้รับเงินจากผู้สนับสนุนทางการเมือง มาด้วย คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของ คณะอนุกรรมการไต่สวนแล้วเห็นว่า คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาจับฟังไม่ได้ เพราะไม่สามารถพิสูจน์ถึงที่มาของเงินสดที่อ้างว่านำมาปลูกสร้างบ้านได้ จึงมีมติว่า

บ้านเลขที่ 5/5 ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง เป็นทรัพย์สินที่นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ได้มาโดยมิพฤติการณ์ ร่ำรวยผิดปกติ โดยถือเป็นการมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สิน เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ และให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ขอให้บังคับให้บ้านหลังดังกล่าว มูลค่าประมาณ 16,000,000 บาท ของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 80 (1)

คำพิพากษา

1 กรณี จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิด ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้มีคำพิพากษา แล้วว่าเป็นการกระทำความผิดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 263 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 34 วรรคสอง และเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 119 มิให้ผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือ ตำแหน่งใดใน พรรคการเมืองเป็นเวลา 5 ปี นับแต่วันที่ 2 ธันวาคม 2551 เป็นต้นไป ลงโทษจำคุก 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท แต่ไม่ปรากฏว่า นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกเห็นสมควรรอการลงโทษไว้ กำหนด 3 ปี

2 กรณี ร่ำรวยผิดปกติ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้มี คำพิพากษาคดีหมายเลขคำที่อม. 4/2554 คดีหมายเลขแดงที่อม. 3/2554 พิพากษาว่า บ้านเลขที่ 5/5 ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัด อ่างทอง มูลค่าประมาณ 16,000,000 บาท ซึ่งปลูกอยู่บนที่ดินโฉนด เลขที่ 14360 ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง เนื้อที่ 3 ไร่ 24.1 ตารางวา ตกเป็นของแผ่นดิน

unस्प

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ปกปิดการได้มาของเงิน ในขณะที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเมื่อมีผู้ร้องเรียนว่าเขามีบ้านหลังใหญ่อยู่ในจังหวัดอ่างทอง ซึ่งตอนแรกเขาให้การปฏิเสธมาโดยตลอดและอ้างว่าเป็นบ้านของครอบครัวฉัตรบริรักษ์ เพราะมีเอกสารหลักฐานที่ว่าเจ้าของบ้านและเจ้าของที่ดินดังกล่าว คือ นายไพโรจน์ ฉัตรบริรักษ์ แต่ในทางพฤติการณ์และความเป็นไปได้ของรายได้ของนายไพโรจน์ ฉัตรบริรักษ์นั้น ไม่มีความเป็นไปได้ที่จะสามารถปลูกสร้างบ้านหลังใหญ่นี้ได้ ภายหลังจากศาลพิพากษาว่าบ้านปริศนาเป็นของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุลที่ให้นายไพโรจน์ ฉัตรบริรักษ์ถือครองแทน เขาจึงได้ยื่นเรื่องเข้าชี้แจงกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. อีกครั้งในคดีร่ำรวยผิดปกติ โดยยอมรับว่าเป็นบ้านของตนจริง ยอมเปลี่ยนคำชี้แจงใหม่ว่าเป็นบ้านของตน ซึ่งเงินที่ปลูกสร้างมาจากเงินสนับสนุนคงเหลือจากการเลือกตั้ง สมัยที่ตนลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

แต่ที่ผ่านมานายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล มิได้แสดงเงินดังกล่าว หรือหลีกเลี่ยงปกปิดข้อมูลทางการเงินของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ในบัญชีทรัพย์สิน การกลับมายอมรับภายหลังว่ามีเงินจำนวน 30 ล้านบาท เก็บไว้ในตู้നിရိယภายในบ้านอาจจะทำให้นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ได้รับโทษเพียงข้อหาเดียวคือจใจยื่นบัญชีเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่สามารถเชื่อได้ว่านายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล มีเงินสดจำนวน 30 ล้านบาท เก็บไว้ในบ้านจริง เพราะนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ไม่เคยแสดงในบัญชีว่ามีเงินสดดังกล่าว อีกประการคือเขาเปลี่ยนคำชี้แจงหลายครั้ง จึงทำให้ไม่มีความน่าเชื่อถือ

ส่วนรายได้จากการทำงานขณะดำรงตำแหน่งนั้นก็ไม่มีความเป็นไปได้ว่าจะนำเงินมาปลูกสร้างบ้านหลังนี้ได้ ศาลจึงพิจารณาว่านายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ไม่มีรายได้เพียงพอที่จะปลูกบ้านหลังนี้ได้

ข้อคิดจากผู้ตรวจสอบคดีทุจริต

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองควรแสดงความโปร่งใสก่อนเข้ารับตำแหน่งว่ามีทรัพย์สินอะไรบ้าง คำว่า ร่ำรวยผิดปกติ คือ ไม่รู้เส้นทางทางการเงินของเงินจำนวน 16,000,000 บาทที่นำมาปลูกสร้างบ้าน เมื่อไม่สามารถหาที่มาของเงินนี้ได้ มันคือเงินที่ได้มาโดยมิชอบหรือไม่สุจริต ซึ่งสร้างความเสียหายให้แก่ประเทศ เพราะไม่ทราบได้ว่าเงินนี้เป็นเงินที่ได้มาอย่างไร

คุณธรรม ความโปร่งใส และซื่อสัตย์ เป็นสิ่งสำคัญที่เจ้าหน้าที่พึงมี และผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ถือเป็นงานราชการที่ทำเพื่อประเทศชาติ หากไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการทำงานด้วยความสุจริตและโปร่งใสแล้ว คุณจะไปบริหารประเทศชาติให้ดีได้อย่างไร

คดีที่ 7 กรณีขอให้ถอดถอน นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
(อดีตนายกรัฐมนตรี)

ออกจากการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในเหตุอันควรสงสัยว่า
นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ปลอมให้มีการทุจริตในโครงการรับจำนำข้าว
และการระบายข้าวโดยเพิกเฉยไม่ระงับยับยั้งความเสียหาย
ที่เกิดขึ้นกับราชการตามอำนาจหน้าที่

คดีหมายเลขดำที่ อม. 22/2558

คดีหมายเลขแดงที่ อม. 211/2560

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือถึงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร แจ้งให้ทราบว่า ในอดีตที่ผ่านมาการแทรกแซงตลาดข้าวด้วยวิธีรับจำนำ ได้ก่อให้เกิดปัญหาอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการบิดเบือนกลไกตลาด การที่รัฐบาลต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาข้าว ที่เข้าโครงการเป็นจำนวนมากและระบายออกไม่ทัน จนเป็นเหตุให้ข้าวเสื่อมคุณภาพทำให้ราคาข้าวตกต่ำ ประการสำคัญมีการทุจริตในทุกขั้นตอนของกระบวนการรับจำนำ ผู้ได้รับประโยชน์จากนโยบายมีเพียงบุคคลบางกลุ่ม ไม่ครอบคลุมเกษตรกรอย่างทั่วถึง จึงควรยกเลิกโครงการรับจำนำข้าวเปลือกและนำระบบการประกันความเสี่ยงด้านราคาข้าวมาดำเนินการแทน

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) มีหนังสือถึงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เสนอแนวทางเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินโครงการ รวมทั้งประเด็นปัญหาที่เคยเกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนจากโครงการรับจำนำข้าวเปลือกในอดีต รวมถึงผลกระทบ ความเสียหาย และข้อเสนอแนะเพื่อใช้ประกอบเป็นแนวทางในการวางระบบและการกำกับดูแลการรับจำนำข้าวเปลือกให้เป็นไปได้ด้วยความเรียบร้อย เป็นธรรมแก่เกษตรกรและป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดจากการทุจริตในระหว่างดำเนินโครงการรับจำนำข้าวเปลือก

นอกจากหน่วยงานของรัฐแล้ว ยังมีผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ และสื่อมวลชนต่างๆ ก็ได้ทำหนังสือ เสนอบทความ และแสดงออกถึงความไม่เห็นด้วย และกักก้วงต่อนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และคณะรัฐมนตรีให้ทราบถึงปัญหาเรื่องการทุจริตที่อาจเกิดขึ้นในทุกขั้นตอนของการดำเนินโครงการ

ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสร้างความเสียหายต่องบประมาณแผ่นดินและเกษตรกร แม้จะมีคำทักท้วงแต่นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ยังยืนยันความที่จะดำเนินโครงการรับจำนำข้าวต่อไป

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้แถลงในนามคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554 ว่านโยบายสำคัญที่รัฐบาลจะดำเนินการในปีแรก

คือ การยกระดับราคาสินค้าเกษตรโดยให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุน รวมทั้งผลักดันให้เกษตรกรสามารถขายสินค้าเกษตรได้ในราคาสูงเพียงพอ เมื่อเทียบกับต้นทุนและจะนำสินค้าเกษตรมาใช้ในการสร้างความมั่นคงด้านรายได้ให้แก่เกษตรกร ด้วยการรับจำนำข้าวเปลือกเจ้าและข้าวเปลือกหอมมะลิความชื้นไม่เกิน 15 เปอร์เซ็นต์ ที่กักขังละ 15,000 บาท และ 20,000 บาท ตามลำดับ

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้ลงนามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ 8 กันยายน 2554 แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ (กขช.) โดยมีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นประธานกรรมการ มีอำนาจหน้าที่พิจารณากรอบนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ข้าว แผนงานโครงการและมาตรการเกี่ยวกับการผลิตและการตลาดข้าว รวมถึงการติดตามกำกับดูแลการปฏิบัติให้เป็นไปตามที่อนุมัติ

ขั้นตอนการดำเนินโครงการรับจำนำข้าวเปลือก เริ่มจาก กขช. มีมติอนุมัติ กรอบ ชนิด ราคา ปริมาณ ระยะเวลา วิธีการ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข จึงมา นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและพิจารณาอนุมัติงบประมาณ ส่วนของ การปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดขึ้น

ในการนี้นางสาวยิ่งลักษณ์ชินวัตร ในฐานะเป็นประธาน กขช. ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการ ตามมติของที่ประชุม กขช. จำนวน 6 คณะ ดังนี้

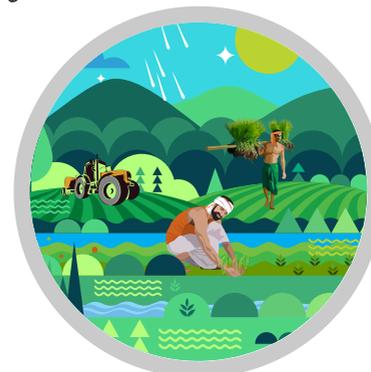
1 คณะอนุกรรมการนโยบายข้าว แห่งชาติด้านการผลิต	4 คณะอนุกรรมการกำกับ ดูแลการรับจำนำข้าว
2 คณะอนุกรรมการนโยบายข้าว แห่งชาติด้านการตลาด	5 คณะอนุกรรมการพิจารณา ระบายข้าว
3 คณะอนุกรรมการติดตามกำกับ ดูแลการรับจำนำระดับจังหวัด	6 คณะอนุกรรมการตรวจสอบ และติดตามการรับจำนำข้าว

การดำเนินโครงการรับจำนำข้าว

มี 4 ขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

การตรวจสอบคุณสมบัติและรับรอง เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ

1

การนำข้าวไปจำนำและ เก็บรักษาข้าวเปลือก

2

การสีแปรสภาพข้าวเปลือก และเก็บรักษาข้าวสาร

3

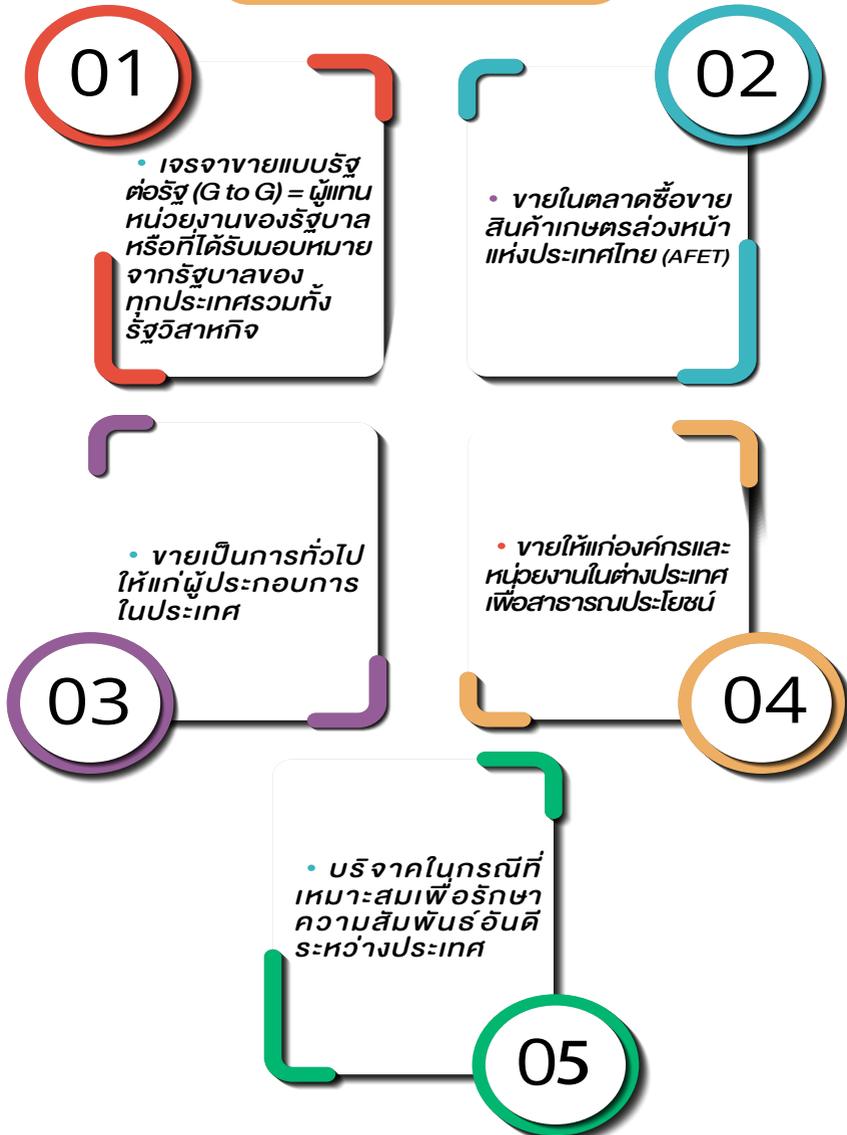
การระบายข้าว

4

การระบายข้าวในสต็อก

มัญตราศาสตร์ 5 วิธี ดังนี้

ต่อมากระทรวงพาณิชย์มีหนังสือฉบับลงวันที่ 26 กันยายน 2554 และ 3 ตุลาคม 2554 เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศเป็นผู้ดำเนินการเจรจาต่อรองขายข้าวในเงื่อนไขต่างๆ เช่น ปริมาณ ราคา การชำระเงิน การส่งมอบ และค่าประกันภัยสินค้า เป็นต้น ต่อมาจึงมีการขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ (G to G) ซึ่งได้ทำสัญญาซื้อขายข้าวกับต่างประเทศจำนวน 10 ฉบับ

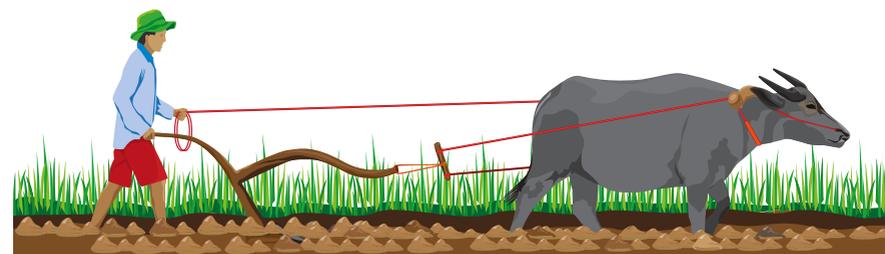
การดำเนินโครงการรับจำนำข้าวเปลือก

ทั้ง 4 ฤดูกาล ผลิต มีรายละเอียด ดังนี้

01	02	03	04
ปีการผลิต 2554/55 <ul style="list-style-type: none"> • โครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี 	ปีการผลิต 2555 <ul style="list-style-type: none"> • โครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี 	ปีการผลิต 2555/56 (ครั้งที่ 1 และ 2) <ul style="list-style-type: none"> • โครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี 	ปีการผลิต 2556/57 (ครั้งที่ 1) <ul style="list-style-type: none"> • โครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี
เกษตรกรนำข้าวเปลือกเข้าร่วมโครงการ 6.92 ล้านตัน จ่ายเงินให้เกษตรกร 118,656 ล้านบาท มีรายได้จากการระบายข้าว 59,320.30 ล้านบาท	เกษตรกรนำข้าวเปลือกเข้าร่วมโครงการ 14.86 ล้านตัน จ่ายเงินให้เกษตรกร 218,550.87 ล้านบาท มีรายได้จากการระบายข้าว 62,768.46 ล้านบาท	เกษตรกรนำข้าวเปลือกเข้าร่วมโครงการ 22.35 ล้านตัน จ่ายเงินให้เกษตรกร 350,517.22 ล้านบาท มีรายได้จากการระบายข้าว 74,563.25 ล้านบาท	เกษตรกรนำข้าวเปลือกเข้าร่วมโครงการ 11.64 ล้านตัน จ่ายเงินให้เกษตรกร 191,287.82 ล้านบาท มีรายได้จากการระบายข้าว 20,981.91 ล้านบาท

สรุป รวมแล้วมีเกษตรกรนำข้าวเปลือกเข้าร่วมโครงการ 55.77 ล้านตัน จ่ายเงินให้แก่เกษตรกร 879,389.23 ล้านบาท และมีรายได้จากการระบายข้าว 207,633.92 ล้านบาท

ความเสียหายที่เกิดขึ้น

1 รายงานผลการปิดบัญชีโครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปี 2554/2555 สิ้นสุด ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2555 มีผลขาดทุนสุทธิ 32,301.00 ล้านบาท

2 รายงานผลการปิดบัญชีโครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปี 2554/2555 โครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปี 2555 และโครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปี 2555/2556 สิ้นสุด ณ วันที่ 31 มกราคม 2556 มีผลขาดทุนสะสมรวม 220,968.78 ล้านบาท

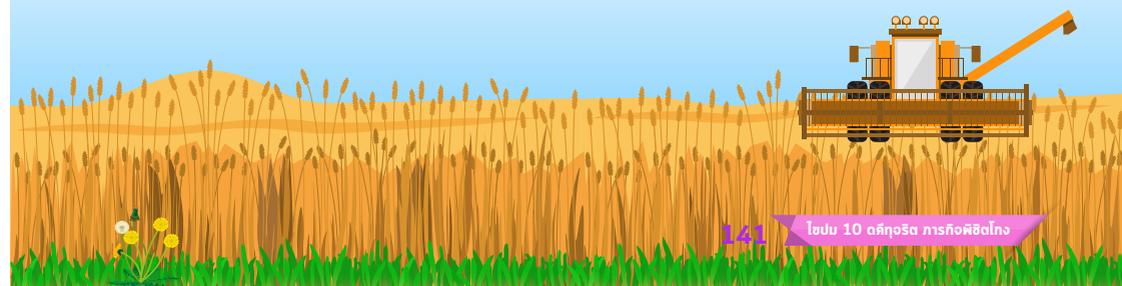
3 รายงานผลการปิดบัญชีโครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปี 2554/2555 โครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปี 2555 และโครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปี 2555/2556 (รอบ 1) สิ้นสุด ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2556 มีผลขาดทุนสะสมรวม 332,372.32 ล้านบาท

การทุจริตในโครงการรับจำนำข้าว

1 การระบายข้าวด้วยวิธีบรรจุงูง โดยคณะอนุกรรมการพิจารณา ระบายข้าว มีมติเห็นชอบให้นำข้าวในโครงการรับจำนำข้าวเปลือกของ รัฐบาลจำหน่ายให้แก่ อคส. เพื่อนำไปบรรจุนำจำหน่ายให้แก่ประชาชนทั่วไป ในราคาต่ำกว่าราคาตลาด ในโครงการธงฟ้าราคาประหยัด และร้านถูกใจ ช่วยเหลือค่าครองชีพรวม 4 ครั้ง แต่มีประชาชนร้องเรียนต่อคณะกรรมการ การเกษตรและสหกรณ์และวุฒิสภา ว่าไม่สามารถหาซื้อข้าวสารบรรจุงูง จากโครงการดังกล่าวได้ จากการตรวจสอบพบว่าการทุจริตอย่างเป็นขบวนการ

2 การระบายข้าวด้วยวิธีแบบรัฐต่อรัฐ พบมีการทุจริตโดยนายบุญทอง เจริญวิกรมย์กับพวก ไม่ได้ทำการระบายข้าวแบบรัฐต่อรัฐให้แก่ต่างประเทศ แต่กลับ เป็นการขายข้าวให้แก่เอกชนภายในประเทศ 7 ราย ถือเป็นการทุจริตที่ชัดเจน

3 คณะอนุกรรมการชุดต่างๆ ที่แต่งตั้งขึ้นตามคำสั่งของ กขช. และกระทรวงพาณิชย์ในฐานะฝ่ายเลขานุการ กขช. ได้รายงานปัญหาและอุปสรรคเข้าสู่การพิจารณาในที่ประชุมของ กขช. มีการอภิปรายถึงปัญหาการขึ้นทะเบียนเกษตรกร การสวมสิทธิเกษตรกร การออกใบประทวนอันเป็นที่จ การใช้เอกสารปลอม การนำข้าวจากต่างประเทศสวมสิทธิจำหน่าย การขนข้าวสารออกจากคลังโดยไม่ได้รับอนุญาต ปัญหาการฝากข้าวไว้ที่โรงสีที่เข้าร่วมโครงการ การตรวจพบข้าวสูญหาย ขาดบัญชี ปัญหาจากการเปิดจุดรับจำหน่ายนอกพื้นที่ และสรุปผลการประชุมเสนอนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีในฐานะประธาน กขช. เพื่อทราบทุกครั้ง แสดงให้เห็นว่านางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้ทราบเรื่องการทุจริตที่เกิดขึ้นในโครงการรับจำนำข้าวเป็นอย่างดี

สภาผู้แทนราษฎรกับการตรวจสอบ

โครงการรับจำนำข้าวของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้ถูกนำไปตั้งกระทู้ถามในเวทีสภาผู้แทนราษฎร โดยพรรคฝ่ายค้านในขณะนั้น โดยนายวงศ์ เตชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านได้ตั้งกระทู้ถามเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2555 วันที่ 18 เมษายน 2556 และวันที่ 17 ตุลาคม 2556 โดยนายอลงกรณ์ พลบุตร เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2555 และการอภิปรายไม่ไว้วางใจในระหว่างวันที่ 25 ถึงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2555 ประเด็นเรื่องการทุจริตในโครงการรับจำนำข้าวและการระบายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ มีการอภิปรายถึงพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับการทุจริตในการระบายข้าวแบบรัฐต่อรัฐของบริษัทสยามอินดิโก จำกัด ซึ่งมีการแสดงหลักฐานการกระทำผิดอย่างชัดเจน

และรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบไม่สามารถตอบคำถามได้อย่างชัดเจน เมื่อนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร รับทราบเรื่องแล้ว แทนที่จะระงับยับยั้งโครงการรับจำนำข้าวกลับยืนยันที่จะดำเนินโครงการต่อไป ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการมากขึ้นไปเรื่อยๆ

การไต่สวนข้อเท็จจริง

สืบเนื่องจากวุฒิสภาในขณะนั้นได้มีหนังสือลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2556 ส่งคำร้องขอให้ถอดถอนนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ออกจากตำแหน่ง กรณีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวม 146 คน ร้องขอให้ถอดถอนนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี โดยระบุพฤติการณ์ว่า ผู้ถูกร้องปล่อยให้มีการทุจริตในโครงการรับจำนำข้าว และการระบายข้าว ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ 539-7/2557 เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2557 ได้มีมติยกเหตุอันควรสงสัยว่านางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้ปล่อยให้มีการทุจริตในโครงการรับจำนำข้าวและการระบายข้าว โดยเพิกเฉยไม่ระงับยับยั้งความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการตามที่มีอำนาจหน้าที่

การชี้ข้อมูลความผิดทางอาญา

ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ 585-53/2557 เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2557 พิจารณารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้ว มีมติเป็นเอกฉันท์ว่ากรณีที่ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ผู้ถูกกล่าวหาดำรง

ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอยู่ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล ซึ่งได้กำหนดนโยบายการรับจำนำข้าวมาตั้งแต่ต้นและในฐานะประธานคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและมีส่วนร่วมในการบริหารโครงการรับจำนำข้าวของรัฐบาล ได้กำหนดราคารับจำนำข้าวเปลือกสูงกว่าราคาตามท้องตลาด เกินกว่าที่ควรค่าหมายได้ตามปกติ อันมีลักษณะเป็นการบิดเบือนกลไกตลาด และในการดำเนินโครงการปรากฏว่าได้เกิดการทุจริตในทุกขั้นตอน ทั้งการขึ้นทะเบียนเกษตรกร การสวมสิทธิ์เกษตรกร โกงความชื้น โกงตาชั่ง นำข้าวมาเวียนเข้าโครงการ การลักลอบนำข้าวออกจากคลัง

ในส่วนของภาระบายข้าวที่รับจำนำมีการใช้อิทธิพลทางการเมืองช่วยเหลือพวกพ้องให้ได้ข้าวจากโครงการไปจำหน่าย เกิดระบบนายหน้าค้าข้าวไม่เปิดประมูลข้าวอย่างเปิดเผย การทุจริตดังกล่าวได้ก่อให้เกิดภาระรายจ่ายของรัฐและภาวะขาดทุนเป็นจำนวนมาก ทั้งการอุดหนุนเกษตรกรและค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น การสีแปรสภาพ การขนส่ง การเก็บรักษา และยังมีปัญหาข้าวเสื่อมคุณภาพ ขายข้าวขาดทุน ข้าวสูญหายจากโกดังรัฐบาลกลายเป็นผู้ค้าข้าวรายใหญ่ ทำลายระบบการค้าข้าวโดยเสรี โรงสีและผู้ส่งออกนอกโครงการ ไม่สามารถจัดหาซื้อข้าวได้เพียงพอโรงสีในโครงการและผู้ส่งออกที่ชนะการประมูลข้าว จะมีการค้าขายที่มีข้อได้เปรียบโรงสีและผู้ส่งออกนอกโครงการ ตลอดจนราคาข้าวไทยแพงกว่าคู่แข่งในต่างประเทศ ทำให้ประเทศไทยสูญเสียตลาดส่งออกที่สำคัญ การรับจำนำข้าวเปลือกทุกเมล็ด โดยไม่จำกัดพื้นที่ผลิตและวงเงินของการรับจำนำ ทำให้เกิดความเสียหายในการเกิดความเสียหายต่อโครงการอย่างยิ่ง จากการนำข้าว

จากประเทศเพื่อนบ้านมาสวมสิทธิ์ ตลอดจนปริมาณรับจำนำสูงเกินกว่าข้อเท็จจริง แต่คุณภาพข้าวต่ำกว่าราคาที่รับจำนำ ต่อมาเมื่อมีการระบายข้าวที่รับจำนำ ได้เกิดผลขาดทุนเป็นจำนวนมากและผู้ถูกกล่าวหาได้รับรู้รับทราบจากรายงานผลการปิดบัญชีโครงการรับจำนำข้าวของรัฐบาล และยังรับทราบว่ามีการทุจริตในทุกขั้นตอนของการดำเนินโครงการรับจำนำข้าวและการระบายข้าว อีกทั้งปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีชาวนาที่เข้าร่วมโครงการรับจำนำข้าวนับล้านครอบครัวที่ยังไม่ได้รับเงิน ทำให้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายหลายรายถึงกับฆ่าตัวตาย จึงเป็นกรณีจำเป็นที่ผู้ถูกกล่าวหาในฐานะนายกรัฐมนตรีจะต้องพิจารณายับยั้งโครงการ ตั้งแต่เริ่มรับทราบว่ามี การทุจริตในการดำเนินโครงการและความเสียหายต่างๆ จากการดำเนินโครงการ แต่ผู้ถูกกล่าวหา กลับยืนยันที่จะดำเนินโครงการรับจำนำข้าวต่อไป ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการมากขึ้นไปเรื่อยๆ ทั้งที่ผู้ถูกกล่าวหา มีอำนาจหน้าที่โดยตรงที่จะต้องพิจารณายุติหรือยกเลิกโครงการรับจำนำข้าวของรัฐบาล เพื่อระงับยับยั้งมิให้เกิดการทุจริตและระงับยับยั้งมิให้เกิดความเสียหายจากการดำเนินโครงการมากยิ่งขึ้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นสภาพความเสียหายที่เกิดจากโครงการรับจำนำข้าวที่ร้ายแรงที่สุดของประเทศ

การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวจึงมีมูลความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 123/1 ฐานเป็น

เจ้าหน้าที่ของรัฐ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ให้ส่งรายงานและเอกสารพร้อมความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามฐานความผิดดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 70 ต่อไป

คำพิพากษา

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีหมายเลขแดงที่ อม. 211/2560 ได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 27 กันยายน 2560 สรุปความได้ว่า นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้ทราบเรื่องการระบายข้าวที่แอบอ้างว่าเป็นการขายแบบรัฐต่อรัฐแล้ว นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร มีเวลาเพียงพอที่จะระงับยับยั้งการส่งมอบข้าวตามสัญญาที่ยังไม่ได้ส่งมอบไว้ก่อน ก็ยอมกระทำได้ตามอำนาจหน้าที่ แต่นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ในฐานะนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาลและประธาน กขช.ซึ่งมีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการควบคุมตรวจสอบ กำกับดูแลการปฏิบัติตามนโยบาย วางมาตรการโครงการที่อนุมัติไปแล้ว ทั้งมีอำนาจสั่งการข้าราชการทุกกระทรวง ทบวง กรม ในการกำกับดูแลการระงับยับยั้งหรือแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะการทุจริตในขั้นตอนการระบายข้าว แต่จำเลยกลับมีพฤติการณ์ในการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

สื่อแสดงเจตนาออกโดยแจ้งชัด อันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ กับพวกในการแสวงหาประโยชน์จากโครงการโดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบการเงินการคลังของประเทศ และเกิดผลกระทบต่องบประมาณแผ่นดินโดยตรง ถือเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่กระทรวงการคลัง ประเทศชาติ หรือผู้หนึ่งผู้ใด

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จึงมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 (เดิม) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 123/1 เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 123/1 อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้จำคุก 5 ปี

เกร็ดความรู้

ข้อดีของโครงการประกันราคาข้าว ในช่วงเวลาที่ชาวนาประสบปัญหาในการขายข้าว นโยบายการรับจำนำข้าวถือเป็นวิธีที่ใช้แก้ปัญหาได้รวดเร็วที่สุด เมื่อเทียบกับวิธีการอื่นๆ เช่น การส่งเสริมให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนการปลูกพืชชนิดอื่น การส่งเสริมให้พัฒนาคุณภาพผลผลิตให้มีขั้นตอนที่ไม่ซับซ้อน รัฐบาลไม่ต้องดำเนินการเก็บรักษาสินค้าและแปรรูปผลผลิต สามารถป้องกันการทุจริตได้ส่วนหนึ่ง เกษตรกรได้เงินโดยตรงจากรัฐบาล หากราคาซื้อขาย

ต่ำกว่าราคาประกัน กลไกตลาดทำงานเป็นปกติไม่ถูกบิดเบือนเหมือนระบบการรับจำนำ เพราะมีการซื้อขายกันปกติตามราคาตลาด เกษตรกรได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย สามารถแก้ไขปัญหาการแทรกแซงจากภาคการเมืองได้เป็นอย่างดี เป็นแนวทางการสนับสนุนด้านราคาที่ไม่ขัดต่อกฎขององค์การการค้าโลก (WTO) เพราะไม่ใช่การอุดหนุนการส่งออก แต่เป็นเพียงการดูแลและพยุงราคาสินค้าเกษตรภายในประเทศ หากสามารถทำได้โดยไม่ให้เกิดการทุจริต โครงการประกันราคาข้าวนี้จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นอย่างมาก

ข้อคิดจากผู้ตรวจสอบคดีทุจริต

นายวิชา มหาคุณ อดีตกรรมการ ป.ป.ช. ได้กล่าวว่า “คดีทุจริตโครงการรับจำนำข้าว” นับได้ว่าเป็นคดีสำคัญที่สุดในชีวิตของการเป็น “กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต” ชาวนา คือ สันหลังของชาติ เขาทำนาปลูกข้าวเลี้ยงคนทั้งประเทศ นายกรัฐมนตรี คือ คนที่ประชาชนเลือกไว้ใจให้ขึ้นมาบริหารประเทศ การที่เขาปล่อยให้มีการทุจริตไปเรื่อยๆ ทั้งที่ทราบดีว่าก่อให้เกิดความเสียหายกับประเทศชาติก็ยังไม่ทำการยับยั้งนี้ ถือเป็นเรื่องที่น่าอึ้งใจให้ไม่ได้

ถือเป็นบทเรียนให้กับพรรคการเมืองต่างๆ และยังเป็นตัวจุดประกายการปฏิรูประบบนโยบายของพรรคการเมืองที่ต้องไม่เพียงแต่คิดนโยบายประชานิยมออกมาเพื่อแข่งขันกันหาเสียง และมุ่งหวังเพียงแค่ผลชนะการเลือกตั้งเท่านั้น แต่ยังต้องคำนึงถึงหลักธรรมาภิบาล ความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ และการไม่แทรกแซงกลไกของตลาด ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสถานะการคลังของประเทศ อีกทั้งภาคประชาชนและภาคประชาสังคมต้องช่วยกันสอดส่องและส่งเสริมให้มีการตรวจสอบนโยบายของพรรคการเมืองว่ามีความรับผิดชอบต่อสังคมและก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนอย่างแท้จริงหรือไม่ เมื่อภาคการเมืองและประชาชนร่วมมือกัน ก็จะนำไปสู่การป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันและการทุจริตเชิงนโยบาย ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายครั้งใหญ่ดังเช่นคดีนี้ได้

รัฐบาล จำนำข้าว
ชาวนา จำนำชีวิต
สุดท้ายเอาประเทศ จำนำหนี้

คดีที่ 8 กรณีกล่าวหา นายบุญทรง เตริยาภิรมย์
(อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) กับพวก

ทุจริตโครงการรับจำนำข้าวและการระบายข้าว

คดีหมายเลขดำที่ อม. 25/2558, อม. 1/2559

คดีหมายเลขแดงที่ อม. 178/2560, อม. 179/2560

คดีหมายเลขดำที่ อม.อร. 3,4/2560

คดีหมายเลขแดงที่ อม.อร. 2,3/2562

“นโยบายจำหน่ายข้าวบกเรียนที่ยิ่งใหญ่ของคนไทย...
ช่องทางการทุจริตของนักการเมือง”

เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554 ได้มีการแถลงนโยบายของ
คณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา ในเรื่องนโยบายการยกระดับราคาสินค้าเกษตร
และให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุนโดยการนำระบบจำหน่ายสินค้าเกษตร
มาใช้ในการสร้างความมั่นคงด้านรายได้ให้แก่เกษตรกร

การรับจำหน่ายข้าวใน ด้านนโยบายทางการเมืองมีมาทั้งหมด
หลายยุคหลายสมัยแล้วแต่ในกรณีปี 2554 ในสมัยรัฐบาล
นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นโยบายของโครงการกลับมีจุดต่าง...

รัฐบาลก่อนหน้าเกิดเหตุ

- แก้ไขปัญหาข้าวราคาตกต่ำ
- รับจำหน่าย 80% ของราคาตลาด หรือไม่สูงกว่าราคาตลาด
- ชาวนาได้ข้าวไปขายได้เมื่อราคาขึ้น
- เป็นทางเลือกให้ชาวนาที่ถูกกดราคา
- รับจำหน่ายจำกัดปริมาณ

รัฐบาลยิ่งลักษณ์

- การรับจำหน่ายสูงกว่าราคาตลาด
- รับจำหน่ายไม่อั้นและไม่มีโควต้าจำกัดในเกษตรกรแต่ละราย

สมัยรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เปิดตัวโครงการรับจำหน่ายข้าว

- รับจำหน่ายทุกเมล็ดไม่จำกัดปริมาณ
- กำหนดราคาสูงกว่าตลาดต้นละ 15,000 และ 20,000 บาท

โดยที่นโยบายอดีตการรับจำหน่ายข้าว

1. รับจำหน่ายไม่สูงกว่าราคาตลาด
2. รับจำหน่ายไม่ทุกเมล็ด

เพราะฉะนั้นเมื่อมันเกิดความแตกต่างขึ้นมาไม่เหมือนเช่นในอดีต โครงการนี้จึงมีจุดอ่อนหลายประการที่สามารถทำให้เกิดการทุจริตในทุกขั้นตอน

และคำถามคือ จะเกิดอะไรขึ้นหากเงินที่ให้จากการจำหน่ายสูงกว่า ทรัพย์สินที่นำไปจำหน่าย ?

คำตอบของคำถามนี้คือ เกษตรกรเกือบทุกรายแห่มาจำหน่ายทรัพย์สินหรือ ในที่นี้ก็หมายถึงข้าวกับรัฐบาล และเมื่อเป็นเช่นนั้นโดยหลักความเป็นจริงแล้ว จะมีผู้จำหน่ายหรือผู้กู้รายไหนมาทำการไถถอนทรัพย์สินที่ทำการยื่นกู้หรือจำหน่ายหรือไม่และคำตอบก็คือ...ไม่มี

จำหน่าย

สัญญาจำหน่าย คือ สัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่า ผู้จำหน่าย ส่งมอบสัมหาริมทรัพย์ ให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่งเป็นผู้ครอบครองเรียกว่า ผู้รับจำหน่าย เพื่อประกอบการชำระหนี้ สัมหาริมทรัพย์ที่จำหน่ายได้ ตัวอย่าง เช่น เครื่องทองรูปพรรณ สร้อย แหวนเพชร เป็นต้น และผู้รับจำหน่ายมีหน้าที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่จำหน่ายบางประการ

1. ต้องเก็บรักษาและสงวนทรัพย์สินที่จำหน่ายให้ปลอดภัย ไม่ให้สูญหาย
2. ไม่เอาทรัพย์สินที่จำหน่ายออกไปใช้เอง หรือให้บุคคลภายนอกใช้สอยหรือเก็บรักษา มิฉะนั้นถ้าเกิดความเสียหายใดๆ ขึ้นต้องรับผิดชอบ
3. ทรัพย์สินที่จำหน่ายบางอย่าง ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา เช่น จำหน่ายสุนัขพันธุ์ดี โค กระบือหรือม้าแข่ง อาจจะต้องเสียค่าหญ้า อาหารและยารักษาโรค ผู้จำหน่ายต้องชดใช้แก่ผู้รับจำหน่าย มิฉะนั้น ผู้รับจำหน่ายก็มีสิทธิยึดหนองทรัพย์สินที่จำหน่ายไว้ก่อน ไม่ยอมคืนเงินให้จนกว่าจะได้รับชำระหนี้ครบถ้วน

หากพิจารณาดูอย่างถี่ถ้วน จากความหมายของการจำหน่าย จะเห็นได้ว่า กระบวนการนี้แท้จริงแล้วไม่ใช่การจำหน่ายอย่างแท้จริง !

ในกรณีนี้หากสมมติว่าเราได้นำข้าวเปลือกเจ้าของเรา ไปจำหน่ายกับรัฐบาล และเมื่อเรามีทรัพย์สินไปถ่ถอน สิ่งที่เราจะได้คืนจะไม่ใช่ข้าวเปลือกเจ้าของเรา แบบเดิม รัฐบาลนั้นได้ทำการนำข้าวเปลือกเจ้าของเรา ไปแปรสภาพ เป็นข้าวสาร ได้ผ่านกระบวนการต่างๆ เพื่อการเก็บรักษาและการต่างๆ ดังนั้นทรัพย์สินของเราจะไม่เหมือนดังเช่นเดิม ทรัพย์สินมีการแปรสภาพ และเมื่อนำข้าวสารไปจำหน่าย เราจะไม่สามารถทราบได้เลยว่า ข้าวสารที่เราไปจำหน่าย คือข้าวสารจุดไหนที่อยู่ในโรงรับจำนำ ดังนั้นการทำเช่นนี้จะไม่ใช่ความมุ่งหมาย ของคำว่าจำหน่ายโดยแท้จริง

จะเห็นได้ชัดว่ารัฐบาลเองนั้น ได้ทำการเข้าไปแทรกแซงกลไกตลาด ที่จะทำให้ ราคาอุปสงค์ อุปทาน ในการซื้อ ขายข้าวเป็นไปอย่างไม่ปกติ

แต่เพราะเหตุใดรัฐบาลจึงใช้การตลาด คำว่ารับจำนำแทนการใช้คำว่า รับซื้อข้าวแทน? (และรับซื้อในราคาที่สูง) เพราะรัฐธรรมนุญ ฉบับเกิดเหตุ รัฐต้องไม่ประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่ เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม

ผลของการรับจำนำ(ซื้อ)ในราคาสูงและรับจำนำแบบไม่จำกัด

รัฐบาลจะเป็นเหมือนผู้ซื้อข้าวรายใหญ่ของประเทศ เกษตรกร ทุกรายล้วนต้องการ(จำหน่าย)ให้กับรัฐ และรัฐก็จำเป็นต้องหาเงิน มาใช้ในโครงการรับจำนำข้าว(ซื้อข้าว)ซึ่งเป็นนโยบายที่แถลงไว้กับ รัฐสภาและสัญญาไว้กับประชาชน และเมื่อเป็นเช่นนี้ปัญหาที่เกิดขึ้น อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ก็คือ รัฐบาลจะมีข้าวอยู่ในมือเป็นจำนวนมาก ดังนั้นเมื่อรัฐมีข้าวอยู่ในมือเยอะมาก รัฐจะต้องเป็นผู้จัดการ บริหารความเสี่ยงในเรื่องของการขาดทุน ซึ่งรัฐเองก็ทราบถึงปัญหาดังนั้นรัฐจำเป็นต้องเอาข้าวที่ได้รับจำนำมาจากเกษตรกรไปขาย เพื่อหาเงินมาหมุนใช้ในโครงการต่อไป

เมื่อรัฐเองต้องรับจำนำข้าวในปริมาณมหาศาล รัฐจำเป็นต้องหมุนเงิน เพื่อหาเงินมารองรับในการรับจำนำข้าวในปีการผลิตต่อไป เพราะหากรัฐ ถือข้าวที่รับจำนำไว้นาน ข้าวก็จะยิ่งเสื่อมคุณภาพและเมื่อข้าวยิ่งเสื่อมคุณภาพ ราคาข้าวก็จะตก ซึ่งจะส่งผลทำให้เกิดความเสียหายกับตัวรัฐเอง

ความเสียหายจากการดำเนินโครงการ

ผลจากการดำเนินโครงการรับจำนำข้าวเปลือกได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชาติบ้านเมืองอย่างมหาศาล ทั้งความเสียหายที่อาจคำนวณเป็นเงินได้และความเสียหายที่ไม่อาจคำนวณเป็นเงินได้ ได้แก่ ความเสียหายจากการทุจริตและความไม่โปร่งใสในกระบวนการและขั้นตอนต่างๆ

การโกงความชื้นและน้ำหนักเพื่อลดราคารับจำนำจากชาวนา การนำข้าวจากประเทศเพื่อนบ้านมาสวมสิทธิจำนำ การสับเปลี่ยนข้าวในโกดังกลางของรัฐบาล การสวมสิทธิเกษตรกร ค่าใช้จ่ายอันเกินสมควรและเปล่าประโยชน์ ข้าวสูญหายหรือขาดบัญชี การระบายข้าวล่าช้ามากส่งผลให้ข้าวเสื่อมคุณภาพ การปลอมปนข้าวข้าวขาดมาตรฐาน การไม่รับซื้อข้าวตามชั้นคุณภาพ ทำให้เกษตรกรขาดแรงจูงใจในการปรับปรุงคุณภาพของข้าว ความเสียหายต่อระบบการค้าข้าวระบบเศรษฐกิจ และการคลังของประเทศ มีผลขาดทุนสูงมาก ส่งผลให้หนี้สาธารณะของประเทศเพิ่มสูงขึ้น ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อระบบการคลังของประเทศ การจ่ายเงินให้เกษตรกรล่าช้า เนื่องจากเงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอ เกษตรกรบางส่วนไม่ได้รับเงินจากการจำนำ

จุดเริ่มต้นการทุจริต การระบายข้าวแบบ G to G

เมื่อรัฐมีข้าวอยู่ในมือจำนวนมาก รัฐจำเป็นต้องหากระบวนการทำการระบายข้าวให้ออกไปในจำนวนมาก และแรงกดดันที่สุด ได้เร็วและได้มากที่สุด ขั้นตอนการระบายข้าวนี้ จึงเป็นที่มาของช่องทางในการทุจริตซึ่งเป็นใจความสำคัญของเรื่องนี้

จุดเริ่มต้นการตรวจสอบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับการร้องเรียนจาก นายวรงค์ เดชกิจวิกรม ว่ามีการทุจริตในการขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ ข้าวไม่ได้แค่เพียงไม่มีการส่งออกไปจริง ทั้งยังถูกเวียนกลับเข้ามาขายต่อภายในประเทศอีก! ด้วยเหตุทุจริตเช่นนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงต้องลงมือทำการตรวจสอบ

จากการประชุมเพื่อหาวิธีการระบายข้าวของรัฐคือการขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ หรือเรียกว่า G to G จึงเป็นหนึ่งในหลายวิธีการที่กระทรวงพาณิชย์ได้เลือกและยื่นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อนำลงไปปฏิบัติ

การขายข้าวแบบ G to G (Government to Government) หมายถึงการขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ คือการขายที่อาศัยความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเพื่อทำการซื้อขายระหว่างกัน ดังนั้นราคาที่ขายให้กับผู้รับซื้อจึงเป็นราคารมิตรภาพหรือมีราคาต่ำ ซึ่งขั้นตอนนี้จึงเป็นตัวสร้างทั้งแรงจูงใจและเปิดช่องว่างในการกระทำทุจริต เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ของพวกเขาเองและผลประโยชน์ของตนเอง

การทุจริตในโครงการจำหน่ายข้าว ผู้กระทำคามผิดมีอยู่ด้วยกันทั้งหมด 4 กลุ่ม

กลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

- ได้แก่
- นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ สมต. กระทรวงพาณิชย์
 - นายภูมิ สาระผล สมต. ช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์
 - พันตรีระวีวุฒิ วิจนะพุกะ ผู้ช่วยเลขาธิการและเลขาธิการ สมต. กระทรวงพาณิชย์

1

2

กลุ่มข้าราชการประจำ กระทรวงพาณิชย์

3

กลุ่มเอกชน

ซึ่งเป็นตัวการร่วมกระทำความผิดด้วยคือ กลุ่ม บริษัทสยามอินดิก้า

4

กลุ่มเอกชนที่สนับสนุน การซื้อขายข้าวให้สำเร็จ

ขณะเริ่มดำเนินโครงการ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้มีหนังสือถึงรัฐบาล แจ้งสภาพปัญหาต่างๆ ที่เคยเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการรับจำนำข้าวเปลือกในอดีต พร้อมระบุถึงลักษณะความเสียหาย และสาเหตุที่ทำให้การดำเนินโครงการไม่ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ไม่ว่าจะเป็นการบิดเบือนกลไกตลาด การที่รัฐบาลต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาข้าวที่เข้าโครงการรับจำนำเป็นจำนวนมาก และระบายออกไม่ทันจนเป็นเหตุให้ข้าวเสื่อมคุณภาพทำให้ราคาข้าวตกต่ำ แต่รัฐบาลกลับไม่ให้ความสนใจ

ในการระบายข้าวแบบ G to G โดยปกติแล้วจะต้องเป็นการกระทำในนามของรัฐบาลต่อรัฐบาล โดยที่ในกรณีนี้สัญญาจะเป็นการซื้อขายระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน แต่การทุจริตในครั้งนี้กลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กลุ่มข้าราชการประจำและกลุ่มธุรกิจเอกชนพยายามผลักดันให้คำว่า G to G หรือรัฐต่อรัฐในครั้งนี้นั้น แปลความหมายให้กินใจความรวมไปถึงกลุ่มรัฐวิสาหกิจในสาธารณรัฐประชาชนจีนด้วย แต่ปรากฏว่า รัฐวิสาหกิจที่เข้ามาทำสัญญาของสาธารณรัฐประชาชนจีนไม่ได้รับมอบหมายหรือรับมอบอำนาจมาจากรัฐบาล

จากการร้องเรียน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ทำการตรวจสอบและพบว่า

1. รัฐวิสาหกิจจีนที่เข้ามาทำสัญญาตัวแทนชำระเงินค่าข้าว และรับมอบข้าวแบบรัฐต่อรัฐกับประเทศไทยในคดีนี้ คือ

1) บริษัท Guangdong Stationery & Sporting Good IMP. & EXP. CORP. รัฐวิสาหกิจจากมณฑลกวางตุ้ง

2) บริษัท Hainan Grain and oil Industrial Trading Company รัฐวิสาหกิจจากมณฑลไห่หนานฯ

ไม่ได้มาจากรัฐบาลหรือเป็นตัวแทนของสาธารณรัฐประชาชนจีนจริง

2. ข้าวที่ได้ทำสัญญาการซื้อขายส่งออกให้กับสาธารณรัฐประชาชนจีนผ่านทางคู่สัญญาไม่ได้มีการส่งออกไปนอกประเทศจริง

ข้อสังเกต

สิ่งที่ทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สงสัยว่า คู่สัญญาที่รัฐบาลทำสัญญาการระบายข้าวแบบรัฐต่อรัฐด้วยนั้น ไม่ได้มาจากรัฐบาลจีนโดยตรง เกิดขึ้นจาก

1. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า เงินที่มาทำการชำระค่าข้าวนั้น มาในรูปแบบที่ไม่เป็นปกติ

ผู้ที่ทำการชำระเงินเพื่อรับข้าวได้ทำการชำระเงินในรูปแบบแคชเชียร์เช็คกับธนาคารภายในประเทศ เป็นจำนวนหลายฉบับและหลายธนาคาร แทนที่จะทำการเปิด L/C (Letter of Credit) อย่างที่เคย

Letter of Credit หรือ L/C คือ การชำระเงินค่าสินค้าผ่านทางธนาคารที่ได้รับความนิยมอย่างมาก เนื่องจากสามารถเป็นหลักประกันว่าผู้ขายจะสามารถได้รับเงินค่าสินค้า เมื่อได้รับมอบสินค้าลงเรือ รวมทั้งเมื่อผู้ซื้อได้รับสินค้าเมื่อจ่ายเงินเรียบร้อยแล้ว โดย Letter of Credit จะเป็นตราสารทางการค้าที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์เป็นไปตามคำสั่งของผู้ซื้อที่เป็นลูกค้าของประเทศหนึ่ง เพื่อทำการส่งไปให้แก่ผู้ขายที่ได้รับประโยชน์ในอีกประเทศหนึ่ง ส่งผ่านทางธนาคารผู้รับ Letter of Credit ของผู้ทำการขายตราสารนี้ โดยให้เป็นไปตามคำรับรองของธนาคารผู้เปิด Letter of Credit ซึ่งเป็นไปตามที่ได้ระบุไว้ให้แก่ผู้ขายสินค้า เมื่อผู้ขายได้นำสินค้าส่งลงเรือเรียบร้อยแล้ว ตลอดจนแสดงเอกสารหลักฐานอันครบถ้วนแก่ธนาคารผู้ซื้อเอกสารและตัวเงินครบถ้วนตามที่ได้ระบุไว้ใน Letter of Credit

2. การส่งมอบสินค้าเป็นการส่งมอบแบบหน้าคลังสินค้า (Ex-warehouse) ที่ผู้ส่งมอบจะหมดความรับผิดชอบทันทีที่ได้ทำการส่งมอบสินค้าหน้าคลัง แทนที่จะเป็นการส่งมอบที่ทำเรือของผู้ซื้อ Free on Board (FOB) หรือส่งมอบที่เมืองท่าของผู้ขาย Cost Insurance Freight (CTF) แบบที่เคยนิยมทำในการซื้อขายแบบรัฐต่อรัฐตลอดมา

ซึ่งการกำหนดส่งมอบแบบ Ex - warehouse นี้จึงเป็นการเปิดช่องทางให้นำข้าวมาเวียนขายภายในประเทศได้

3. ผู้ประกอบการธุรกิจส่งออกข้าวต่างยืนยันว่าไม่เคยรับจ้างบริษัท กว้างตงฯ และบริษัท ห่ายหนานฯ ส่งออกข้าวไปยังต่างประเทศ อีกทั้ง การส่งออกข้าวไม่ว่าจะส่งออกโดยภาครัฐหรือเอกชนเป็นผู้ส่งออก จะต้อง มีใบอนุญาตและต้องผ่านพิธีการศุลกากรแต่จากการได้สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ปรากฏหลักฐานว่าบริษัททั้งสองดังกล่าวได้มีการส่งออก แสดงให้เห็นว่า การทำสัญญาทั้งหมดทุกฉบับ มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการระบายข้าวไปยัง ต่างประเทศมาตั้งแต่แรกสัญญาซื้อขายข้าวทั้งสิ้นฉบับจึงมิใช่เป็นสัญญาซื้อขายแบบรัฐต่อรัฐ

4. การเข้ามาเจรจาซื้อขายแบบรัฐต่อรัฐทุกครั้งไม่ได้มาในรูปแบบ ราชการ เพื่อเป็นการให้เกิดการติดต่อค้าขายกับรัฐบาลต่างประเทศมักจะมีเจ้าหน้าที่ วิเทศสัมพันธ์เดินทางไปต้อนรับ แต่กรณีของบริษัท กว้างตงฯ และบริษัท ห่ายหนานฯ ผู้แทนของบริษัททั้งสองจะเดินทางเข้าประเทศไทยด้วยตนเอง โดยใช้วีซ่านักท่องเที่ยว ซึ่งดูขัดต่อเหตุผลที่ผู้แทนรัฐวิสาหกิจต่างประเทศ เดินทางมาเจรจาการค้าแบบรัฐต่อรัฐ

5. การทำสัญญาไม่มีการทาบตามเหมือนเช่นประเพณีที่เคยปฏิบัติ เพราะหากว่าเป็นการซื้อขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐโดยปกติ จะมีการทาบตาม ทาบตามในระดับผู้นำรัฐบาลหรือผู้แทนรัฐทั้งสองฝ่าย แต่ในกรณีนี้ บริษัททั้งสองราย กลับเป็นผู้ติดต่อเพื่อรับซื้อข้าวทั้งหมดโดยตรงกับรัฐบาล

6. รัฐทำสัญญาขายข้าวให้กับรัฐวิสาหกิจเงิน ในจำนวนเกินกว่าที่รัฐ มีอยู่ในคลังซึ่งโดยปกติการค้าดำเนินการใดๆ ที่สามารถจะส่งผลให้เกิดผลกระทบ ระหว่างประเทศ รัฐควรที่จะมีความรัดกุมมากกว่านี้

ดังนั้นจากพิรุธและข้อสังเกตเหล่านี้ทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ลงความเห็นและศาลพิพากษาตัดสินว่า แม้โครงการรับจำนำข้าวเปลือก จะเป็นการดำเนินการตามนโยบายที่รัฐบาลแถลงต่อรัฐสภาแต่ปรากฏว่า ในขั้นตอนปฏิบัติตามโครงการมีการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตาม บทบัญญัติของกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นเรื่องของการ ระบายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ โดยกรมการค้าต่างประเทศได้ทำการขายข้าว ในสต็อกของรัฐให้บริษัท กว้างตงฯ และบริษัท ห่ายหนานฯ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำวินิจฉัยว่าเป็นการขายที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมีการแอบอ้างสัญญาแบบรัฐต่อรัฐ เพื่อนำข้าวมาเวียนขายให้แก่ผู้ค้าข้าวภายในประเทศ อันเป็นการแสวงหาผลประโยชน์โดยทุจริตถึงความเสียหายให้กับประเทศเป็นจำนวนมหาศาล ดังนั้น **นายบุญทรง เตริยาภิรมย์** ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ผู้มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของกระทรวงพาณิชย์ให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาหรือที่คณะรัฐมนตรีกำหนดและเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในกระทรวงพาณิชย์ และยังได้รับแต่งตั้งเป็นรองประธานกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาหลักเกณฑ์ วิธีการ ชนิด ปริมาณ และเงื่อนไขการจำหน่ายข้าวชนิดต่างๆ ที่คงเหลือของรัฐบาล เพื่อให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อตลาดโดยรวม ตลอดจนกำกับดูแลแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการระบายข้าว นอกจากนี้ยังได้รับมอบหมายให้เป็นประธานอนุกรรมการพิจารณาระบายข้าว เป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบการเจรจาซื้อขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ และเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบอนุมัติผลการเจรจาต่อรอง

จึงมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 วรรคหนึ่ง, 10, 12 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 123/1 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม) ประกอบมาตรา 83 อันเป็นการกระทำความผิดเดียว เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษ

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 การกระทำเป็นความผิดแยกตามรายสัญญาหลายกรรมต่างกันตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ในส่วนที่เห็นชอบให้แก้ไขสัญญาฉบับที่ 1 และที่ 2 ให้จำคุกกระหนงละ 6 ปี เป็นจำคุก 12 ปี สำหรับการเห็นชอบให้ทำสัญญาฉบับที่ 3 และที่ 4 ให้จำคุกกระหนงละ 18 ปี เป็นจำคุก 36 ปี รวม 4 กระหนงจำคุกมีกำหนด 48 ปี

คำพิพากษา

สำนักงานอัยการสูงสุด ได้มีหนังสือ ที่ อส. 0045(อก)/13545 ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2562 แจ้งว่าศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำพิพากษาและศาลฎีกา (ที่ประชุมใหญ่) ได้มีคำพิพากษาในชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์คดีดังกล่าว โดยสรุปดังนี้

จำเลยลำดับที่	ชื่อสกุล	คำพิพากษา
1	นายภูมิ สาระผล	จำคุก 36 ปี
2	นายบุญทรง เจริญศิริรมย์	จำคุก 48 ปี
3	พันตรี วีระวุฒิ วัฒนะพุกกะ	จำคุก 50 ปี
4	นายมนัส สร้อยพลอย	จำคุก 40 ปี
5	นายทิมพร นากวรทิต	จำคุก 32 ปี
6	นายอัศวพงศ์ ช่วยเกลี้ยง	จำคุก 24 ปี
7	นายสมคิด เอื้อนสุภา	จำคุก 12 ปี ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ 5,000,000 บาท
8	นายรัฐนิธ โสจิระกุล	จำคุก 8 ปี ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ 5,000,000 บาท
9	นายสิทธ พอใจ	จำคุก 4 ปี ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ 5,000,000 บาท (ไม่มีอุทธรณ์)
10	บจก. สยามอินดิกา	ปรับ 1,000,000 บาท ร่วมกับ ล. 14 และ ล. 15 ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ 20,057,723,761.66 บาท
11	นางสาวรัตนา แซ่เฮ็ง	จำคุก 16 ปี ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ 10,000,000 บาท

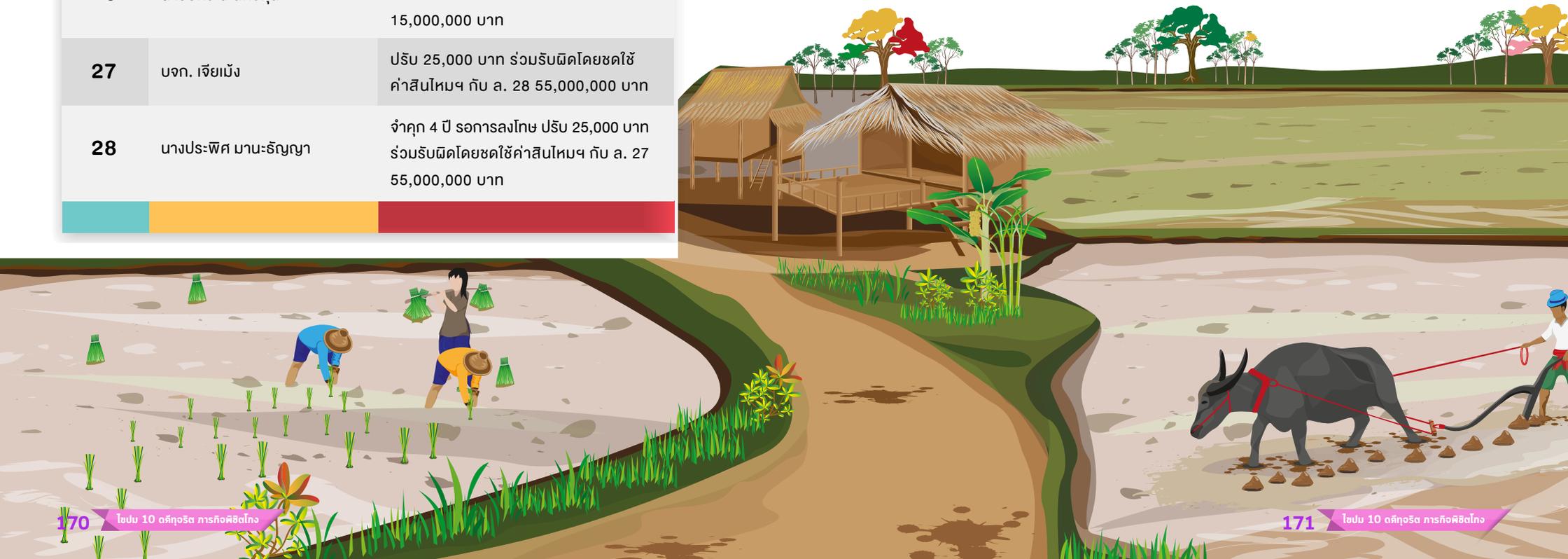
จำเลยลำดับที่	ชื่อสกุล	คำพิพากษา
12	นางสาวเรืองวัน เลิศศลาภักษ์	จำคุก 16 ปี ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ 10,000,000 บาท
13	นางสาวสุกธิดา พลดี	จำคุก 4 ปี ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ 10,000,000 บาท
14	นายอภิชาติ จันทรสกุลวงษ์	จำคุก 48 ปี ร่วมกับ ล. 10 และ ล. 15 ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ
15	นายนิมล รักดี	จำคุก 32 ปี ร่วมกับ ล. 10 และ ล. 14 ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ
16	นายสุธี เชื้อมโรสง	จำคุก 32 ปี ร่วมกับ ล. 10 ล. 14 และ ล. 15 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 16,912,128,273.66 บาท
17	นางสาวสุนีย์ จันทรสกุลวงษ์	จำคุก 4 ปี ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ 10,000,000 บาท
18	นายกฤษณะ สุระมนตรี	จำคุก 4 ปี ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ 1,000,000 บาท
19	นายสมยศ คุณจักร	ยกฟ้อง
20	บจก. ทีธา พร็อพเพอร์ตี้ส์	ปรับ 25,000 บาท ร่วมรับผิดกับ ล. 21 โดยชดใช้ค่าสินไหมฯ 2,135,632,483.87 บาท
21	นางสาวธัญพร จันทรสกุลวงษ์	จำคุก 4 ปี ร่วมรับผิดกับ ล. 20 โดยชดใช้ค่าสินไหมฯ 2,135,632,483.87 บาท

จํานวนลำดับที่	ชื่อบุคคล	คําศัพท์ภาษา
22	หจก. โรงสีทิจจวิทยโสธร	ปรับ 25,000 บาท ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ กับ ล. 23 27,000,000 บาท
23	นายทวิ อาจสมรรถ	จำคุก 8 ปี รอการลงโทษ ปรับ 50,000 บาท ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ กับ ล. 22 27,000,000 บาท และร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ กับ ล. 24 47,000,000 บาท
24	บจก. ทิจจวิทยโสธรโรซ์	ปรับ 25,000 บาท ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ กับ ล. 23 47,000,000 บาท
25	บจก. เค.เอ็ม.ซี.อินเตอร์โรซ์ฯ	ปรับ 25,000 บาท ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ กับ ล. 26 15,000,000 บาท
26	นายปกรณ สิริริกุล	จำคุก 4 ปี รอการลงโทษ ปรับ 25,000 บาท ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ กับ ล. 25 15,000,000 บาท
27	บจก. เจียมั่ง	ปรับ 25,000 บาท ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ กับ ล. 28 55,000,000 บาท
28	นางประพิศ มานะธัญญา	จำคุก 4 ปี รอการลงโทษ ปรับ 25,000 บาท ร่วมรับผิดโดยชดใช้ค่าสินไหมฯ กับ ล. 27 55,000,000 บาท

ข้อคิดจากผู้ตรวจสอบคดีทุจริต

ในฐานะที่เขาคือคนรับรู้อะไรต่างๆ เขาย่อมมีบทบาทถึงการทุจริตที่เกิดขึ้นอยู่แล้ว ตั้งแต่ที่เริ่มกระบวนการรับจํานำข้าวจนมาถึงขั้นตอนการระบายข้าว แต่การที่เขายังดำเนินโครงการต่อไปและยังทุจริตเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ มันทำให้เกิดความเสียหายมหาศาล ทั้งเสียหายต่อประเทศและประชาชนผู้ไม่ได้รับความเป็นธรรม การทุจริตขั้นตอนการระบายข้าวแบบ G to G นั้น เป็นการนําทําลายความมั่นคงระดับชาติ การโกงกันได้ขนาดนี้มันต้องมีการวางแผนมาก่อน ทางสำนักงาน ป.ป.ช. เห็นถึงมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้วรู้สึกเสียดายเป็นอย่างมาก

คดีที่ 9 กรณีขอให้ทรัพย์สินของ พันตรี วีระวุฒิ วัฒนะพุกะ
(อดีตผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
และอดีตเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์)
ตกเป็นของแผ่นดิน

เนื่องจากร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
จำนวน 896,554,760.28 บาท

คดีหมายเลขดำที่ อม. 282/2560
คดีหมายเลขแดงที่ อม. 122/2562

พันธรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ

ตำแหน่งผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนี้

ตำแหน่งผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

- กรณีเข้ารับตำแหน่งผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน 30 สิงหาคม 2554
27 กันยายน 2554
- กรณีพ้นจากตำแหน่งผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน 18 มกราคม 2555
10 กุมภาพันธ์ 2555
- กรณีพ้นจากตำแหน่งผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ครบหนึ่งปี ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน 17 มกราคม 2556
7 กุมภาพันธ์ 2556

ตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

- กรณีเข้ารับตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน 24 มกราคม 2555
10 กุมภาพันธ์ 2555
- กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน 30 มิถุนายน 2556
26 กรกฎาคม 2556
- กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ครบหนึ่งปี ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน 29 มิถุนายน 2557
29 มิถุนายน 2557

ที่มาของเรื่อง

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดนายบุญทรง เตริยาภิรมย์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ กับพวกรวม 111 คน ว่าทุจริตโครงการรับจำนำข้าวและการระบายข้าว โดยพันธรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 มีมูลความผิดทางอาญาฐานตกลงร่วมกันในการเสนอราคาเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา กับหน่วยงานของรัฐ โดยหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมหรือโดยการกีดกันมิให้มีการเสนอสินค้าหรือบริการอื่นต่อหน่วยงานของรัฐ หรือโดยการเอาเปรียบแก่หน่วยงานของรัฐ อันมิใช่เป็นไปในทางการประกอบธุรกิจปกติ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติ การพิจารณา หรือการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวกับการเสนอราคา ครั้งใด รู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่าควรรู้ว่าการเสนอราคาครั้งนั้นมี การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้ มีการยกเลิกการดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาในครั้งนั้น และฐานเป็น เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ กระทำการใดๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา กับหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 มาตรา 10 และมาตรา 12 และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใด ในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่า มีตำแหน่งหรือหน้าที่ทั้งที่ตนมิได้

มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 123 และฐานเป็นผู้สนับสนุน นายภูมิ สารผล นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ นายมนัส ตรี้อยพลอย นายทิมพร นาทวรทัต และนายอัศวพงศ์ ช่วยเกลี้ยง หรือ ทีปวัชระ กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 86 และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 มาตรา 123/1 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86

ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาและมีมติว่า กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่า พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ว่าร้ายรอยผิดปกติ ตามนัยมาตรา 66 มาตรา 75 วรรคสอง และมาตรา 77 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550 และ(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 ให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

คณะอนุกรรมการไต่สวน ได้ทำการไต่สวนข้อเท็จจริง โดยพิจารณารายการทรัพย์สินและหนี้สินของพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ที่แสดงไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ในตำแหน่งผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงพาณิชย์ และเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอบปากคำพยานบุคคลแล้วเห็นว่า

พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ และบุคคลใกล้ชิด ประกอบด้วย นางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ (อดีตคู่สมรส) นางสาวอรชฎา วัจนะพุกกะ (บุตรสาว) พลตำรวจตรี วีระวัฒน์ วัจนะพุกกะ (บิดา) และ นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) ของผู้ถูกกล่าวหา และ บิดาของอดีตคู่สมรส มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นไม่สัมพันธ์กับรายได้ ได้แก่ เงินฝากธนาคาร เงินลงทุน ที่ดิน ห้องชุด และยานพาหนะ ในระหว่างที่พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ผู้ถูกกล่าวหา ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และมีพฤติการณ์ โอน ยักย้าย แปรสภาพ ซุกซ่อน ให้บุคคลอื่นถือครองทรัพย์สินแทน ดังนี้

เงินฝากธนาคาร

เงินฝากธนาคารของพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ และนางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ (อดีตคู่สมรส) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 ถึงวันที่ 29 สิงหาคม 2554 ก่อนเข้ารับตำแหน่ง มีกระแสดเงินฝาก จำนวน 526,899,586.00 บาท และกระแสดเงินที่ถอนออกจำนวน 527,847,324.51 บาท ซึ่งในขณะที่นางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ (อดีตคู่สมรส) มีกระแสดเงินฝากจำนวน 291,696.86 บาท และกระแสดเงินที่ถอนออก จำนวน 262,610.93 บาท เป็นเงินจำนวนเพียงเล็กน้อย

ต่อมา ในระหว่างที่พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงพาณิชย์และเลขาธิการรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงพาณิชย์ พบว่า พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ มีพฤติกรรมเกี่ยวกับกระแสดเงินไหลเวียนเข้าออกในบัญชีมากผิดปกติ รวมถึงบุคคลใกล้ชิด จำนวน 5 ราย ที่มีกระแสดเงินไหลเวียนเข้าออกในบัญชีเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเงินฝากธนาคารที่เพิ่มขึ้น ไม่สัมพันธ์กับรายได้หรือฐานะของบุคคลดังกล่าว

เงินลงทุน

เงินลงทุนของพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ และบุคคลใกล้ชิด ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 ถึงวันที่ 29 สิงหาคม 2554 ก่อนเข้ารับตำแหน่ง มีกระแสดซื้อ/เพิ่มเงินลงทุนจำนวน 19,876,515.03 บาท และกระแสดขาย/ลดเงินลงทุนจำนวน 27,026,637.93 บาท ซึ่งในขณะที่นางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ (อดีตคู่สมรส) ไม่มีเงินลงทุน

ต่อมาในระหว่างที่พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงพาณิชย์และเลขาธิการรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงพาณิชย์ พบว่าพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ มีพฤติกรรมเกี่ยวกับกระแสดเงินการซื้อ/เพิ่ม หรือ ขาย/ลด เงินลงทุนมากผิดปกติ รวมถึงบุคคลใกล้ชิด จำนวน 3 ราย ที่มีกระแสดเงินการซื้อ/เพิ่ม หรือ ขาย/ลด เงินลงทุนเป็นจำนวนมาก ซึ่งพฤติกรรมทางการเงินไม่สัมพันธ์กับรายได้หรือฐานะของบุคคลดังกล่าว

เชื่อได้ว่าพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ มีพฤติกรรม โอน ยักย้าย แปรสภาพ หรือชุกชอนทรัพย์สินในเงินลงทุนไปยังบุคคลใกล้ชิด

ก่อกำเนิด

1 นางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ (อดีตคู่สมรส) มีที่ดินเพิ่มขึ้น จำนวน 2 แปลง

- ที่ดินโฉนดเลขที่ 52369 ต.ลาดพร้าว อ.บางกะปิ กรุงเทพมหานคร
- ที่ดินโฉนดเลขที่ 52370 ต.ลาดพร้าว อ.บางกะปิ กรุงเทพมหานคร

ปรากฏว่านางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ (อดีตคู่สมรส) ซื้อที่ดินทั้ง 2 แปลง จากบริษัท บริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2555 ตรวจสอบพบว่าเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2555 นายสมคิด เอื้อนสุภา (ผู้ถูกกล่าวหา) ในคดีโครงการระบายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ เป็นผู้นำเงินสด จำนวน 10,000,000 บาท มาฝากเข้าบัญชีของนางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ (อดีตคู่สมรส) ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้ เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2555 อดีตคู่สมรสถอนเงินจากธนาคาร จำนวน 7,548,829 บาท เพื่อซื้อแคชเชียร์เช็ค จ่ายชำระค่าที่ดินให้บริษัท บริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด

เชื่อว่าเงินในคดีโครงการระบายข้าวแบบรัฐต่อรัฐที่โอนให้นางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ (อดีตคู่สมรส) เป็นเงินของพันตรีวีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ซึ่งมีพฤติการณ์ โอน ยักย้าย แปรสภาพหรือซุกซ่อนทรัพย์สิน ในที่ดินไปยังบุคคลใกล้ชิด

2 นางสาวอรชума วัจนะพุกกะ (บุตร) มีที่ดินเพิ่มขึ้น จำนวน 3 แปลง

- ที่ดินโฉนดเลขที่ 33828 ต.หนองบอน อ.ประเวศ กรุงเทพมหานคร
- ที่ดินโฉนดเลขที่ 41114 ต.ดอกไม้ อ.ประเวศ กรุงเทพมหานคร
- ที่ดินโฉนดเลขที่ 41115 ต.ดอกไม้ อ.ประเวศ กรุงเทพมหานคร

ที่ดินโฉนดเลขที่ 33828 ตำบลหนองบอน อำเภอประเวศ กรุงเทพมหานคร

ปรากฏว่านางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) เป็นผู้ติดต่อขอซื้อที่ดินกับ นางสาวอัษฎลี ทวีเกียรติตระกูล โดยมีการตกลงราคากันที่ตารางวาละ 45,000 บาท เป็นเงิน 21,825,000 บาท และนางสาวอัษฎลี ทวีเกียรติตระกูล ทราบจากนางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) ว่ามีความประสงค์ที่จะซื้อที่ดิน ให้กับนางสาวอรชума วัจนะพุกกะ (หลานสาว) ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2555 นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) ทำสัญญาจะซื้อจะขาย กับนางสาวอัษฎลี ทวีเกียรติตระกูล ณ หมู่บ้านสวนครินทร์ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยนางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) ลงนามในสัญญาฐานะ ผู้จะซื้อ และ พล.ต.ต. วีระวัฒน์ วัจนะพุกกะ (บิดา) เป็นพยาน กับนายศุภชัย โตพิบูล ลงนามในสัญญาฐานะผู้จะขาย และนางอัษฎลี ทวีเกียรติตระกูล เป็นพยานโดยเจ้าของที่ดินได้รับมัดจำเป็นเงิน 5,000,000 บาท เป็นแคชเชียร์เช็ค สำหรับเงินที่เหลือ จำนวน 16,825,000 บาท จะแบ่งชำระเป็นแคชเชียร์เช็ค 3 งวด ดังนี้

งวดที่ 1 ชำระในเดือนเมษายน 2555 เป็นเงินจำนวน 5,000,000 บาท
 งวดที่ 2 ชำระในเดือนพฤษภาคม 2555 เป็นเงินจำนวน 5,000,000 บาท
 งวดที่ 3 ชำระเงินในวันที่โอนกรรมสิทธิ์ ภายในเดือนมิถุนายน 2555 เป็นเงินจำนวน 6,825,000 บาท

จ่ายเงินมัดจำ

เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2555 พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ดอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ จำนวน 5,000,000 บาท เพื่อซื้อแคชเชียร์เช็ค จำนวน 5,000,000 บาท เพื่อจ่ายเป็นค่ามัดจำที่ดิน

จ่ายชำระงวดที่ 1 ระหว่างวันที่ 17-19 เมษายน 2555

พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ดอนเงินสดจากบัญชีเงินฝากธนาคารของตน นำฝากเข้าบัญชี นางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ (อดีตคู่สมรส) จำนวน 5,000,000 บาท ต่อมา นางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ (อดีตคู่สมรส) ได้ถอนเงินสดที่ได้ นำฝากเข้าบัญชี นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) จำนวน 5,000,000 บาท และมารดาจึงได้ถอนเงินสดจากธนาคาร จำนวน 5,000,000 บาท เพื่อซื้อแคชเชียร์เช็ค จำนวน 5,000,000 บาท ลงวันที่ 19 เมษายน 2555 จ่ายชำระค่าที่ดินดังกล่าว

จ่ายชำระเงินงวดที่ 2 ระหว่างวันที่ 14-19 พฤษภาคม 2555

พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ดอนเงินสดจากบัญชีเงินฝากธนาคารของตน นำฝากเข้าบัญชี นางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ (อดีตคู่สมรส) จำนวน 5,000,000 บาท นางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ (อดีตคู่สมรส) ได้ถอนเงินสดที่ได้ จำนวน 1,800,000 บาท นำฝากเข้าบัญชี นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) จำนวน 1,800,000 บาท (ครั้งที่ 1) ต่อมา ดอนเงินสดที่ได้ จำนวน 1,800,000 บาท นำฝากเข้าบัญชี มารดาผู้ถูกกล่าวหาจำนวน 1,800,000 บาท (ครั้งที่ 2) และ ดอนเงินสดที่ได้ จำนวน 1,400,000 บาท นำฝากเข้าบัญชี นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) จำนวน 1,400,000 บาท (ครั้งที่ 3) รวมเป็นเงินจำนวน 5,000,000 บาท นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) จึงได้ถอนเงินสดจากธนาคาร จำนวน 5,000,000 บาท เพื่อซื้อแคชเชียร์เช็ค จำนวน 5,000,000 บาท ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2555 จ่ายชำระค่าที่ดินดังกล่าว

จ่ายชำระเงินงวดที่ 3 ระหว่างวันที่ 30 พฤษภาคม ถึง 3 มิถุนายน 2555

พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ดอนเงินสดจากบัญชีเงินฝากธนาคารของตน นำฝากเข้าบัญชี นางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ (อดีตคู่สมรส) จำนวน 7,500,000 บาท ได้ถอนเงินสดที่ได้ จำนวน 1,800,000 บาท นำฝากเข้าบัญชี นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) จำนวน 1,800,000 บาท (ครั้งที่ 1) ต่อมา ดอนเงินสดที่ได้ จำนวน 1,800,000 บาท นำฝากเข้าบัญชี นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) จำนวน 1,800,000 บาท (ครั้งที่ 2) ดอนเงินสดที่ได้ จำนวน 1,800,000 บาท นำฝากเข้าบัญชี นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) จำนวน 1,800,000 บาท (ครั้งที่ 3) และ ดอนเงินสดที่ได้ จำนวน 1,425,000 บาท นำฝากเข้าบัญชี นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) จำนวน 1,425,000 บาท (ครั้งที่ 4) รวมเป็นเงินจำนวน 6,825,000 บาท เพื่อซื้อแคชเชียร์เช็ค จำนวน 6,825,000 บาท ลงวันที่ 3 มิถุนายน 2555 จ่ายชำระค่าที่ดินดังกล่าว

ที่ดินโฉนดเลขที่ 41114 ตำบลดอกไม้ อำเภอประเวศ กรุงเทพมหานคร

ปรากฏว่า พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ เป็นผู้ซื้อที่ดินจาก นางสาวสุทธิพันธ์ กาญจนสุนานนท์ เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2556 ทำสัญญาซื้อขายที่สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาประเวศ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 10,950,000 บาท โดยในวันทำสัญญาซื้อขายที่ดิน นางสาวสุทธิพันธ์ กาญจนสุนานนท์ ไม่ทราบชื่อผู้ซื้อ แต่ทราบว่าผู้ซื้อเป็นหมอมทหาร ส่วนนางสาวดวงพร อัครงค์กาญจนรัตน์ ทราบว่าผู้ซื้อชื่อวีระวุฒิ วัจนะพุกกะ และในวันนั้น นางสาวดวงพร อัครงค์กาญจนรัตน์ ได้พบกับนายวีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ผู้ซื้อ ทำให้ทราบว่าผู้ซื้อเคยเป็นหมอมทหาร ส่วนในเรื่องเอกสารทั้งหมด ผู้ซื้อได้จัดการเอกสารเรียบร้อยแล้ว และนำมาให้ นางสาวสุทธิพันธ์ กาญจนสุนานนท์ ลงชื่อ โดยในการซื้อขาย จ่ายเป็นแคชเชียร์เช็ค จำนวนเงิน 10,950,000 บาท โดย นางสาวสุทธิพันธ์ กาญจนสุนานนท์ ผู้ขายนำแคชเชียร์เช็คฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร วันที่ 23 เมษายน 2556 และที่ดินมีการเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ดังนี้

2556
23
เมษายน

นางสาวสุทธิพันธ์ กาญจนสุนานนท์ (เจ้าของที่ดิน)
ขายที่ดินให้ นายสมาน ญาติม ซึ่งเป็นบิดาของ
นางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ

2557
24
ตุลาคม

นายสมาน ญาติม
ยกที่ดินให้ นางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ

2557
24
ตุลาคม

นางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ
ยกที่ดินให้ นางสาวอรชума วัจนะพุกกะ

ที่ดินโฉนดเลขที่ 41115 ตำบลดอกไม้ อำเภอประเวศ กรุงเทพมหานคร

ปรากฏว่า พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ เป็นผู้ขอซื้อที่ดินจากนายประโยชน์ นีละคุปต์ โดยผ่านนายหน้าที่ดิน โดยนายประโยชน์ นีละคุปต์ ฝากขาย กับบริษัท เบสท์แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ซิง จำกัด ซึ่งมีข้อตกลงว่า จะต้องจ่าย ค่านายหน้า 3% ของราคาขาย รวมเป็นเงิน 8,832,000 บาท นายประโยชน์ นีละคุปต์ ทราบจากบริษัทนายหน้าว่า ผู้ซื้อที่ดิน คือ นายวีระวุฒิ วัจนะพุกกะ

เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2556 ได้ทำการซื้อขาย ณ สำนักงานที่ดิน กรุงเทพมหานคร สาขาประเวศ นายประโยชน์ นีละคุปต์ ได้พบกับ นายวีระวุฒิ และนางสาวชุตินา วัชรพุกกะ (อดีตคู่สมรส) และนอกจากนี้ นายประโยชน์ นีละคุปต์ ทราบจาก พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ต้องการซื้อ ให้นายสมาน ญาติมิ (บิดาอดีตคู่สมรส) โดยมีข้อตกลงกันว่าผู้ซื้อจะเป็น ผู้ออกค่าธรรมเนียม จำนวนเงิน 76,800 บาท และนายประโยชน์ นีละคุปต์ จะเป็นผู้ออกค่าภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา 142,000 บาท และค่าอากรแสตมป์ 25,005 บาท รวมเป็นเงิน 167,005 บาท โดยใช้ราคาทุนทรัพย์ 5,000,000 บาท เพื่อประเมินการเสียค่าใช้จ่ายในการโอน

โดยในการซื้อขาย จ่ายเป็นเช็คเช็คธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลพลาซา บางนา จำนวนเงิน 2,832,000 บาท และ จำนวนเงิน 6,000,000 บาท รวมเป็นเงิน 8,832,000 บาท ที่ดินมีการ เปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ ดังนี้

2556
23
เมษายน

นายประโยชน์ นีละคุปต์
ขายที่ดินให้นายสมาน ญาติมิ (บิดาอดีตคู่สมรส)

2557
24
ตุลาคม

นายสมาน ญาติมิ (บิดาอดีตคู่สมรส)
ยกที่ดินให้ นางสาวชุตินา วัชรพุกกะ (อดีตคู่สมรส)

2557
24
ตุลาคม

นางสาวชุตินา วัจนะพุกกะ (อดีตคู่สมรส)
ยกที่ดินให้ นางสาวอรชุนา วัจนะพุกกะ (บุตรสาว)

3

นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) มีที่ดินเพิ่มขึ้น 7 แปลง

- ที่ดินโฉนดเลขที่ 48405 ต.สำโรงฝั่งเหนือ อ.พระโขนง กรุงเทพมหานคร
- ที่ดินโฉนดเลขที่ 92852 ต.สำโรงฝั่งเหนือ อ.พระโขนง กรุงเทพมหานคร
- ที่ดินโฉนดเลขที่ 92853 ต.สำโรงฝั่งเหนือ อ.พระโขนง กรุงเทพมหานคร
- ที่ดินโฉนดเลขที่ 92854 ต.สำโรงฝั่งเหนือ อ.พระโขนง กรุงเทพมหานคร
- ที่ดินโฉนดเลขที่ 92855 ต.สำโรงฝั่งเหนือ อ.พระโขนง กรุงเทพมหานคร
- ที่ดินโฉนดเลขที่ 92856 ต.สำโรงฝั่งเหนือ อ.พระโขนง กรุงเทพมหานคร
- ที่ดินโฉนดเลขที่ 92857 ต.สำโรงฝั่งเหนือ อ.พระโขนง กรุงเทพมหานคร

ที่ดินโฉนดเลขที่ 48405 ตำบลสำโรงฝั่งเหนือ อำเภอพระโขนง กรุงเทพมหานคร

ปรากฏว่านางสาวนันทนิตย์ สุวรรณศิลป์ บุตรของนางจันทิมา สุวรรณศิลป์ ติดต่อชายที่ดินผ่านนายหน้าและนางจันทิมา สุวรรณศิลป์ เจ้าของที่ดิน ไม่ทราบว่ารายละเอียดในสัญญาซื้อขายที่ดิน เนื่องจากนายหน้าเป็นผู้จัดทำเอกสารทั้งหมดให้นางจันทิมา สุวรรณศิลป์ ลงลายมือชื่อในเอกสารเท่านั้น เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2556 นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) ชื่อที่ดินจากนางจันทิมา สุวรรณศิลป์ ในราคามูลค่า 1,140,000 บาท การจ่ายชำระเป็น แคนเซียร์เช็คธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) จำนวน 1,140,000 บาท และนำฝากเข้าบัญชีธนาคาร ชื่อบัญชีเจ้าของที่ดิน เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2556 จำนวน 1,140,000 บาท

ที่ดินโฉนดเลขที่ 92852 ตำบลสำโรงฝั่งเหนือ อำเภอพระโขนง กรุงเทพมหานคร

ที่ดินโฉนดเลขที่ 92853 ตำบลสำโรงฝั่งเหนือ อำเภอพระโขนง กรุงเทพมหานคร

ปรากฏว่านางสาวนันทนิตย์ สุวรรณศิลป์ หลานสาว ติดต่อชายที่ดินผ่านนายหน้าโดยนางวีณา เวชชบุษกร เจ้าของที่ดิน ไม่ทราบว่าชายที่ดินให้กับผู้ใด ไม่ทราบว่าในสัญญาซื้อขายได้มีการทำสัญญาขายที่ดินกันในราคาขายเท่าใดเพราะนายหน้าเป็นผู้จัดทำเอกสารทั้งหมดให้นางวีณา เวชชบุษกร ลงลายมือชื่อ ในเอกสารเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีพี่น้องของนางวีณา เวชชบุษกร ก็ตกลงขายที่ดินพร้อมกัน รวม 6 แปลง เนื่องจากติดปัญหาในการใช้ทางเข้าออก

เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2556 นางอรณี วัจนะพุกกะ(มารดา) ชื่อที่ดินจากนางวีณา เวชชบุษกร จำนวน 2 แปลง คือ โฉนดเลขที่ 92852 และโฉนดเลขที่ 92853 ในราคาแปลงละ 1,129,000 บาท และ 1,126,000 บาท ตามลำดับ การชำระเงิน นางวีณา เวชชบุษกร จำไม่ได้ว่าเป็นเช็คหรือแคชเชียร์เช็ค 2 ฉบับ โดยนำเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาพันธทิพย์ พลาซ่า งามวงศ์วาน จำนวน 1,129,000 บาทในวันที่ 14 เมษายน 2556 ส่วนอีกฉบับนำฝากธนาคารชื่อนายวราร์ เหมหลาย และนางวีณา เวชชบุษกร จำนวน 2 คนรวมจำนวน 1,126,000 บาท ในวันที่ 20 เมษายน 2556

ที่ดินโฉนดเลขที่ 92854 ตำบลสำโรงฝั่งเหนือ อำเภอพระโขนง กรุงเทพมหานคร

ปรากฏว่านางสาวนันทนิตย์ สุวรรณศิลป์ ติดต่อชายที่ดินผ่านนายหน้า ซึ่งไม่ทราบว่าหลานสาวได้ติดต่อใครเป็นนายหน้าหรือขายให้กับผู้ใด โดยนางสาวสุประวีณ์ เหมหลาย และพี่น้องได้ตกลงกันขายที่ดินรวมกัน เมื่อวันที่โอนกรรมสิทธิ์ที่สำนักงานกรุงเทพมหานคร สาขาประเวศ เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2556 นางสาวสุประวีณ์ เหมหลาย ได้ไปที่สำนักงานที่ดินพร้อมหลานและพี่น้อง และได้พบกับกลุ่มผู้มาซื้อที่ดินแต่นางสาวสุประวีณ์ เหมหลาย ไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ซื้อ โดยหลานจะเป็นผู้รับแคชเชียร์เช็คจากผู้ซื้อมาให้ นางสาวสุประวีณ์ เหมหลาย จึงตรวจสอบจำนวนเงินว่าถูกต้องเท่านั้น

เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2556 นางอรณี วัจนะพุกกะ(มารดา)ชื่อที่ดินจากนางสาวสุประวีณ์ เหมหลาย จำนวน 1,129,000 บาท การชำระเป็นแคชเชียร์เช็คของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และได้นำฝากเข้าบัญชีธนาคาร เจ้าของที่ดิน จำนวน 1,129,000 บาท เมื่อวันที่ 11 เมษายน 2556

ที่ดินโฉนดเลขที่ 92855 ตำบลสำโรงฝั่งเหนือ อำเภอพระโขนง กรุงเทพมหานคร

ปรากฏว่านางสาวนันท์นิตย์ สุวรรณศิลป์ ติดต่อขายที่ดินกับน้องๆ ซึ่งมีที่ดินแปลงติดกันว่าจะขายรวมกัน ประกอบกับที่ดินของนางพะเยาว์ ลิมสกุล อยู่บริเวณตรงกลางที่ดินของน้องๆ โดยการขายที่ดินดังกล่าว นางพะเยาว์ ลิมสกุล ได้ติดต่อขายผ่านนายหน้า แต่นางพะเยาว์ ลิมสกุล ไม่ทราบรายละเอียดและไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ซื้อ และโอนกรรมสิทธิ์เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2556 ณ สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาประเวศ พร้อมกับน้องๆ และหลานของนางพะเยาว์ ลิมสกุล

เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2556 นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) ซื้อที่ดินจากนางพะเยาว์ ลิมสกุล ในราคาประมาณ 1,000,000 บาท การชำระเงินนางพะเยาว์ ลิมสกุล จำไม่ได้ว่าได้รับชำระค่าที่ดินเป็นเช็คหรือแคชเชียร์เช็คเพียงแต่ตรวจสอบว่าได้รับเช็คหรือแคชเชียร์เช็คตามราคาที่ได้ตกลงขายเท่านั้น และได้นำเช็คหรือแคชเชียร์เช็ค เข้าฝากบัญชีธนาคาร สาขาเดียวกับนายธนศ เมฆลาย ที่ขายที่ดินพร้อมกัน

ที่ดินโฉนดเลขที่ 92856 ตำบลสำโรงฝั่งเหนือ อำเภอพระโขนง กรุงเทพมหานคร

ปรากฏว่านางสาวนันท์นิตย์ สุวรรณศิลป์ ติดต่อขายที่ดินผ่านนายหน้า โดยไม่ทราบว่าขายให้กับผู้ใด และโอนกรรมสิทธิ์ เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2556 สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาประเวศ โดยที่นายธนศ เมฆลาย ไม่ได้ไปดำเนินการเอง แต่ได้มอบอำนาจให้พี่สาวไปดำเนินการแทน

เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2556 นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) ซื้อที่ดินจากนายธนศ เมฆลาย ราคา 1,129,000 บาท การชำระเงินนายธนศ เมฆลาย ได้รับเงินจำนวน 1,129,000 บาท แต่จำไม่ได้ว่าเป็นเช็คหรือแคชเชียร์เช็ค ได้นำฝากเข้าบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาพันธุ์ทิพย์พลาซ่างามวงศ์วาน เมื่อวันที่ 17 เมษายน 2556

ที่ดินโฉนดเลขที่ 92857 ตำบลสำโรงฝั่งเหนือ อำเภอพระโขนง กรุงเทพมหานคร

ปรากฏว่านางสาวนันท์นิตย์ สุวรรณศิลป์ ติดต่อขายที่ดินผ่านนายหน้า โดยไม่ทราบว่าผู้ซื้อเป็นใครและมีการทำสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินกันหรือไม่ เนื่องจากหลานสาวเป็นผู้ดำเนินการทั้งหมดทั้งในเรื่องเอกสาร และโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2556 ณ สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาประเวศ และเรื่องการรับแคชเชียร์เช็ค นายวราห์ เมฆลาย ลงลายมือชื่อในเอกสารและตรวจสอบว่าเงินที่ได้รับถูกต้องตามราคาและไม่พบกับผู้ซื้อ

เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2556 นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) ซื้อที่ดินจากนายวราห์ เมฆลาย ในราคา 1,129,000 บาท การชำระเงินนายวราห์ เมฆลาย ได้รับชำระค่าที่ดินเป็นแคชเชียร์เช็ค แต่จำไม่ได้ว่าเป็นแคชเชียร์เช็คของธนาคารใด เพียงตรวจสอบจำนวนเงินว่าตรงกับราคาขายเท่านั้น ซึ่งนายวราห์ เมฆลาย ได้รับแคชเชียร์เช็คจากหลานสาวที่ไปดำเนินการด้วยในวันโอนกรรมสิทธิ์ จากนั้นในวันต่อมา คือวันที่ 11 เมษายน 2556 ได้นำแคชเชียร์เช็คไปซื้อสลากออมสินที่ธนาคารออมสิน สาขาปากเกร็ด เป็นเงินจำนวน 1,129,000 บาท

ซึ่งเมื่อตรวจสอบเส้นทางการเงินพบว่า วันที่ 14 มีนาคม 2556 บัญชีเงินฝากธนาคารของนางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) พบว่า มีการนำฝากด้วยเช็ค จำนวน 13,800,000 บาท ในวันที่ 9 เมษายน 2556 นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) ถอนเงินจ่ายชำระค่าที่ดิน ซึ่งยังไม่ทราบแหล่งที่มาของเงินดังกล่าว ประกอบกับในปีที่ซื้อที่ดิน มารดาผู้ถูกกล่าวหา มีรายได้ที่ยื่นชำระภาษีเพียง 380,000 บาท ซึ่งไม่น่าจะมีเงินเพียงพอในการซื้อที่ดินดังกล่าว

โรงเรียนและสิ่งปลูกสร้าง

ห้องชุดศาลาแดง โคโลเนต เลขที่ 21/57 ชั้น 6 อาคาร 1 แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร

ปรากฏว่านายเสนธิป ศรีไพพรรณ เจ้าของห้องชุดศาลาแดง โคโลเนต ได้ทำการปล่อยเช่าผ่านทางเว็บไซต์ แอร์บีเอ็นบีปี 2556 และทราบจากนายหน้าว่า พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ สนใจจะซื้อห้องชุดให้กับบิดา โดยมีความประสงค์จะซื้อห้องชุดดังกล่าว แต่จะไม่โอนเป็นกรรมสิทธิ์เป็นชื่อของตนเอง แต่จะโอนกรรมสิทธิ์ เป็นชื่อของบิดา ซึ่งนายหน้าได้แจ้งว่าได้พบกับ พลตำรวจตรี วีระวัฒน์ วัจนะพุกกะ เป็นผู้มาขอซื้อห้องชุด และเท่าที่ นายเสนธิป ศรีไพพรรณ ทราบ บิดาได้พูดว่าจะซื้อไว้เพื่อให้ลูกสาวอยู่อาศัย ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2556 พลตำรวจตรี วีระวัฒน์ วัจนะพุกกะ (บิดา) ซื้อจากนายเสนธิป ศรีไพพรรณ ขายห้องชุดในราคา 6,235,000 บาท

โดยราคาห้องชุดตกลงซื้อขายกันในราคา 6,200,000 บาท ส่วนอีก 35,000 บาท เป็นค่ามิเตอร์น้ำ-ไฟ และค่าส่วนกลาง โดยตกลงกันว่าจะมีการวางมัดจำเป็นเงิน 10% ของราคาซื้อขาย เป็นเงิน 620,000 บาท จึงได้มีการทำสัญญาจะซื้อจะขายกรรมสิทธิ์อาคารชุด ลงวันที่ 11 กรกฎาคม 2556 จึงได้มีการทำสัญญาขายห้องชุดและโอนกรรมสิทธิ์กันที่สำนักงานที่ดิน กรุงเทพมหานคร ซึ่งในการไปโอนกรรมสิทธิ์ดังกล่าว

การชำระเงินนายเสนธิป ศรีไพพรรณ รับเป็นแคชเชียร์เช็ค 2 ฉบับ โดยแคชเชียร์เช็คฉบับแรก จำนวน 4,578,540.60 บาท ส่วนอีกฉบับหนึ่ง เป็นแคชเชียร์เช็คสั่งจ่ายในนามของนายเสนธิป ศรีไพพรรณ จำนวนเงิน 421,459.40 บาท ซึ่งถ้ารวมกับมัดจำที่รับไว้จำนวน 620,000 บาท จะเป็นเงินรวมทั้งสิ้น 5,620,000 บาท ส่วนที่ขาดอีก 615,000 บาท ผู้ซื้อจะนำเงินสดมาเพื่อไว้ใช้จ่ายในการชำระค่าธรรมเนียมการโอน 45,868 บาท และภาษีอากร 86,062 บาท รวมทั้งสิ้น 131,930 บาท และจะมีการหักค่านายหน้า 3% ของราคาซื้อขาย เป็นเงิน 168,000 บาท ส่วนที่เหลือจำนวน 315,070 บาท ผู้ซื้อได้นำเงินสดเข้าบัญชีให้กับนายเสนธิป ศรีไพพรรณ

เมื่อตรวจสอบเส้นทางการเงินพบว่าวันที่ 10-11 กรกฎาคม 2556 มีการนำฝากเงินเข้าธนาคารออมสิน วันละ 900,000 บาท และธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) วันละ 900,000 บาท รวมทั้งสิ้น 3,600,000 บาท และนำเงินไปซื้อห้องชุด ในขณะที่พลตำรวจตรี วีระวัฒน์ วัจนะพุกกะ (บิดา) มีรายได้ที่ยื่นชำระภาษีเพียง 578,001.60 บาท ซึ่งไม่น่าจะมีเงินเพียงพอในการซื้อห้องชุดศาลาแดง โคโลเนต

ยานพาหนะ

1 พันตรี วีระวุฒิ วัจนพุกกะ มียานพาหนะเพิ่มขึ้นจำนวน 2 คัน

- รถยนต์ยี่ห้อ TOYOTA ทะเบียน สท 20 กรุงเทพมหานคร จดทะเบียนเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2556 เลขตัวถัง JTEHB211H608027763

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งคำสั่งให้ไต่สวนข้อเท็จจริง คำสั่งที่ 628/2558 ลงวันที่ 24 กรกฎาคม 2558 และ พันตรี วีระวุฒิ วัจนพุกกะ มีพฤติการณ์ ดังนี้

วันที่ 25 สิงหาคม 2558 โอนย้ายรถยนต์ยี่ห้อ TOYOTA ทะเบียน สท 20 กรุงเทพมหานคร ให้กับผู้ซื้อซึ่งเป็นผู้ครอบครอง และผ่อนชำระกับธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ผู้ถือครองกรรมสิทธิ์

คณะอนุกรรมการไต่สวน พิจารณาแล้วมีมติให้เชิญผู้ซื้อซึ่งเป็นผู้ครอบครอง มาให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการซื้อขายรถยนต์ดังกล่าว พบว่าเป็นบุคคลที่ 3 ที่ซื้อโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทน

- รถยนต์ยี่ห้อ MINI COOPER S ALL4 ทะเบียน ฉฐ 20 กรุงเทพมหานคร จดทะเบียนเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2556 เลขตัวถัง WMWSS72050WN75522

ปรากฏว่าเมื่อวันที่ 18 เมษายน 2557 โอนกรรมสิทธิ์ให้นางสาวชฎิมนันท์ ญาติมิ จำนวน 1 คัน

2 นางสาวชฎิมนันท์ วัชรพุกกะ มียานพาหนะเพิ่มขึ้น จำนวน 2 คัน

- รถยนต์ ยี่ห้อ VOLKSWAGEN ทะเบียน สธ 20 กรุงเทพมหานคร (ทะเบียนเดิม ฮบ 4865) จดทะเบียนเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2554 เลขตัวถัง WV2ZZZ7HZ5X012106

ข้อเท็จจริงปรากฏว่าอดีตคู่สมรส รับโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ยี่ห้อ VOLKSWAGEN ทะเบียน สธ 20 จากบริษัท สยามอินดิโก้ จำกัด ทั้งปรากฏเป็นข่าว “รถยนต์ โฟล์คสวาเก้น” ปริศนา อดีตภรรยาเลขชาฯ รมว.พานิชย์ โยงสัมพันธ์ลึก บุคคลสำคัญในวงการค้าข้าว และอดีตคู่สมรสมีพฤติการณ์ดังนี้

วันที่ 1 พฤษภาคม 2556 โอนย้ายรถยนต์ยี่ห้อ VOLKSWAGEN ทะเบียน สธ 20 ให้นายรณกร ฤณาพันธ์

วันที่ 2 พฤษภาคม 2557 โอนย้ายรถยนต์ยี่ห้อ VOLKSWAGEN ทะเบียน สธ 20 ให้นางชนิกันต์ ตั้งประโคน

- รถยนต์ ยี่ห้อ MINI COOPER RHD ทะเบียน ชฎ 2020 กรุงเทพมหานคร จดทะเบียนเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2555 เลขตัวถัง WMWSV 32090T153304

จากพยานหลักฐาน ดังกล่าว เชื่อว่าพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ซึ่งมีพฤติการณ์โอน ยักย้าย แปรสภาพหรือซุกซ่อนทรัพย์สินไปยังบุคคลใกล้ชิด ดังนี้

1 พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ เกี่ยวข้องในการติดต่อซื้อที่ดินห้องชุด ที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว รวมถึงการนำฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของนางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ และต่อมานางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ ถอนเงินและนำฝากเข้าบัญชีเงินธนาคารของนางอรณี วัชรพุกกะ (มารดา) เพื่อจ่ายชำระค่าซื้อที่ดิน โดยซื้อในชื่อนางสาวอรชума วัจนะพุกกะ (บุตรสาว) รวมทั้งที่ดินที่อยู่ในชื่อนางอรณี วัชรพุกกะ (มารดา) และห้องชุดที่อยู่ในชื่อ พลตำรวจตรี วีระวัฒน์ วัจนะพุกกะ (บิดา) เชื่อว่าทรัพย์สินทั้งหมดเป็นของ พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ที่ให้บุคคลอื่นถือครองแทน

รวมทั้งกระแสดำเนินการไหลเวียนของเงินในบัญชีเงินฝากธนาคาร และกระแสดำเนินการซื้อ/เพิ่มและขาย/ลดเงินลงทุน ของพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ และบุคคลใกล้ชิด ที่มีจำนวนมากผิดปกติในระหว่างดำรงตำแหน่ง

2 นางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ หลังจากจดทะเบียนหย่ากับ พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2555 ซึ่งอยู่ในระหว่างดำรงตำแหน่ง ได้ทำการเปลี่ยนค่านำหน้าชื่อ และนามสกุล มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นถึงการอำพรางตัวบุคคล ในการถือครองทรัพย์สินแทนพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ

3 นางสาวชฎิมา วัชรพุกกะ มีพฤติการณ์ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. รายงานการทำธุรกรรมทางการเงินว่านายสมคิด เอื้อนสุภา มีผู้ถูกกล่าวหาในคดีทุจริตโครงการระบายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ นำเงินสดโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล บางนา แล้วนำเงินที่ได้ไปซื้อที่ดินจำนวน 2 แปลง

4 เมื่อพิจารณารายได้ของพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีรายได้ตามแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ระหว่างปีภาษี 2554 – 2557 มีทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นไม่สัมพันธ์กับรายได้

5 นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) มีพฤติกรรมการโอนเงินลงทุนเป็นหลักทรัพยบริษัทฟินันเซียไชรัสจำกัด (มหาชน) (CPF) จำนวน 33,400,000 บาท และบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) (THAI) จำนวน 809,680 บาท ให้นางสาวอรชума วัจนะพุกกะ (หลานสาว) ในขณะที่อายุ 20 ปี แล้วโอนกลับมาวันที่ 1 มีนาคม 2556

6 พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ก่อนเข้ารับตำแหน่ง ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2553 - 29 สิงหาคม 2554 มีพฤติการณ์เกี่ยวกับกระแสเงินไหลเวียนที่ผิดปกติ โดยพบว่ามีกระแสเงินที่มีการทำรายการฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารจำนวน 527,847,324.51 บาท และถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากธนาคารจำนวน 526,899,589 บาท เป็นจำนวนมาก ซึ่งเชื่อว่าเงินที่ถอนออกไป พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ต้องการโยกย้ายบัญชีเงินฝากไปยังบุคคลใกล้ชิด เพื่อตกแต่งบัญชี ซึ่งเมื่อเทียบกับบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในตำแหน่งผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ผู้ถูกกล่าวหา มีเงินฝากคงเหลือเพียงเล็กน้อย ขณะที่บุคคลใกล้ชิดมีกระแสเงินฝากและเงินลงทุนไหลเวียนเป็นจำนวนมาก

ข้อพิจารณาเกี่ยวกับที่มาของทรัพย์สิน

พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำนวน 6 ครั้ง ครั้งแรกเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2554 โดยเป็นการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (5) ข้าราชการการเมืองอื่นนอกจาก (1) และ (2) ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และได้สมรส มีบุตรด้วยกันจำนวน 1 คน ต่อมาพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ได้จดทะเบียนหย่า กับอดีตนางคู่สมรส เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2555 จากการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และข้อเท็จจริงที่ได้จากธนาคารและสถาบันการเงิน หลักทรัพย์หรือกองทุนกรรมที่ดิน กรรมกรขนส่งทางบก และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอบปากคำพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ และบุคคลใกล้ชิด ซึ่งเป็นญาติ รวม จำนวน 7 คน

ปรากฏว่าเมื่อตรวจสอบรายการเคลื่อนไหวทางการเงินฝากธนาคารของพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ และบุคคลใกล้ชิด ในระหว่างปี 2554 – 2557 ซึ่งเป็นปีที่พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ พบว่าในช่วงระยะเวลาดังกล่าว พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ และบุคคลใกล้ชิด

มีรายการเคลื่อนไหวทางการเงิน ในบัญชีเงินฝากธนาคารจำนวนมาก และทรัพย์สินเพิ่มขึ้นจำนวนมากไม่สัมพันธ์กับรายได้ จากการสอบปากคำพยานบุคคลพบว่าพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับการติดต่อขอซื้อทรัพย์สินและให้บุคคลอื่นถือครองแทน อีกทั้งมีพฤติการณ์โอนเงินให้บุคคลใกล้ชิด ต่อกันเป็นทอดๆ และในระหว่างดำรงตำแหน่งได้จดทะเบียนหย่ากับนางชฎิมา วัจนะพุกกะ พร้อมทั้งเปลี่ยนค่านำหน้าชื่อ-นามสกุล มีลักษณะคล้ายนามสกุลเดิม เพื่อเป็นการอำพราง ดังนั้น จึงเชื่อว่าทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นทั้งหมดของบุคคลใกล้ชิด เป็นของพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ

การไต่สวนข้อเท็จจริง

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ได้นำทรัพย์สินส่วนหนึ่งไปฝากไว้ในชื่อของบุคคลใกล้ชิด คือ 1. นางสาวชุกฎิมา วัชรพุกกะ (อดีตคู่สมรส) 2. นางสาวอรชума วัจนะพุกกะ (บุตรสาว) 3. พลตำรวจตรี วีระวัฒน์ วัจนะพุกกะ (บิดา) 4. นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) 5. นายสมาน ญาติมิ (บิดาอดีตคู่สมรส) และต่อมาพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ได้มีพฤติการณ์นำฝากเงินให้กับบุคคลใกล้ชิด เพื่อซื้อทรัพย์สิน และโอน ยักย้าย ทรัพย์สินให้บุคคลใกล้ชิดและบุคคลที่สาม ที่มีการซื้อขาย ทรัพย์สินโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทน คณะอนุกรรมการไต่สวน จึงได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้ช่วย เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และเมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ว่าร้ายรอยผิดปกติ รวมมูลค่า 1,074,355,389.34 บาท โดยพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา แต่อย่างไรก็ดี ส่วนบุคคลใกล้ชิดได้ทำหนังสือชี้แจงถึงที่มาของทรัพย์สิน ตามที่คณะอนุกรรมการไต่สวนแจ้งว่าเป็นตัวแทนในการครอบครอง ทรัพย์สินแทนพันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ แต่คำชี้แจงประกอบข้อเท็จจริงที่ได้ จากการไต่สวนไม่สามารถรับฟังได้ คณะกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ และบุคคลใกล้ชิด ไม่สามารถชี้แจงที่มา ของทรัพย์สิน ประกอบด้วย เงินฝากธนาคาร เงินลงทุน ที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง และยานพาหนะ โดยทรัพย์สินดังกล่าวเพิ่มขึ้นไม่สัมพันธ์กับรายได้ระหว่าง พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงพาณิชย์ และเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะอนุกรรมการไต่สวน สรุปรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง เสนอ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้ว มีมติเป็นเอกฉันท์ ด้วยคะแนนเสียง 9 เสียง เห็นชอบตามความเห็นคณะอนุกรรมการไต่สวน พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ร้ายรอยผิดปกติโดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น มากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควรสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ รวมเป็นมูลค่า 896,554,760.28 บาท ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อ

พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ มูลค่า 79,389,106.02 บาท

2. ทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อ

นางสาวชุกฎิมา วัชรพุกกะ (อดีตคู่สมรส) มูลค่า 367,313,112.70 บาท

3. ทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อ

นางสาวอรชума วัจนะพุกกะ (บุตรสาว) มูลค่า 41,607,000.00 บาท

4. ทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อ

นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา) มูลค่า 357,555,747.16 บาท

5. ทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อ

พลตำรวจตรี วีระวัฒน์ วัจนะพุกกะ (บิดา) มูลค่า 43,388,526.50 บาท

6. ทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อ

นายสมาน ญาติมิ (บิดาอดีตคู่สมรส) มูลค่า 5,901,267.90 บาท

7. ทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อ

นางสาวชุตินันท์ ญาติมิ (หลานอดีตคู่สมรส) มูลค่า 1,400,000.00 บาท

ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินของ พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ รวมมูลค่า 896,554,760.28 บาท ที่ได้มา โดยจำรวยผิดปกติดกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 80 (1) รวมทั้งขอให้อัยการสูงสุด ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อจัดให้มีวิธีคุ้มครอง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 254 (1) และหากไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าจำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติดกเป็นของแผ่นดินได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ให้ขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี ตามนัยมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542

คำพิพากษา

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2562 พิพากษาว่าทรัพย์สินของ พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ ผู้ถูกกล่าวหา ที่มีชื่อของบุคคลดังต่อไปนี้ คือ

1. พันตรี วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ (ผู้ถูกกล่าวหา)	มูลค่ารวม	79,389,106.02	บาท
2. นางสาวชฎิมา วัจนะพุกกะ (อดีตคู่สมรส)	มูลค่ารวม	367,313,112.70	บาท
3. นางสาวอรชума วัจนะพุกกะ (บุตรสาว)	มูลค่ารวม	41,607,000.00	บาท
4. นางอรณี วัจนะพุกกะ (มารดา)	มูลค่ารวม	357,555,747.16	บาท
5. พลตำรวจตรี วีระวัฒน์ วัจนะพุกกะ (บิดา)	มูลค่ารวม	43,388,526.50	บาท
6. นายสมาน ญาตนิ (บิดาอดีตคู่สมรส)	มูลค่ารวม	5,901,267.90	บาท
7. นางสาวชุตินันท์ ญาตนิ (หลานอดีตคู่สมรส)	มูลค่ารวม	1,400,000.00	บาท

รวมมูลค่าทรัพย์สินทั้งหมด 896,554,760.28 บาท พร้อมดอกผลของทรัพย์สินที่เกิดขึ้นให้ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 38 มาตรา 80 และมาตรา 83

ข้อคิดจากผู้ตรวจสอบคดีทุจริต

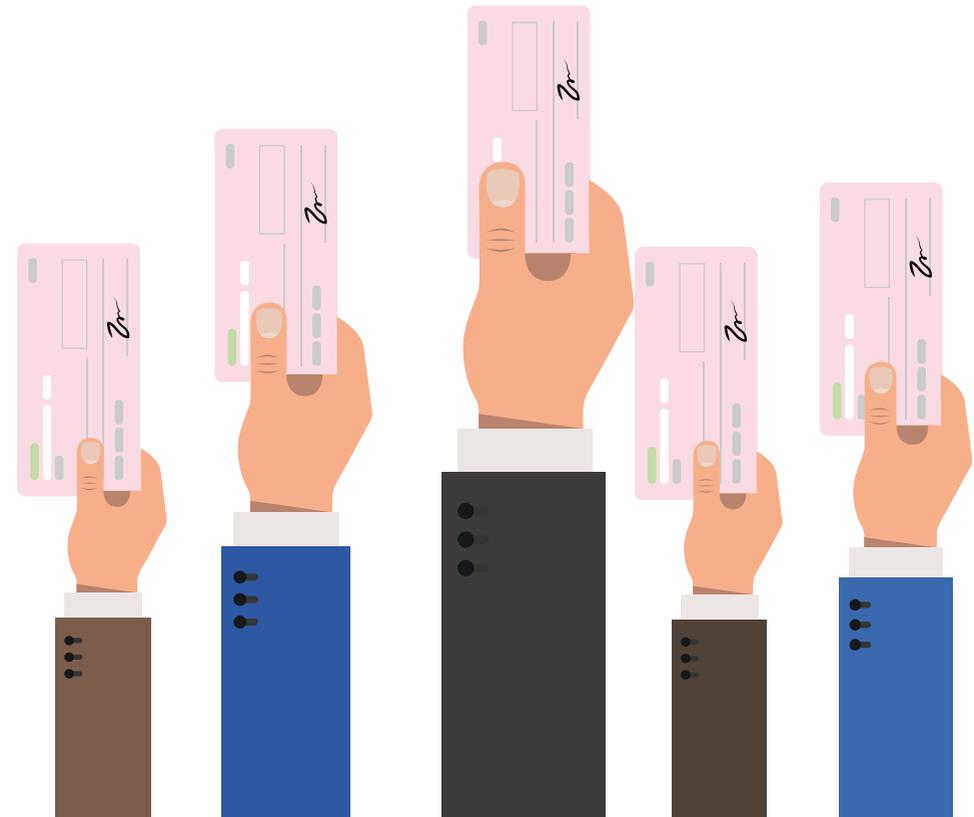
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นผู้ที่ทรงเกียรติ ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สำคัญ เมื่อเข้าสู่ตำแหน่ง ต้องมีความซื่อสัตย์ สุจริต เป็นธรรม โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล เพื่อเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวในการปฏิบัติหน้าที่ต่อชาติบ้านเมือง มิเช่นนั้นแล้ว เงินภาษีประชาชน แทนที่จะนำไปพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง ก็จะถูกสูญหายไปกับการทุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในลักษณะของการโอน ยักย้าย แปรสภาพหรือซุกซ่อนทรัพย์สินกับบุคคลใกล้ชิดเป็นผู้ถือครองทรัพย์สินแทนตนเอง

แคชเชียร์เช็ค

แคชเชียร์เช็ค Cashier's Cheque เป็นเช็คประเภทหนึ่งที่ธนาคารสั่งจ่ายโดยที่มีเงินสดอยู่ตามจำนวนกับที่ระบุในเช็ค และมีการระบุชื่อผู้รับไว้ อย่างชัดเจน ซึ่งวิธีซื้อแคชเชียร์เช็ค ซื้อได้ทั้งเงินสดหรือหักบัญชีเงินฝาก เท่าจำนวนที่ระบุในเช็คให้กับธนาคารพร้อมค่าธรรมเนียม ผู้ขายแคชเชียร์เช็ค ต้องเป็นธนาคารเสมอ ส่วนผู้รับเงินเป็นผู้ที่มีชื่ออยู่ในเช็ค แคชเชียร์เช็ค มีประโยชน์อย่างมาก คือ ใช้พกแทนเงินสดจำนวนมาก ไม่ต้องเสียเวลานับเงิน หากสูญหายก็มั่นใจได้ว่าเงินจะไม่หายไป เพราะผู้รับเงินต้องตรงกับในเช็คเท่านั้น ถึงจะรับเงินได้ โดยแคชเชียร์เช็คยังไม่มีวันหมดอายุ

ประการสำคัญคือ แคชเชียร์เช็ค ผู้ออกแคชเชียร์เช็คไม่ต้องเปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารที่จะออกแคชเชียร์เช็ค ขณะที่เช็คทั่วไป ผู้ส่งออกเช็คต้องมีบัญชีกระแสรายวันกับธนาคารที่จะออกเช็ค

คดีที่ 10 กรณีกล่าวหา นายธาริต เพ็งดิษฐ์
(อดีตอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ)

จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริง ที่ควรแจ้งให้ทราบ

คดีหมายเลขดำที่ อม. 177/2560

คดีหมายเลขแดงที่ อม. 10/2561

นายธาริต เพ็งดิษฐ์

นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อดีตอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ถูกพิพากษาลงโทษ คดีจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน จึงถูกศาลพิพากษาจำคุก 3 เดือน ปรับ 5,000 บาท โทษจำคุกให้รอลงอาญา เป็นระยะเวลา 2 ปี

จุดเริ่มต้น

ในขณะที่นายธาริต เพ็งดิษฐ์ ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ในปี 2555 ได้ปรากฏข่าวทางสื่อมวลชนและคำร้องเรียนจากประชาชนเกี่ยวกับบ้านหลังใหญ่สี่งาของนายธาริต เพ็งดิษฐ์ ที่จังหวัดนครราชสีมา ที่ดูเหมือนว่าบ้านหลังนี้จะปลูกสร้างรุกล้ำเข้าไปในพื้นที่ของป่าไม้ และเป็นสิ่งปลูกสร้างที่มีชั้นอย่างไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยหรือไม่

จากการตั้งคำถามและกระแสข่าวที่แพร่สะพัดนี้ ทำให้นายธาริต เพ็งดิษฐ์ ยิ่งถูกเพ่งเล็งว่ามีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติด้วยหรือไม่

ลงมือตรวจสอบ

จากกระแสข่าวลือที่แพร่สะพัดทั้งจากประชาชนและสื่อมวลชน คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้นำเรื่องเข้าสู่กระบวนการสืบหาข้อเท็จจริง

บุคคลผู้มีความสามารถ

เส้นทางอาชีพของ นายธาริต เพ็งดิษฐ์ ก่อนที่จะมาเป็นอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

จากเส้นทางอาชีพของ นายธาริต เพ็งดิษฐ์ เห็นได้ว่าเขานั้นเป็นบุคคลมากความสามารถ ทั้งเป็นคนเก่งและรอบรู้ในเรื่องกฎหมาย แต่ช่วงน่าเสียดายที่ นายธาริต เพ็งดิษฐ์ นั้นนำความรู้และความสามารถที่มีไปใช้ในทางที่ผิด ทุจริตต่อหน้าที่ ประชาชน และประเทศชาติ

ดำเนินการตรวจสอบ

เมื่อเข้าทำการตรวจสอบ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เริ่มจากประเด็นเรื่องของบ้านหลังใหญ่สีขาวที่ได้รับคำร้องเรียน และกำลังเป็นกระแสวิพากษ์วิจารณ์ในสังคมและสื่อในขณะนั้น ทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่งเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ไปตรวจสอบบ้านหลังดังกล่าวก็ปรากฏพบว่าบ้านหลังใหญ่สีขาวนั้นมีอยู่จริง

โดยที่มีป้ายตั้งอยู่ด้านหน้าบ้านเขียนว่า “ฟิออเร่ พาร์ค” ซึ่งปลูกสร้างมีลักษณะคล้ายรีสอร์ท เป็นบ้านหลังใหญ่มีอยู่ด้วยกัน 7 หลัง ซึ่งปรากฏว่าบ้านหลังดังกล่าวมีอยู่จริง ทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้ทำการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับบ้านหลังนี้กับนายธาริต เพ็งดิษฐ์

ข้อมูลเบื้องต้นของ “ฟออร์ พาร์ค”

บ้านหลังนี้ได้ทำการขออนุญาตปลูกสร้างวันที่ 2 พฤษภาคม 2555 ซึ่งเป็นวันก่อนที่นายธาริต เพ็งดิษฐ์ ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีครบทุก 3 ปีขณะดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่เมื่อทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ทำการตรวจสอบในแบบบัญชีที่ยื่น ปรากฏว่าบ้านหลังนี้ไม่ได้ทำการแสดงใดๆ ในแบบบัญชียื่นตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เลย!

หน้าที่การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ในกรณีดำรงตำแหน่งครบทุกสามปี หมายถึง ทุกสามปี ตลอดเวลาที่ยังดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีจะต้องทำการแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่งตามกฎหมาย เช่น ปลัดกระทรวงฯ อธิบดี ให้นับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งทุกสามปีต่อไป นับแต่วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินครั้งล่าสุด

(ตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542)

ตรวจสอบความพิรุณ

บ้านหลังนี้ได้ทำการขออนุญาตปลูกสร้างเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2555 ในขณะที่นายธาริต เพ็งดิษฐ์ เข้ารับตำแหน่งเป็นอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2552 นั้นหมายความว่าบ้านหลังดังกล่าวจะต้องแสดงรายการทรัพย์สิน ในวันที่ 18 ตุลาคม 2555 ซึ่งเป็นกรณีครบทุกสามปี ที่นายธาริต เพ็งดิษฐ์ อยู่ในตำแหน่งอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ DSI แต่นายธาริต เพ็งดิษฐ์ กลับไม่ได้แสดงด้วยเหตุนี้ทำให้คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. เชื่อว่าข่าวที่ปรากฏทางสื่อมวลชนที่กล่าวว่า นายธาริต เพ็งดิษฐ์ ร่ำรวยผิดปกตินั้นเริ่มมีมูลอยู่จริง

ทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. นอกจากจะสงสัยว่านายธาริต เพ็งดิษฐ์ ยื่นบัญชีทรัพย์สินเท็จแล้วนั้น โดยกรณีบ้านหลังใหญ่สี่ขวานนี้ เหตุให้สงสัยได้ว่าทรัพย์สินของนายธาริต เพ็งดิษฐ์ เป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากความร่ำรวยผิดปกติด้วยหรือไม่ ทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงดำเนินการสืบหาพยานและหลักฐานเพิ่มเติม

หน้าที่การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ตามที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว ตามแบบที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งและครบทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง

ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงรายการให้รวมถึงทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศ รวมถึงทรัพย์สินที่มีได้อยู่ในความครอบครองของผู้ยื่น คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามวรรคหนึ่งผู้ใดดำรงตำแหน่งทางการเมืองมากกว่าหนึ่งตำแหน่ง ให้ผู้นั้นแยกบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทุกตำแหน่งตามระยะเวลาการยื่นบัญชีที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้นๆ

(หน้าที่การยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” จาก พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 32)

ตรวจทรัพย์สินของนายธาริต เพ็งดิษฐ์ กรรยา และบุคคลใกล้ชิด

เริ่มแรกเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องการตรวจสอบความรั่วรัยของ นายธาริต เพ็งดิษฐ์ คือการที่นายธาริต เพ็งดิษฐ์ ต้องแสดงข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับบ้านหลังใหญ่สีขาวให้กับทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้ทางนายธาริต เพ็งดิษฐ์ ชี้แจงว่าทรัพย์สินนี้เป็นของใคร และหรือ ถ้าเป็นของนายธาริต เพ็งดิษฐ์ แล้วได้ทำการแสดงในแบบบัญชียื่นทรัพย์สิน และหนี้สินหรือไม่ เพื่อที่นายธาริต เพ็งดิษฐ์จะได้ยื่นค่าแกต่างว่าตนเอง ไม่มีความผิด และทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ยังคงดำเนินการตรวจสอบ รวบรวมพยานหลักฐานอื่นๆ เพิ่มเติมควบคู่กันไปในเวลาเดียวกัน ไม่ว่าจะทั้งบัญชีการเงิน อสังหาริมทรัพย์ บ้านและที่ดิน ทั้งที่อยู่ในชื่อ ของตนเอง ชื่อคู่สมรส ลูก บุคคลใกล้ชิด หรือบุคคลภายนอกทุกคน และแล้ว ในระหว่างการตรวจสอบ ทางคณะกรรมการก็ได้เริ่มพบร่องรอย...

ตรวจพบร่องรอย

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการตรวจสอบทรัพย์สินในชื่อของนายธาริต เพ็งดิษฐ์ คู่สมรส บุตร บุคคลใกล้ชิดและบุคคลภายนอกแล้ว ปรากฏว่า พบที่ดินที่เขาใหญ่ซึ่งเป็นของนางวรรณมล เพ็งดิษฐ์ (คู่สมรส) ที่เขาได้แสดง ในแบบบัญชี (ไม่ใช่ที่เดียวกันกับฟิออเร่ ปาร์ค) โดยที่ดินผืนนั้นจากการลงพื้นที่ ไปตรวจสอบ พบว่าเป็นที่ดินที่มีผู้เช่าอาศัยอยู่ แต่ความผิดปกติที่พบคือ

ใบเสร็จจ่ายเงินค่าเช่าที่ดิน ที่ค่าเช่าจะถูกโอนไปให้กับนายปิยฤกษ์ อรรถกานต์รัตน์ ที่ดินของนางวรรณมล เพ็งดิษฐ์ ที่ดินที่เขาอ้างว่าได้ขายไป ให้แก่บุคคลอื่นแล้ว แต่เงินค่าเช่าถูกโอนไปให้กับนายปิยฤกษ์ อรรถกานต์รัตน์

นายปิยฤกษ์ อรรถกานต์รัตน์ คือใคร ?

ธาริต เพ็งดิษฐ์
สามี

วรรณมล เพ็งดิษฐ์
ภรรยา

ปิยฤกษ์ อรรถกานต์รัตน์
หลานชายนางวรรณมล

ข้อสงสัย

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการตรวจสอบประวัติของ นายปิยฤกษ์ อรรถกานต์รัตน์ และปรากฏว่านายปิยฤกษ์ มีสถานะเป็นหลานของ นางวรรณมล เพ็งดิษฐ์ ซึ่งขณะนั้นนายปิยฤกษ์ อรรถกานต์รัตน์ มีอายุเพียง 20 ปีกว่าๆ และยังคงเป็นนักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ดังนั้น ระหว่างตรวจสอบทรัพย์สินของนายธาริต เพ็งดิษฐ์ และคู่สมรส ทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้ทำการตรวจสอบทรัพย์สินของนายปิยฤกษ์ อรรถกานต์รัตน์ ไปด้วยพร้อมกัน

ผลการตรวจสอบ

จากการตรวจสอบทรัพย์สินของนายธาริต เฟิงดิษฐ์ นางวรรษมล เฟิงดิษฐ์ และนายปิยฤกษ์ อรรถกานต์รัตน์ พบว่า

นายธาริต เฟิงดิษฐ์ ไม่ได้แสดงเงินฝาก เงินลงทุน สิ่งปลูกสร้าง บนที่ดินของตนเองและนางวรรษมล เฟิงดิษฐ์ ในแบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีกุสามปีที่อยู่ในตำแหน่งอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

1

เงินฝากธนาคาร 4 บัญชี
ของนายธาริต เฟิงดิษฐ์

2

เงินฝากธนาคาร 2 บัญชี
ซึ่งมีชื่อนายปิยฤกษ์ อรรถกานต์รัตน์
หลานของนางวรรษมล เฟิงดิษฐ์เป็นเจ้าของบัญชี

3

เงินลงทุนของนางวรรษมล เฟิงดิษฐ์ ในหุ้นบริษัท
1. หุ้นในบริษัทแกรนด์ แอสเสท ไทเทคส์ แอนด์ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)
2. หุ้นในบริษัทนครนรรษ แอสโซซิเอท จำกัด

หุ้นในบริษัท แกรนด์ แอสเสท ไทเทคส์ แอนด์ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน) จำนวน 6,000,000 หุ้น มูลค่า 6,000,000 บาท โดยเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2555 นางวรรษมล เฟิงดิษฐ์ รับโอนหุ้นดังกล่าวมาจากบริษัท Citynet Asia Limited ซึ่งผู้โอนมีที่อยู่ ที่เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน

หุ้นในบริษัท นครนรรษ แอสโซซิเอท จำกัด ของนางวรรษมล เฟิงดิษฐ์ จำนวน 1 หุ้น มูลค่า 1,000 บาท ซึ่งบริษัทนครนรรษ แอสโซซิเอท จำกัด มีสำนักงานใหญ่ ตามที่จดทะเบียนตั้งอยู่เลขที่ 115/115 หมู่ที่ 6 ถนนนางวงประชาพัฒนา แขวงสีกัน เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร อันเป็นสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์รวมของนายธาริต และนางวรรษมล เฟิงดิษฐ์ ที่แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ทั้งเป็นที่อยู่ที่ปรากฏตามทะเบียนราษฎรของทั้งสองคน นอกจากนี้นางวรรษมล เฟิงดิษฐ์ ยังเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกับนางสาวธนัญชพร น้อยหิรัญ เปิดบัญชีเงินฝากธนาคารและเบิกถอนเงินของบริษัทนครนรรษ แอสโซซิเอท จำกัด ได้

และนายธาริต เฟิงดิษฐ์ ไม่ได้แสดงรายการสิ่งปลูกสร้างขนาดประมาณ 900 ตารางเมตร บนที่ดินโฉนดเลขที่ 9326 และโฉนดเลขที่ 9917 ตำบลหนองน้ำแดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา เนื้อที่รวม 2 ไร่ 50 ตารางวา ซึ่งมีชื่อนางวรรษมล เฟิงดิษฐ์ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ สำหรับสิ่งปลูกสร้างได้ขออนุญาตปลูกสร้างเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2555 และขอเลขรหัสประจำบ้านเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2555 ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แจ้งให้นายธาริต เฟิงดิษฐ์ ชี้แจงเหตุผลที่ไม่แสดงทรัพย์สินดังกล่าวในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว แต่กลับได้รับการเพิกเฉย

ทรัพย์สินของนายธาริต เพ็งดิษฐ์ และ คู่สมรส

1

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ทำการตรวจสอบแบบบัญชี
เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2555

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการตรวจสอบดูในแบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2555 ซึ่งเป็นวันครบกำหนดที่นายธาริต เพ็งดิษฐ์ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีครบทุกสามปี ที่อยู่ในตำแหน่งอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ และทรัพย์สินที่ทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบนั้น พบว่า นายธาริต เพ็งดิษฐ์ ไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สิน คือเงินฝากธนาคาร 4 บัญชี ซึ่งมีชื่อนายธาริต เพ็งดิษฐ์ เป็นเจ้าของบัญชี และเมื่อตรวจสอบบัญชีดังกล่าว บางบัญชียังมียอดเงินคงเหลือ และบางบัญชีก็มีรายการเคลื่อนไหวทางบัญชี โดยมีเงินหมุนเวียนเป็นจำนวนมาก ดังนั้น นายธาริต เพ็งดิษฐ์ จึงมีหน้าที่ต้องแสดงบัญชีเงินฝากทั้ง 4 บัญชีต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

2

เงินฝากธนาคาร 2 บัญชี
โดยเป็นชื่อของ นายปิยฤกษ์ อรรถกานต์รัตน์
หลานของนางวรรณมล เพ็งดิษฐ์ เป็นเจ้าของบัญชี

เงินฝากธนาคาร 2 บัญชี โดยเป็นชื่อของ นายปิยฤกษ์ อรรถกานต์รัตน์ จากการตรวจสอบพบว่า นายปิยฤกษ์ อรรถกานต์รัตน์ เป็นนักศึกษาไม่ปรากฏว่ามีรายได้ แต่กลับมีเงินหมุนเวียนในบัญชีเป็นจำนวนมาก และนางวรรณมล เพ็งดิษฐ์ เคยให้ผู้เช่าที่ดินของตนเองโอนเงินค่าเช่าที่ดินเข้าบัญชีของ นายปิยฤกษ์ อรรถกานต์รัตน์ จึงเชื่อได้ว่าบัญชีเงินฝากทั้ง 2 บัญชี เป็นทรัพย์สินที่ นายธาริต เพ็งดิษฐ์ และนางวรรณมล เพ็งดิษฐ์ มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของ นายปิยฤกษ์ อรรถกานต์รัตน์ ดังนั้นทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินของทั้งสองที่มีอยู่จริง และทั้งสองได้ถือครองในวันที่ 18 ตุลาคม 2555 แต่นายธาริต เพ็งดิษฐ์ ไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าว จึงถือได้ว่าเป็นการปกปิดไม่แสดงรายการแห่งทรัพย์สินของตนเองและคู่สมรส เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบ จึงเป็นเหตุอันควรเชื่อได้ว่า นายธาริต เพ็งดิษฐ์ มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น

3

เงินลงทุนของ นางวรรณมล เพ็งดิษฐ์ ในหุ้นบริษัท 2 แห่ง

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า นางวรรณมล เพ็งดิษฐ์ เป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทแกรนด์ แอสเสท ไทเทคส์ แอนด์ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน) จำนวน 6,000,000 หุ้น มูลค่า 6,000,000 บาท จะเห็นได้ว่าหุ้นมีมูลค่าสูง โดยนางวรรณมล เพ็งดิษฐ์ รับโอนมาเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2555 ซึ่งเป็นวันก่อนวันที่ นายธาริต เพ็งดิษฐ์ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และนางวรรณมล เพ็งดิษฐ์ ยังเป็นผู้ถือหุ้นบริษัทนอร์ธ แอสโซซิเอท จำกัด ถึงแม้จะถือหุ้นเพียง 1 หุ้น แต่ปรากฏว่า บริษัทนอร์ธ แอสโซซิเอท จำกัด มีที่ตั้งสำนักงานใหญ่ที่เดียวกับที่อยู่ตามทะเบียนราษฎรของ นายธาริต เพ็งดิษฐ์ และนางวรรณมล เพ็งดิษฐ์ อีกทั้งนางวรรณมล เพ็งดิษฐ์ ยังเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกับนางสาวธนัญพร น้อยศิริ อดีตนายกสมาคมการค้าและเบิกถอนเงินของบริษัทได้ นอกจากนี้ บริษัทนอร์ธ แอสโซซิเอท จำกัด ได้ส่งจ่ายเช็ค 3 ฉบับ เป็นเงินรวม 4,500,000 บาท เพื่อชำระมัดจำค่าซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ 28532 ตำบลหลักหก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งต่อมาได้มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นชื่อของ นางวรรณมล เพ็งดิษฐ์ อันแสดงให้เห็นถึงการมีอำนาจจัดการในบริษัทดังกล่าว

4

สิ่งปลูกสร้างขนาด 900 ตารางเมตร บนที่ดินโฉนดเลขที่
9326 และ 9917 อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

สิ่งปลูกสร้างขนาด 900 ตารางเมตร บนที่ดินทั้ง 2 แปลงนี้ มีเนื้อที่รวม 2 ไร่ 50 ตารางวา โดยมีนางวรรณมล เพ็งดิษฐ์ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ทั้งนี้ได้มีการประเมินราคาที่ดินทั้ง 2 แปลง คิดเป็นมูลค่า 2,730,875 บาท สำหรับในส่วนของสิ่งปลูกสร้าง ได้ขออนุญาตปลูกสร้างบ้านเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2555 และขอเลขรหัสประจำบ้านเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2555 ได้เลขที่บ้าน 444 หมู่ที่ 11 ตำบลหนองน้ำแดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ได้มีการประเมินมูลค่าตามราคามาตรฐานสิ่งปลูกสร้าง เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2558 คิดเป็นเงิน 12,295,735.59 บาท อันจะเห็นได้ว่า ในวันที่ 18 ตุลาคม 2555 บ้านหลังดังกล่าวเป็นสิ่งปลูกสร้างที่อาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ ดังนั้น ที่ดินทั้งสองแปลง จึงมีร่องรอยและสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งหากเป็นกรณีที่ไม่มีสำเนาทะเบียนบ้าน นายธาริต เพ็งดิษฐ์ ก็ต้องแนบภาพถ่ายสีพร้อมระบุว่า ปลูกสร้างบนที่ดินแปลงใดและของบุคคลใด ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้นายธาริต เพ็งดิษฐ์ชี้แจงเหตุผลที่ไม่แสดงทรัพย์สินดังกล่าวในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว แต่นายธาริต เพ็งดิษฐ์ กลับเพิกเฉย

คำพิพากษา

แม้นายธาริต เพ็งดิษฐ์ จะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ และกรณีครบทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว แต่กลับ**ตรวจสอบแล้วพบว่าในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่ง** นายธาริต เพ็งดิษฐ์ไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินที่เป็นเงินฝากธนาคาร 4 บัญชี เงินลงทุนในหุ้น 2 แห่ง สิ่งปลูกสร้างบนที่ดิน 2 แปลง ของตนเองและของคู่สมรส และเงินฝาก ธนาคารอีก 2 บัญชีที่นายธาริต เพ็งดิษฐ์และนางวรรณมล เพ็งดิษฐ์คู่สมรส ทราบว่าได้มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองดูแลของนายปิยฤกษ์ อรรถกานต์รัตน์ แต่นายธาริต เพ็งดิษฐ์นั้นกลับปกปิดไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวข้างต้น

ทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้นายธาริต เพ็งดิษฐ์ ชี้แจงเหตุผล แต่กลับเพิกเฉย จึงมีเหตุอันควรเชื่อว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น

ศาลพิพากษาแล้วมีมติ เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2560 ว่านายธาริต เพ็งดิษฐ์ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่งผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาของทรัพย์สินและหนี้สิน ขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยห้ามมิให้นายธาริต เพ็งดิษฐ์ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่รัฐเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษาประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 41 วรรคหนึ่ง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 119 ให้จำคุก 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 41

ห้ามมิให้นายธาริต เพ็งดิษฐ์ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่รัฐ เป็นเวลา 5 ปี นับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษา

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 119

จำคุก 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท

แต่นายธาริต เพ็งดิษฐ์ ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 3 เดือน และปรับ 5,000 บาท

ไม่ปรากฏว่านายธาริต เพ็งดิษฐ์เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน ให้รอการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด 2 ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 41 กักให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 119

ข้อคิดจากผู้ตรวจสอบคดีทุจริต

ถ้าหากปล่อยให้ข้าราชการระดับสูงใช้ความรู้ในทางที่ผิด แสวงหาผลประโยชน์ ปกปิดยื่นเท็จโดยที่ไม่ทราบที่มาของทรัพย์สินและหนี้สิน การกระทำเหล่านี้ทุกสิ่งจะเชื่อมโยงและลามไปถึงเรื่องของการทุจริต ทำให้ประเทศขาดความน่าเชื่อถือและไม่ได้รับความเชื่อมั่น

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องต่อสู้กับอาชญากรคอปกขาว
ที่มาในหลายๆ รูปแบบ และนายธาริต เพ็งดิษฐ์ ก็เป็นหนึ่งในนั้น

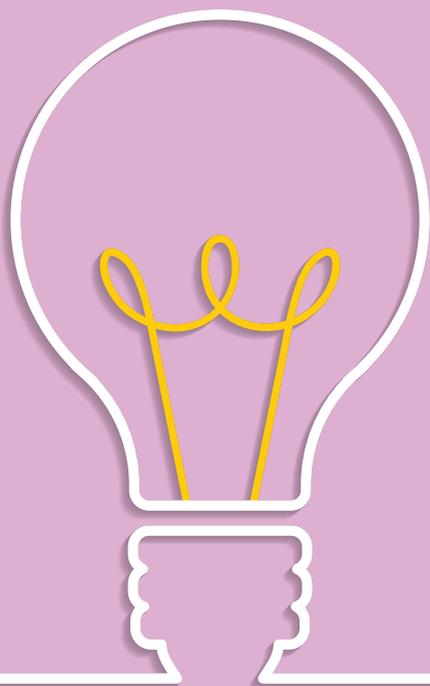
อาชญากรคอปกขาว

อาชญากรคอปกขาว (white – collar crime) คือการกระทำผิดของบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่การงาน มีอำนาจ และได้ใช้ตำแหน่งและอำนาจที่ตนเองดำรงอยู่นั้นเพื่อแสวงประโยชน์ในทางมิชอบให้แก่ตนเองและพวกพ้อง ซึ่งผลประโยชน์อาจอยู่ในรูปแบบต่างๆ เช่น เป็นเงิน เป็นสิ่งของ เป็นการกระทำที่เอื้อประโยชน์ให้สามารถแปรรูปได้ เช่น ความสะดวกสบายที่มีคนมาบริการให้ในลักษณะที่เรียกว่า การทุจริตคอร์รัปชัน

เกิดความรู้

กรณีคดีการทุจริตที่สร้างความเสียหาย ให้แก่ประเทศไทยใน 10 ปีที่ผ่านมา

ตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา สังคมไทยต้องผ่านเหตุการณ์มากมาย อันเนื่องมาจากความวุ่นวายต่างๆ การเมืองและเศรษฐกิจที่ไม่ดีนัก เกิดจากความต้องการที่ไม่สิ้นสุดของคนโกง สำหรับเจ้าหน้าที่รัฐซึ่งมีโอกาสได้เข้ามา มีบทบาทในการบริหารจัดการประเทศ เขาสามารถใช้อำนาจในมือสร้างความดีงามให้แก่ประเทศ ให้ประเทศไทยเจริญยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรทำ แต่เขาเหล่านั้นกลับไม่ทำเช่นนั้น เจ้าหน้าที่รัฐบางคนเลือกเดินบนเส้นทางสีเทา เข้าร่วมกระบวนการการทุจริตต่างๆ เอื้อประโยชน์แก่ตนและพวกพ้องของตน รวมถึงคนใกล้ชิด การกระทำดังกล่าวถือเป็นสิ่งที่เลวร้าย เมื่อกล่าวถึงการทุจริตที่ร้ายที่สุดในช่วงระยะเวลา 10 ปี ตั้งแต่ปี 2551 – 2562 คดีทุจริตโครงการรับจำนำข้าว คงเป็นการทุจริตที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยและประชาชนมากที่สุด การทุจริตที่เริ่มต้นตั้งแต่นโยบายไปจนถึงกระบวนการในการดำเนินการ ทำให้ความเสียหายกระจายเป็นวงกว้าง จากบนลงสู่ฐานราก เหตุการณ์ภายในประเทศเดิมมีปัญหาอยู่แล้วนั้น ทั้งการเมืองและเศรษฐกิจที่ตกต่ำยิ่งย่ำแย่ลง การเดินทางในประเทศให้ก้าวสู่สากล จึงกลายเป็นเรื่องยาก เพราะการบริหารจัดการภายในประเทศยังมีการทุจริตคอร์รัปชันไม่สิ้นสุด ผลประโยชน์จึงมีจากนโยบายดังกล่าว กลับไม่ได้อย่างที่หวัง จะเห็นได้ว่าการทุจริตเพียง 1 ครั้งนี้ กลับทำลายระบบโครงสร้างการบริหารภายในประเทศได้มากขนาดนี้ การทุจริตจากหนึ่งคนสู่หนึ่งคน ไม่ได้จบลงเพียงเท่านั้น แต่มันกระจายออกไปเป็นวงกว้าง

10 ปีที่ผ่านมา มีคดีการทุจริตโดยเจ้าหน้าที่รัฐเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา แต่ทางกรรมการ ป.ป.ช. นั้นไม่สามารถยกทุกกรณีมาให้ท่านได้ศึกษา จึงเพียงยกกรณีที่น่าสนใจขึ้นมาเป็นจำนวน 10 คดี เพื่อเป็นบทเรียนแก่ทั้งประชาชนและคนโกงได้สำนึกถึงการกระทำอันเลวร้ายของตนเอง

สำหรับสถานการณ์การทุจริตคอร์รัปชันประเทศไทยในปัจจุบัน โดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International - TI) ได้เผยแพร่ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันในภาครัฐทั่วโลก (Corruption Perception Index – CPI) ประจำปี 2562 นับเป็นครั้งที่ 25 ประเทศไทยได้คะแนน 36 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งไม่เปลี่ยนแปลงจากปี 2561 สำหรับในอาเซียนประเทศอยู่ในระดับ 6 จาก 10 ประเทศ ส่วนในระดับโลก ถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 101 จาก 180 ประเทศ

ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมาจากคำว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นคณะบุคคลซึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการ 1 คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีก 8 คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา ผู้ได้รับการเสนอชื่อและได้รับเลือกเป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ต้องเป็นผู้ซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 มาตรา 141 และ 142 กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช.” เป็นส่วนราชการและมีฐานะเป็นนิติบุคคล รับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- รับผิดชอบงานธุรการ และดำเนินการเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. บรรลุภารกิจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และกฎหมายอื่น

- อำนวยความสะดวก ประสานงาน ให้ความร่วมมือ ส่งเสริม และสนับสนุน การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
- ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต
- ดำเนินการหรือจัดให้มีการรวบรวม วิเคราะห์ ศึกษาวิจัย และเผยแพร่ ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบและอันตราย ของการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน
- ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการ รณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้านหรือชี้เบาะแส ตามกลไกที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดตามมาตรา 33
- เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานของรัฐ หรือภาคเอกชน เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- จัดทำระบบสารสนเทศของข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการ ของคณะกรรมการป.ป.ช. ซึ่งอย่างน้อยต้องระบุผู้รับผิดชอบและความคืบหน้า ของการดำเนินการของแต่ละเรื่อง เพื่อกรรมการจะได้ตรวจสอบได้ตลอดเวลา
- ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และตามที่ กฎหมายบัญญัติ

หน้าที่การแสดงผลการทรัพย์สินและหนี้สิน ของเจ้าหน้าที่รัฐ

การยื่นหรือการแสดงผลการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ พ.ศ. 2518 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแสดงผลการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2524 ได้กำหนดวิธีการ และมาตรการต่างๆ ไว้ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่กำหนด ต้องแสดงผลการทรัพย์สินและหนี้สินของตนเองที่อยู่ในครอบครองทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้ประกอบการตรวจสอบความรั่วรัยผิดปกติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งโดยปกติถือเป็นเอกสารลับไม่เปิดเผย แต่จะนำมาใช้เมื่อมีมูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น มีพฤติการณ์หรือถูกกล่าวหาว่ารั่วรัยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และหากผลการสืบสวนปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น ไม่สามารถชี้แจงได้ว่า ตนได้ทรัพย์สินมาโดยชอบ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ก็จะขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินต่อไป การแสดงผลการทรัพย์สินและหนี้สินในส่วนของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติการแสดงผลการทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2539 กำหนดให้สมาชิกของรัฐสภายื่นบัญชีแสดงผลการดังกล่าวเฉพาะของตนเอง ต่อประธานของสภาที่ตนสังกัด

ภายใน 60 วัน นับแต่วันเข้ารับหน้าที่ ทั้งนี้ประธานของแต่ละสภา จะรับของบัญชีนั้นไว้และลงลายมือชื่อกำกับไว้ที่หน้าซอง และเก็บรักษาไว้เป็นเอกสารลับ ณ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา หรือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณีและเมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกนั้นๆ สิ้นสุดลงเกิน 5 ปีแล้ว ประธานของแต่ละสภาอาจอนุญาตให้ทำลายบัญชีนั้นได้ สำหรับบทลงโทษกรณีไม่ยื่นบัญชีแสดงผลการทรัพย์สินและหนี้สินหรือจงใจยื่นบัญชีด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การทุจริตคอร์รัปชัน

คอร์รัปชัน (Corruption) มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Corruption เป็นคำที่รู้จักกันดีมานานแต่ความหมายแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่ใช้ หลักการ หรือ มุมมองด้านศีลธรรม การเมือง หรือด้านเศรษฐกิจ ในมุมมองของการกระทำนั้น คอร์รัปชันถือเป็นอาชญากรรม (crime) ประเภทหนึ่ง ในบางกรณีคอร์รัปชันอาจจะถูกมองในความหมายที่แคบและต่างจากการโกง ยักยอก รีดไถ การชู้ โดยมองว่าคอร์รัปชันเป็นการกระทำของคนสองฝ่ายที่หาประโยชน์ร่วมกันจากฝ่ายที่สาม เช่น การติดสินบนหรือหมายถึง การใช้อำนาจรัฐบังหลวง เบียดบังเอาโดยอำนาจหน้าที่ราชการซึ่งก็มีการโต้เถียงกันว่า คำว่า ใช้อำนาจรัฐบังหลวงนั้นมีความหมายแคบกว่าคอร์รัปชันเพราะคำว่า ใช้อำนาจรัฐบังหลวงนั้นเป็นการเบียดบังเอาทรัพย์สินของรัฐและสาธารณะเท่านั้น ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แปลคำว่า การทุจริตและพฤติกรรมมิชอบในวงราชการ ให้ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า corruption อีกประการหนึ่งการทุจริตในที่นี้ คือใช้อำนาจที่ได้มาหรือการใช้ทรัพย์สินที่มีอยู่ในทางมิชอบ เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์ของผู้อื่น การทุจริตอาจเกิดได้หลายลักษณะ อาทิ การติดสินบนเจ้าพนักงานด้วยการชักชวนการเสนอการให้หรือการรับสินบน ทั้งที่เป็นเงินและสิ่งของ การมีผลประโยชน์ทับซ้อน การฉ้อฉล การฟอกเงิน การยักยอก การปกปิดข้อเท็จจริง การขัดขวาง

กระบวนการยุติธรรม การค้าภายใต้แรงอิทธิพล ทั้งนี้ การทุจริตดังกล่าวมิได้หมายความว่าถึงความถึงเพียงความสัมพันธ์ระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐเท่านั้น แต่ยังคงครอบคลุมถึงธุรกรรมระหว่างบุคคลหรือกิจการในระหว่างภาคเอกชนด้วยกันเองด้วย

นิยามของความผิดที่พบ

ร่ำรวยผิดปกติ

“ร่ำรวยผิดปกติ” หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่

มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

“ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ” หมายความว่า การที่ทรัพย์สินหรือหนี้สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ยื่นเมื่อพ้นจากตำแหน่งมีการเปลี่ยนแปลงไปจากบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่งในลักษณะที่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือหนี้สินลดลงผิดปกติ

ทุจริตต่อหน้าที่

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่ง หรือหน้าที่ที่ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

การมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประเทศ

ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการสอดส่องเพื่อช่วยกันจับโจรที่โกงกินบ้านเมืองได้ หากพบเบาะแสสามารถแจ้งข่าวได้ที่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ 361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000 โทรศัพท์ 02-582-4800 สายด่วน ป.ป.ช. 1205 โทรสาร 02-582-4913 www.nacc.go.th

ความหมายของคดีต่างๆ

คดีอาญา คือ คดีที่เกี่ยวกับความผิดและมีโทษซึ่งกำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายอื่นๆ ที่มีโทษทางอาญา ซึ่งโทษทางอาญามีอยู่ 5 ประการคือ ประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ และริบทรัพย์สิน

คดีอาญาแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1 คดีอาญาที่ยอมความไม่ได้หรือคดีอาญาแผ่นดิน เช่น คดีลักทรัพย์ คดีฉ้อโกงประชาชน เป็นต้น

2 คดีอาญาที่ยอมความได้หรือคดีอาญาความผิดต่อส่วนตัว เช่น คดีข่มขืนหรือข่มขืนด้วยอาวุธ คดีฉ้อโกง เป็นต้น

คดีแพ่ง แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1 คดีที่กฎหมายกำหนดให้บุคคลใช้สิทธิทางศาลเพื่อขอให้กฎหมายรับรองคุ้มครองสิทธิของบุคคลดังกล่าว เช่น การร้องขอให้ศาลมีคำสั่งแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินโดยการครอบครองปรบักษ์ เป็นต้น เช่นนี้เรียกว่า “คดีไม่มีข้อพิพาท”

2 คดีที่การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งกระทบกระเทือนสิทธิตามกฎหมายของบุคคลอื่น เช่น สิทธิในชีวิต ร่างกาย ครอบครอง ชื่อเสียง ทรัพย์สิน เป็นต้น อันเป็นคดีที่มีการโต้แย้งสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลตามกฎหมายแพ่ง เช่น การฟ้องให้ผู้กระทำละเมิด ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน การฟ้องให้ผู้กู้ชำระเงินตามสัญญาเงินกู้ เป็นต้น

คดีแพ่งเกี่ยวเนื่องอาญา (Civil claim in connection with an offence) หมายถึง เป็นคดีที่การกระทำของผู้กระทำผิดอาญา ทำให้ผู้กระทำผิดต้องรับผิดชอบในทางแพ่งด้วย เช่น ผู้กระทำผิดฐานความผิดฉ้อโกง ต้องรับผิดชอบทางละเมิดโดยการชดใช้ทรัพย์สินหรือราคาทรัพย์สินผู้เสียหายด้วย อย่างไรก็ตาม การฟ้องคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องอาญาได้นั้น จะต้องมีการยื่นฟ้องคดีอาญาอยู่ก่อนแล้ว

คดีหมายเลขดำ หรือ คดีดำ หมายถึง คดีที่ฟ้องร้องต่อศาลและศาลได้ลงทะเบียนคดีในสารบบความของศาล ก่อนศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งวินิจฉัยหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ หรือมีคำสั่งจำหน่ายคดีชั่วคราว เรื่องฟ้องร้องที่ศาลยังพิจารณาไม่สิ้นสุด

คดีหมายเลขแดง หรือ คดีแดง คดีที่ศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งวินิจฉัยชี้ขาดคดี หรือมีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ หรือมีคำสั่งจำหน่ายคดีชั่วคราวแล้ว เรื่องที่พิจารณาตัดสินแล้ว

บทกำหนดโทษ

ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือจงใจยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิด ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

